

*Pan-Europese democratie, sociale rechtvaardigheid en ecologische duurzaamheid
Voor een rechtvaardige, duurzame en gelukkige samenleving*

De Samenleving van Overeenstemming

(Bijlage 3 van de statuten van de CosmoPolitical Cooperative)

(Geautomatiseerde, NIET OFFICIËLE, vertaling uit het Engels. De juridisch bindende taalversies van de statuten zijn die in het Engels en in het Frans)

De "Samenleving van Overeenstemming" is het **langetermijndoel van** de CosmoPolitical Cooperative. Het is de **visie** van een **rechtvaardige, duurzame en gelukkige samenleving voor 2050 en daarna**. Het is bedoeld voor de Europese Unie, maar kan worden uitgebreid tot de hele wereld.

De Samenleving van Overeenstemming streeft naar **menselijk welzijn op lange termijn**, in een **gezonde biosfeer**. Zij steunt op **drie elkaar ondersteunende pijlers**, waaraan al de rest ondergeschikt is:

- een ongekend niveau van **sociale rechtvaardigheid**, gelijkheid en vertrouwen in de toekomst voor iedereen, (overeenstemming tussen mensen over de toewijzing van middelen);
- een ongekend niveau van democratie in alle openbare instellingen en particuliere organisaties, op alle schaalniveaus, van de kleinste onderneming of vereniging tot de Europese Unie, d.w.z. een **pan-Europese democratie** (overeenstemming tussen mensen over beslissingen); en

- gezonde, eenvoudige en duurzame consumptie- en productiepatronen, onder het motto "*Leef eenvoudig, zodat iedereen eenvoudig kan leven*", d.w.z. **ecologische duurzaamheid** (overeenstemming tussen de mens en de wetten van de geo-biosfeer waarvan wij afhankelijk zijn), met het vooruitzicht de menselijke beschaving voor onbepaalde tijd in stand te houden.

De Samenleving van Overeenstemming vormt een **radicaal nieuw sociaal contract** en een **alomvattend maatschappelijk alternatief** voor het huidige paradigma.

In de samenleving van overeenstemming zijn alle burgers er absoluut zeker van dat in hun essentiële behoeften wordt voorzien, leven zij van hun werk, in fatsoenlijke levensomstandigheden die verenigbaar zijn met de eindige hulpbronnen van onze planeet, en nemen zij deel aan de democratische beleids- en besluitvorming. Zij genieten authentieke voldoeningen en bevredigende sociale betrekkingen, die verschillen van, maar van hogere kwaliteit zijn dan die van 2022. Arbeidsverdeling vindt plaats op de grootst mogelijke schaal, om beperkte hulpbronnen efficiënt te verwerken en als herinnering aan de solidariteit tussen alle mensen. De samenleving is sterk gereguleerd, om een eerlijke toegang tot hulpbronnen, een eerlijke verdeling van rechten en plichten en een eerlijke toepassing van regels te waarborgen.

De kenmerken van de Samenleving van Overeenstemming die in het scherpste contrast staan met die van onze hedendaagse samenlevingen zijn de volgende:

- **Gelijkheid in inkomen en geërfd vermogen:** de verhouding na belastingen en overdrachten tussen de top 1% en de laagste 1% is minder dan 3:1 voor inkomens (zie Beloning van het werk) en minder dan 2:1 voor geërfd vermogen (zie Accumulatie van activa);
- **Sociale zekerheid:** de toegang tot essentiële goederen (gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting, verzekering, aansluiting op netwerken, voedsel in geval van crisis) is gratis (zie access to essential goods);
- **Monetair stelsel** waarin het **eindige karakter van natuurlijke hulpbronnen is** verankerd: het monetaire stelsel kent twee munteenheden: één voor hernieuwbare hulpbronnen zoals menselijke arbeid en landbouwproducten, de munteenheid van klasse A "euro", die wordt toegewezen naar gelang de arbeid van een persoon; en één voor eindige, niet-hernieuwbare hulpbronnen zoals mineralen en de voorraad broeikasgassen in de atmosfeer, de munteenheid van klasse B "carbo", die gelijkelijk over iedereen wordt verdeeld (zie Meting en boekhouding);
- **Objectieve informatie** over producten en diensten, vrij van reclame (zie Het meest geschikte goed identificeren);
- **Toegang tot land** via langetermijnhuur onder voorwaarden van goed rentmeesterschap, zonder eeuwige, onbeperkte eigendom (zie Toegang tot het land);
- **Universele toegang tot ondernemerschap:** alle burgers ontvangen bij het bereiken van hun meerderjarigheid een dotatie waarmee zij desgewenst hun ondernemersinitiatieven kunnen ontplooiën. Deze dotatie kan worden aangevuld met openbaar risicokapitaal (zie Persoonlijk initiatief van investeringsprojecten);

- **Universele participerende democratie** in alle openbare en particuliere entiteiten: alle burgers en belanghebbenden nemen deel aan het initiatief, de wijziging en de selectie van collectieve acties (zie Overeenkomst over door overheidsinstanties te handhaven regels, Overeenstemming over besluiten van ondernemingen, Overeenstemming over besluiten in belangenorganisaties);
- **het universaliteitsbeginsel** dat het gemeenschappelijke karakter van de menselijke behoeften binnen de Europese Unie belichaamt, met een uniform geheel van regels en een uniform bestuur, vrij van concurrentie tussen gefragmenteerde lokale en nationale entiteiten (zie Overeenkomst over door overheidsinstanties te handhaven regels);
- Aan **de menselijke behoeften wordt** voldaan met de technische middelen die leiden tot de **laagste totale milieueffecten** (op klimaat en biodiversiteit, op energie en op het gebruik van hulpbronnen). Deze technische middelen zijn gebaseerd op bestaande of in ontwikkeling zijnde technologieën in 2022, met een duidelijke voorkeur voor oplossingen die duurzaam zijn, over veel gebruikers worden verdeeld en low-tech zijn (zie Bevrediging van menselijke behoeften).

Dit document geeft een **uitgebreide beschrijving** van de Samenleving van Overeenstemming, in haar technische, economische en institutionele aspecten. Het is voldoende gedetailleerd om concreet te begrijpen "**hoe de Samenleving van Overeenstemming werkt**".

Dit document bevat ook de "negatieve spiegel" van de Samenleving van Overeenstemming, d.w.z. de vervreemdende en milieuschadelijke elementen van onze huidige samenleving van 2022 waarvan we in de Samenleving van Overeenstemming afstand zullen doen - gelukkig en met opluchting! Deze "negatieve spiegel" is geschreven in [wit over grijs](#).

Inhoudsopgave

1	Sociale rechtvaardigheid: overeenstemming tussen mensen over de toewijzing van middelen.....	4
1.1	Overeenkomst over de verdeling van de geldstromen.....	5
1.1.1	Delen van de middelen die in de onmiddellijke behoeften voorzien.....	5
1.1.2	Investeren om in toekomstige behoeften te voorzien.....	12
1.1.3	Verdeling van de kosten.....	16
1.1.4	Risico's delen.....	17
1.2	Overeenkomst over het delen van de toegang tot de bestaande kapitaalvoorraad.....	18
1.2.1	Toegang tot land.....	18
1.2.2	Toegang tot natuurlijk kapitaal.....	20
1.2.3	Toegang tot cultureel kapitaal.....	20
1.2.4	Toegang tot institutioneel kapitaal.....	21
1.2.5	Toegang tot technisch kapitaal.....	21
1.2.6	Accumulatie van activa.....	21
2	Pan-Europese democratie: onderlinge overeenstemming over besluiten en regels.....	22
2.1	Overeenstemming over feiten.....	22
2.1.1	Permanente informatiebronnen.....	22
2.1.2	Informatie uit actieve zoekacties.....	23
2.1.3	Natuur-, mens- en maatschappijwetten.....	23

2.1.4	Meting en boekhouding.....	24
2.1.5	Verspreiding van informatie.....	26
2.1.6	Presentatie van informatie.....	27
2.2	Akkoord over regels en toekomstige acties.....	27
2.2.1	Eerlijk debatteren.....	28
2.2.2	Overeenkomst tussen particuliere entiteiten.....	28
2.2.3	Overeenkomst over regels die door overheidsinstanties moeten worden gehandhaafd..	29
2.2.4	Overeenstemming over besluiten van ondernemingen.....	32
2.2.5	Overeenstemming over besluiten in belangenorganisaties.....	33
2.3	Akkoord over de toepassing van de regels.....	33
2.3.1	Toepassing van regels via menselijk oordeel.....	33
2.3.2	Het toepassen van regels via een eerlijke software.....	34
3	Ecologische duurzaamheid: overeenstemming met de eisen van ons welzijn en van de biosfeer.	34
3.1	Bevrediging van menselijke behoeften.....	35
3.1.1	Bevrediging van fysiologische behoeften.....	35
3.1.2	Bevrediging van bewegingsbehoeften.....	39
3.1.3	Bevrediging van behoeften aan sociale binding.....	41
3.1.4	Bevrediging van de behoefte aan vertrouwen in de toekomst.....	42
3.1.5	Bevrediging van de behoefte aan leren.....	45
3.1.6	Bevrediging van de behoefte aan eigenwaarde en zelfrealisatie.....	45
3.2	De wereld veranderen.....	46
3.2.1	Transformeren van informatie.....	47
3.2.2	Levering van energie aan vaste locaties.....	49
3.2.3	Transformatie van materie.....	51
3.2.4	Transformatie van niet-menselijke levende wezens.....	54
3.2.5	Vervoer van materiële goederen.....	55
3.2.6	Opvoeding en verzorging van de mens.....	57
3.2.7	Transformatie van de samenleving.....	61
3.2.8	Controle op de naleving.....	61
3.3	Afvalbeheer.....	62
3.3.1	Gebruikt water en menselijke uitwerpselen.....	62
3.3.2	Landbouw- en bosbouwafval, etensresten.....	62
3.3.3	Verontreinigd biologisch afval.....	63
3.3.4	Niet langer bruikbare materiële objecten.....	63
3.3.5	Warmte.....	63

1 Sociale rechtvaardigheid: overeenstemming tussen mensen over de toewijzing van middelen.

* Link: <https://www.penguin.co.uk/books/179/179241/the-spirit-level/9780241954294.html>

In elke samenleving moeten alle mensen er absoluut zeker van kunnen zijn dat in al hun essentiële behoeften wordt voorzien, nu en in de toekomst, voor henzelf en voor de komende generaties. Dit aspect van sociale rechtvaardigheid is een essentiële voorwaarde voor de legitimiteit van een samenleving en voor de instemming van alle leden om haar te steunen.

In de maatschappij van overeenkomst wordt de wereld sterk beperkt door het bereiken van de planetaire grenzen. Onder deze omstandigheden van algemene schaarste krijgt sociale rechtvaardigheid een scherpere betekenis. Om de toegang van allen tot de middelen die nodig zijn om in de menselijke behoeften te voorzien te waarborgen, wordt deze toegang geregeld volgens een sterk beginsel van gelijkheid tussen alle mensen.

Sociale rechtvaardigheid is bovendien een factor van enorme verbetering van de levenskwaliteit van iedereen - ook van degenen met de grootste sociale, economische en onderwijsmiddelen. Zij zorgt voor vreedzame, beleefde en authentieke sociale relaties, op voet van gelijkheid, in wederzijds respect en zorg.

Het verlost alle leden van de samenleving van angst en stress

Burgers zijn niet langer onderworpen aan permanente angst en stress over hun onmiddellijke overleving, noch over hun toekomst of die van hun kinderen.

Relaties tussen mensen worden niet langer vergiftigd door economische afhankelijkheid, waarbij sommigen voor hun levensonderhoud afhankelijk zijn van de welwillendheid van anderen.

1.1 Overeenkomst over de verdeling van de geldstromen

1.1.1 De middelen delen die in de onmiddellijke behoeften voorzien

Menselijke behoeften worden bevredigd door goederen, die materieel, immaterieel en meestal een combinatie van beide kunnen zijn (bv. een product met een lange levensduur met bijbehorende garantie en onderhoudsdienst). Dit hoofdstuk beschrijft hoe mensen toegang krijgen tot de goederen die nodig zijn om hun behoeften te bevredigen.

Het algemene principe is: ieder mens leeft in waardigheid van zijn werk.

De aard en de intensiteit van dit werk worden bepaald door de capaciteiten van de persoon, en met name door zijn/haar leeftijd (jongeren werken niet tijdens hun schooltijd, ouderen werken met afnemende intensiteit naargelang hun leeftijd en lichamelijke conditie), gezondheid en handicap. Dit werk wordt op twee manieren beloond:

1. het geeft recht op toegang tot de door de overheid gratis toegekende goederen;
2. hij wordt in geldelijke termen (in eenheden van klasse A "euro") voldoende gecompenseerd om te voorzien in de behoeften van de betrokkene, met respect voor anderen en voor de natuurlijke omgeving, voor het deel van de behoeften van de betrokkene dat hij naar eigen goeddunken heeft en dat verder gaat dan wat hem gratis wordt toegekend.

De levering van (materiële of immateriële) goederen is niet langer een doel op zich, met als doel het genereren van winst voor enkelen.

De samenleving is niet langer verdeeld tussen degenen die een goedbetaalde baan hebben en hoogwaardige goederen kunnen betalen, en degenen zonder fatsoenlijk werk die gratis minderwaardige goederen krijgen (of armoedebijstand) als aalmoes om hen rustig en gehoorzaam te houden.

(zie: Bevrediging van menselijke behoeften)

1.1.1.1 A ccess to essential goods provided for free

De volgende essentiële goederen worden gratis aan iedereen verstrekt. De daarvoor benodigde middelen zijn afkomstig uit overheidsbegrotingen die worden gevoed door fiscale en sociale bijdragen, en worden gebundeld op de grootst mogelijke schaal, die van de Europese Unie, om een maximale geografische samenhang te bereiken:

- onderwijs vanaf de geboorte tot de leeftijd van 18 jaar;
- vijf jaar aanvullend voltijds onderwijs met een basisbeurs en het recht op gratis toegang tot de overige toegewezen goederen, te allen tijde te volgen na de leeftijd van 18 jaar;
- gezondheidszorg;
- verzekering tegen schade die men zelf heeft opgelopen en aan anderen heeft toegebracht (aansprakelijkheid) bij ongevallen;
- aansluiting op netwerken (water, sanitaire voorzieningen, elektriciteit, telecommunicatie met inbegrip van vast internet, spoorwegen, fietspaden, elektronisch betalingssysteem) en een eerste niet-verhandelbaar gebruiksquotum per persoon;
- woningen met essentiële voorzieningen en comfort, en een oppervlakte per inwoner;
- zorg bij verlies van autonomie (door ongeval, handicap, ziekte of ouderdom);
- (in tijden van agrarische moeilijkheden) een quotum per persoon van granen, peulvruchten, groenten, noten, plantaardige vetten en vitamine B12, in voldoende hoeveelheden en kwaliteit om te voorzien in de essentiële behoeften aan energie en voedingsstoffen.

Essentiële goederen zoals huisvesting, onderwijs, gezondheidszorg, water en voedsel zijn niet langer het doel van misbruik van machtsposities, waarbij de verkoper zijn prijs op een willekeurig hoog niveau kan vaststellen, omdat hij weet dat de klant toegang moet hebben tot het goed.

1.1.1.1.1 Openbare begrotingen

Gezien de aard van de goederen die uit grote, openbare, gebundelde bronnen worden geleverd, vertegenwoordigen deze overheidsbegrotingen een aanzienlijk deel van de transformatieactiviteit van de economie - waarschijnlijk meer dan 70%.

Overheidsbegrotingen worden niet langer beschouwd als een last voor de samenleving, en belastingen als iets om van af te komen.

De kosten van essentiële goederen worden niet meer aan het individuele huishouden overgelaten.

De dubbele uitgaven die over vele huishoudens of op de schaal van de samenleving zouden kunnen worden verdeeld, en de daaruit voortvloeiende bevrozing van het vermogen tot particuliere goederen waarvan het hoofddoel een verzekering tegen het slechte lot is, zijn dus niet langer nodig.

Bovendien zijn de ongelijkheden in de toegang tot essentiële goederen, tussen de weinige rijken die het zich voor privé-gebruik kunnen veroorloven en de vele armen die dat niet kunnen, verdwenen.

1.1.1.1.2 Controle door burgers

De gratis verdeling van de hierboven genoemde essentiële goederen moet eerlijk zijn.

De volgende waarborgen zijn van kracht:

- de kwaliteitseisen die worden gesteld aan alle goederen die gratis worden toegewezen, zijn openbaar en het resultaat van een democratisch besluit met periodieke herziening;
- de overeenstemming van de geleverde goederen met deze kwaliteitseisen wordt gecontroleerd door een instantie die onafhankelijk is van de overheidsdienst die deze goederen toewijst;
- de criteria voor de toewijzing van goederen (en specifiek: huisvesting) aan personen/huishoudens zijn openbaar en vormen het doel van een democratisch besluit met periodieke herziening;
- de toewijzing van elk individueel goed aan een persoon/huishouden wordt uitgevoerd door een eerlijke software.

Particuliere ondernemers discrimineren niet langer kwetsbare of gestigmatiseerde bevolkingsgroepen bij het verlenen van toegang tot essentiële goederen, een discriminatie waarvoor de bewijslast bijna onmogelijk is.

(zie: Regels toepassen via een eerlijke software)

1.1.1.2 Verdiende toegang tot hernieuwbare hulpbronnen

* Link: http://www.ilo.ch/dyn/normlex/en/f?p=1000:62:0::NO:62:P62_LIST_ENTRIE_ID:2453907:NO

Toegang tot hernieuwbare hulpbronnen wordt verkregen door gebruik te maken van de hernieuwbare hulpbron die door mensen wordt gegenereerd: arbeid.

Werk is de plaats waar mensen de wereld om hen heen ten goede veranderen (= vermindering van entropie en chaos) en ten behoeve van anderen, waar zij "de voldoening kunnen hebben hun vaardigheden en bekwaamheden ten volle te benutten en hun grootste bijdrage te leveren aan het algemeen welzijn" (IAO, Verklaring van Philadelphia). Op die manier tonen zij hun volledige capaciteit als verantwoordelijke volwassenen.

Daarom is waardig werk een hoeksteen van de samenleving, en bijgevolg kunnen alle mensen waardig leven van hun werk, en hebben ze werk als ze dat willen.

De maatschappij is niet langer verdeeld tussen:

- de mensen die goede lonen en goede arbeidsvoorwaarden genieten, met contracten van onbepaalde duur en meer dan voltijds werk, met hoge carrièrevooruitzichten,
- het "precariaat" van degenen die zweven tussen kortlopende, slecht betaalde contracten, die saaie taken uitvoeren zonder uitzicht op verbetering en
- de langdurig werklozen, gesteund door wat wordt gezien als een publieke aalmoes, beschuldigd van zelfgenoegzaamheid en luiheid en onderworpen aan permanente pesterijen door de sociale diensten

1.1.1.2.1 Werkuren

In een samenleving waarin veel handelingen zijn geautomatiseerd, waarin veel transacties vooraf zijn vastgelegd en waarin de stromen van materie en energie tot een minimum zijn beperkt, is het aantal uren dat de mens moet werken om op een voor de medemens en het milieu respectvolle wijze in zijn behoeften te voorzien, per persoon lager dan in 2022. Een kwantificering van dit aantal uren is in dit stadium van de ontwikkeling van de visie op de Samenleving van Overeenstemming niet beschikbaar. Een redelijke schatting zou echter zijn dat dit aantal tussen de 20 en 30 uur per week ligt bij een voltijdse arbeidsovereenkomst.

De door mensen gewerkte uren worden gelijkelijk verdeeld over alle volwassenen, naar gelang van ieders capaciteiten (rekening houdend met leeftijd, gezondheid en handicap, indien van toepassing). Wanneer een reeks vaardigheden in de samenleving niet voldoende aanwezig is om aan de behoeften van het transformatiesysteem te voldoen, worden bestaande werknemers wier vaardigheden de vereiste vaardigheden het dichtst benaderen, opgeleid om deze te verwerven.

Alle werkuren worden uitgevoerd op een hoog niveau van veiligheid, hygiëne en gezondheid op het werk. Een bepaalde persoon verricht gevaarlijke taken, of taken onder omstandigheden die de gezondheid van de werknemer op lange termijn schaden (bv. ploegenarbeid, hoge of lage temperaturen, lawaai, stof), slechts gedurende een beperkt deel van zijn loopbaan, en wordt daarvoor ruimschoots gecompenseerd in geld en in rechten op vervroegde vermindering van de arbeidstijd op oudere leeftijd.

De maatschappij is niet langer verdeeld tussen:

- een paar hooggekwalificeerde specialisten en meesters van de regels voor de toewijzing van middelen, die moeilijk of onmogelijk te automatiseren taken uitvoeren en lange uren maken, en
- een massa mensen met minder (of minder relevante) kwalificaties, die permanent dreigen te worden vervangen door geautomatiseerde machines, die korte, niet-continue uren werken.

1.1.1.2.2 Beloning van het werk

Het monetaire inkomen (in de valuta van klasse A "euro" - hernieuwbare middelen) wordt verstrekt in ruil voor de geleverde arbeid, rekening houdend met de capaciteiten van de persoon. Wanneer de persoon in loondienst is, wordt zijn salarisniveau bepaald in een collectieve overeenkomst die op schaal van de Europese Unie wordt gesloten. Afwijkingen op kleinere schaal (lidstaat, regio, onderneming) zijn alleen geldig wanneer zij gunstiger zijn voor de werknemer. Wanneer de betrokkene zelfstandig is, hangt zijn/haar inkomen af van de economische prestaties van zijn/haar bedrijf.

Monetaire inkomsten (ongeacht de bron) zijn onderworpen aan een sterk progressieve inkomstenbelasting, waarbij iedereen bijdraagt (ook al gaat het om een klein deel van zijn inkomen). Als gevolg van deze progressieve belastingheffing is de verhouding tussen de inkomens van de bovenste 1% en de onderste 1% na belastingen en sociale bijdragen en overdrachten niet hoger dan 3:1.

De beloning van werk is niet langer het resultaat van een individuele onderhandeling tussen een werkgever en een eenzame werknemer, waarbij voor zeer weinig, niet-substitueerbare

vaardigheden obscene lonen worden betaald (bv. stervoetballers, CEO's, handelaren, bankiers, sommige IT-specialisten), en het gros van de andere, gemakkelijk substitueerbare vaardigheden het slachtoffer is van chantage door werkgevers en uiteindelijk lage, stagnerende lonen ontvangt.

1.1.1.3 Beperkte toegang tot eindige, omkeerbare, niet-hernieuwbare hulpbronnen

Eindige, niet-hernieuwbare hulpbronnen zoals het koolstofgehalte van de atmosfeer en minerale grondstoffen worden niet langer beschouwd als onbeperkt beschikbaar, mits er een adequate prijs voor wordt betaald.

1.1.1.3.1 Toewijzing van rechten op eindige, omkeerbare, niet-hernieuwbare hulpbronnen

De toewijzing van eindige, omkeerbare, niet-hernieuwbare hulpbronnen aan individuen geschiedt met munteenheden van klasse B "carbo".

De regels betreffende de toewijzing van deze munteenheden van klasse B "carbo" volgen twee beginselen:

1. gelijkheid tussen mensen. Deze hulpbronnen zijn gratis ter beschikking gesteld door onze omgeving en haar geschiedenis, en zijn geproduceerd zonder enig menselijk werk. Geen menselijke arbeid, verdienste of talent rechtvaardigt het verkrijgen van meer van deze middelen;
2. voorkoming van onverantwoordelijk gedrag en verspilling van middelen wanneer een persoon het moment nadert waarop hij/zij de toegang tot deze middelen zal verliezen (wanneer een kind zelfstandig wordt en het huishouden van zijn/haar ouders verlaat, overlijden).

Ieder mens krijgt een toewijzing in valuta-eenheden van klasse B "carbo" die hij/zij kan gebruiken om duurzame goederen te kopen of om transformerende bedrijven in staat te stellen te investeren in uitrusting of infrastructuur. Evenzo krijgen alle overheidsinstanties, naar rato van de door hen beheerde bevolking, valuta-eenheden van klasse B "carbo" toegewezen voor investeringen.

1.1.1.3.1.1 Bij de geboorte

Bij zijn/haar geboorte krijgt een kind een aantal munteenheden van klasse B "carbo" (eindige, niet-hernieuwbare hulpbronnen) toegewezen aan het huishouden van zijn/haar ouders. Dit aantal is hetzelfde voor alle geboorten, en is lager dan de toewijzing aan een volwassene.

De toewijzing van munteenheden van klasse B "carbo" groeit voor elk kind van een huishouden, naarmate het kind ouder wordt, tot de meerderjarigheid van elk kind, waarbij de toewijzing die van een volwassene is.

1.1.1.3.1.2 Op meerderjarige leeftijd

Wanneer een kind meerderjarig wordt, kan het ervoor kiezen om tot het einde van zijn studies in het huishouden van zijn ouders te blijven.

Wanneer het kind het huishouden van zijn ouders verlaat (bij meerderjarigheid of aan het einde van zijn studie), krijgt het een aantal munteenheden van klasse B "carbo" (eindige, niet-hernieuwbare middelen) van een volwassene toegewezen, die het zelfstandig kan beheren. Deze

toewijzing wordt onttrokken aan die van het huishouden van zijn/haar ouders, die vervolgens dienovereenkomstig worden verminderd - zodat zij overblijven met wat overblijft (wat zelfs een nettoschuld kan zijn als zij zich onverantwoordelijk hebben gedragen).

1.1.1.3.1.3 Op oudere leeftijd

De toewijzing aan een oudere in munteenheden van klasse B "carbo" neemt af met de fysieke en mentale capaciteit van de persoon, in hetzelfde tempo als het aantal uren werk dat van hem wordt gevraagd. Wanneer de persoon een gezondheidssituatie bereikt waarin hij niet meer kan werken, kan hij ook geen valuta-eenheden van klasse B "carbo" beheren. Hij krijgt echter nog steeds alle gratis toegewezen goederen en ontvangt nog steeds een inkomen in munteenheden van klasse A "euro" (hernieuwbare hulpbronnen).

1.1.1.3.2 Invordering van rechten op eindige, omkeerbare, niet-hernieuwbare hulpbronnen

Om valuta-eenheden van klasse B "carbo" terug te krijgen nadat ze zijn uitgegeven, moet een persoon of organisatie:

- duurzame goederen die chemische elementen of minerale bouwmaterialen bevatten, terug te geven in een staat die hergebruik, reparatie of recycling mogelijk maakt. De munteenheden van klasse B "carbo" worden gecrediteerd nadat deze geschiktheid voor hergebruik, reparatie of recycling door een onafhankelijke instantie is gecertificeerd.
- munteenheden van klasse A "euro" aan de administratie van de Europese Unie die tot doel hebben bomen of microalgen te kweken voor de netto-afvang op lange termijn van kooldioxide uit de atmosfeer (resp. in de bouw/meubilair of in duurzame kunststoffen), rekening houdend met de emissies die door deze afvang ontstaan (bijv. door de andere fracties van de boom te gebruiken voor toepassingen op kortere termijn, zoals papier). De doeltreffendheid van deze netto-afvang wordt permanent en democratisch gecontroleerd door openbare controle en controles door deskundigen van derden, om fraude te voorkomen. Munteenheden van klasse B "carbo" worden door de Europese Unie aan burgers geveild tegen munteenheden van klasse A "euro", tot een quotum per persoon dat elk jaar bij democratisch besluit wordt vastgesteld. De prijs die een burger daadwerkelijk betaalt in munteenheden van klasse A "euro" per kg CO₂ eq (en de overeenkomstige munteenheden van klasse B "carbo") staat in verhouding tot het inkomen van de koper per persoon in het huishouden, na overdrachten en belastingen. De minimumprijs voor een kg CO₂ eq (en de overeenkomstige munteenheden van klasse B "carbo") wordt bepaald door de tijd en de inspanning die nodig zijn om deze af te vangen. De munteenheden van klasse B "carbo" die na deze verkoop aan burgers overblijven, worden geveild aan bedrijven. Deze openbare verkoop en veiling zijn de enige middelen waarmee valuta-eenheden van klasse B "carbo" kunnen worden verworven tegen valuta-eenheden van klasse A "euro".

1.1.1.4 Toegang tegen gereguleerde prijzen

1.1.1.4.1 Naar huisvesting

Gebouwen voor huisvesting zijn eigendom van overheidsinstanties (Europese Unie of op nationaal/regionaal/lokaal niveau), of van particuliere organisaties die een groot aantal woningen beheren.

De huurprijzen voor het gebruik van de woning, buiten de gratis toewijzing aan iedereen, worden bepaald door:

- de oppervlakte en het volume van de woning;
- de oppervlakte en het volume van elke gemeenschappelijke ruimte in het gebouw of in de onmiddellijke omgeving waartoe de bewoners toegang hebben;
- de uitrusting die bestemd is voor exclusief gebruik door de bewoners van de woning of voor gezamenlijk gebruik met de anderen in dezelfde of naburige gebouwen;
- de onderhouds- en exploitatiekosten van de woning en het gebouw.

Het algoritme dat de huurprijs bepaalt als functie van deze parameters is "eerlijke software".

De huur voor het gebruik van de grond en de bijbehorende voorzieningen wordt bovendien betaald aan de eigenaar van de grond, namelijk de Europese Unie.

Het algoritme dat een woning toewijst aan een bepaald huishouden op basis van zijn grootte en samenstelling is "eerlijke software". Omdat elke huisvestingsorganisatie een groot aantal gevallen per jaar behandelt, kunnen eventuele vooroordelen of discriminatie met behulp van statistische methoden worden opgespoord - en vervolgens bestraft en hersteld.

Individuele eigenaars van huurwoningen mogen hun huurders niet langer discrimineren op basis van (echte of vermeende) etniciteit / geslacht / seksuele geaardheid / handicap.

Verhuurders kunnen geen prijs meer vragen voor hun huisvesting, door te profiteren van het feit dat huisvesting een essentieel goed is waarvoor geen substituuut bestaat.

Overheden kunnen niet langer gesubsidieerde woningen toewijzen aan hun politieke clientèle

1.1.1.4.2 Op goederen die door natuurlijke monopolies worden geleverd

Netwerken (bv. spoorwegen, internet, elektriciteits- en gasnet, watervoorziening, riolering en riolering) en economische activiteiten met vaste kosten (bv. softwareontwikkeling, digitale platforms) zijn natuurlijke monopolies: hoe groter en hoe meer geïntegreerd het netwerk, hoe hoger de efficiëntie en hoe beter de dienstverlening.

Deze economische activiteiten zijn ofwel (1) openbaar of (2) particulier en onderworpen aan een sterke regulering. In beide gevallen wordt de prijs van de door deze natuurlijke monopolies geleverde goederen gereguleerd om de efficiëntie van een "zuivere" markt na te bootsen (en om te voorkomen dat het monopolie een onrechtmatige winst opstrijkt bij zijn klanten). Deze prijs is de marginale kostprijs van het goed.

Natuurlijke monopolies zijn niet langer in handen van ongereguleerde particuliere spelers, die hun positie gebruiken om hun klanten (door hoge prijzen aan te rekenen voor de goederen die zij verkopen) en leveranciers (door lage prijzen te betalen voor hun aankopen) ongeoorloofde voordelen af te troggelen.

1.1.1.5 Toegang tegen marktprijzen

* Link: https://en.wikipedia.org/wiki/Price_elasticity_of_demand#Determinants

Het inkomen uit de arbeid van de persoon (uitgedrukt in de valuta van klasse A "euro") en zijn

toewijzing van eindige, omkeerbare, niet-hernieuwbare middelen (uitgedrukt in de valuta van klasse B "carbo") kunnen worden gebruikt om naar eigen goeddunken een reeks goederen te kopen of te huren tegen door de markt vastgestelde prijzen.

Omdat de essentiële behoeften, waarvan de prijzen zeer rigide zijn (= zij kunnen zeer hoog oplopen, omdat de koper er niet van kan afzien er toegang toe te hebben), worden bevredigd door een gratis toewijzing (en dus buiten deze markt vallen), en omdat de bevrediging van deze behoeften met vele concurrerende middelen kan worden verricht (zodat de persoon zonder schade van het op de markt aangeboden goed kan afzien als de prijs te hoog is), zijn de prijzen op deze markten elastisch en kennen zij geen brutale pieken en schommelingen die de meest kwetsbaren de toegang tot deze goederen zouden kunnen ontzeggen.

De prijs van een goed wordt uitgedrukt als een combinatie van munteenheden van klasse A "euro" (voor hernieuwbare hulpbronnen) en van klasse B "carbo" (voor eindige, omkeerbare, niet-hernieuwbare hulpbronnen). Hij omvat ook de kosten van de "externaliteiten", d.w.z. de schade of het voordeel die de productie of het verbruik ervan veroorzaakt voor het milieu of de mens (in de vorm van belastingen of subsidies).

Om al deze redenen kunnen de marktprijzen als redelijk eerlijk en voldoende voorspelbaar worden beschouwd om het verbruik verstandig te oriënteren.

Consumenten en professionele klanten worden niet langer geconfronteerd met brutale pieken en schommelingen in de prijs van essentiële goederen waardoor de meest kwetsbaren er geen toegang toe hebben.

(zie: Meting en boekhouding)

1.1.1.5.1 Het meest geschikte goed identificeren

Consumenten en professionele klanten vertrouwen niet langer op misleidende reclame om hun aankoopkeuzes te maken.

De consument vertrouwt niet langer op het giftige mengsel van merk (dat een premie geeft aan degenen die het meest aan reclame hebben uitgegeven, ten koste van de kwaliteit van het ontwerp en het productieproces) en prijs (dat druk uitoefent om de lonen te verlagen en de arbeidsomstandigheden en de milieueffecten van de processen te verslechteren) om zijn keuze te bepalen.

Verkopers bevinden zich niet langer in een belangenconflict tussen het adviseren van de klant over (1) wat beter voor hem/haar is of (2) wat de hoogste marge voor hun bedrijf oplevert.

1.1.1.5.1.1 *Online catalogus*

Alle materiële en immateriële goederen moeten worden geregistreerd in een gratis, openbaar doorzoekbare online catalogus, waarin hun technische kenmerken, gecertificeerde prestatieniveaus, de gecertificeerde sociale prestaties van de verwerkingsketen die ze heeft voortgebracht, en hun prijs in klasse A "euro" en B munteenheden - die de milieuprestaties van hun verwerkingsketen weerspiegelt - worden beschreven.

Deze catalogus bevat geen andere inhoud dan informatie over de producten.

Wanneer een persoon een product zoekt, doorzoekt hij deze on-line catalogus aan de hand van

zoekcriteria aangepast aan elke categorie van goederen en vervolgens per goed. Het zoekalgoritme is een "eerlijke software". De rangschikking van de antwoorden volgt de voorkeuren van de gebruiker, volgens de kenmerken of prestatiecriteria die voor hem belangrijk zijn, en is willekeurig onder producten die volgens deze criteria hetzelfde prestatieniveau hebben.

1.1.1.5.1.2 *Onafhankelijk advies*

Organisaties die onafhankelijk zijn van entiteiten die goederen leveren, zoals consumentenverenigingen, geven advies bij de keuze tussen de producten die in de on-linecatalogus worden getoond. Dit advies is een betalende dienst tegen een vaste, niet-terugbetaalbare vergoeding, die de financiële duurzaamheid en de onafhankelijkheid van de producenten garandeert.

Het advies kan online worden gegeven of in stedelijke verkooppunten waar de verschillende producten worden uitgestald om uit te proberen of rechtstreeks te ervaren. In alle gevallen wordt de aankooptransactie online verricht, onafhankelijk van de adviesdienst.

1.1.1.5.2 Verhuur

Verhuur of leasing is het belangrijkste middel om toegang te krijgen tot duurzame goederen, met inbegrip van duurzame goederen die een bepaald huishouden slechts gedurende een korte periode gebruikt (bijvoorbeeld baby- en kinderkleding, schoolboeken, verhuishagen). Deze goederen zijn eigendom van het verhuurbedrijf, dat over de technische capaciteit beschikt om ze goed en preventief te onderhouden (voordat er een defect is opgetreden).

Om een duurzaam goed te kunnen huren, moet iemand het aantal munteenheden van klasse B "carbo" storten voor de eindige, omkeerbare, niet-hernieuwbare hulpbronnen die het duurzame goed bevat. Hij krijgt deze munteenheden van klasse B "carbo" terug wanneer het goed in goede staat bij het verhuurbedrijf wordt ingeleverd.

Geautomatiseerde zelftests en inspectie na gebruik met behulp van beeldverwerking (met mogelijke menselijke tussenkomst voor kostbare items) worden uitgevoerd door een "eerlijke software" bij teruggave van het gehuurde product.

Deze tests en inspecties zorgen ervoor dat iedere huurder van een voorwerp aansprakelijk is voor de schade die eraan wordt toegebracht, en dat het voorwerp inderdaad verder kan worden gebruikt, gerepareerd of in de eeuwige recycling kan worden gebracht. Het succesvol uitvoeren van deze test geeft aanleiding tot het inwisselen van de munteenheden van klasse B "carbo" na gebruik.

Verhuur of leasing is niet langer een marginaal bedrijfsmodel voor occasioneel gebruik.

(zie: Materie transformeren)

1.1.1.5.3 Koop

Aankoop is het enige middel om toegang te krijgen tot verbruiksgoederen (bijv. levensmiddelen, hygiënische producten, schrijfpapier). Het is het bevoorrechte middel om toegang te krijgen tot gepersonaliseerde goederen (kleding of fietsen op maat).

Aankoop is niet langer het bijna exclusieve middel om toegang te krijgen tot goederen, met inbegrip van goederen die zeer zelden worden gebruikt (bijvoorbeeld elektrische boormachines).

Goederen worden niet langer ontworpen om goedkoop te zijn bij aankoop, met het vooruitzicht dat ze binnen korte tijd niet meer bruikbaar zijn, zonder mogelijkheid tot reparatie of onderhoud, en dus worden weggegooid, met alle ingebedde middelen onherroepelijk verspild.

1.1.2 Investeren om aan toekomstige behoeften te voldoen

Investeren is het creëren van de instrumenten en het opbouwen van kapitaal van allerlei aard (infrastructuur, machines, prototypes van nieuwe producten, processen of bedrijfsmodellen, software, gegevens, wetten, voorschriften, procedures, normen) waarmee de transformaties kunnen worden uitgevoerd die voldoen aan de menselijke behoeften, met een grotere efficiëntie in het gebruik van alle soorten hulpbronnen (energie, grondstoffen, menselijke arbeidstijd...).

Een investering onttrekt dus huidige middelen aan de normale stroom van bevrediging van onmiddellijke menselijke behoeften, met de belofte dat deze in de toekomst beter of efficiënter kunnen worden bevredigd.

1.1.2.1 Ionende investering

Investeringsmiddelen immobiliseren zowel hernieuwbare hulpbronnen (menselijke arbeid en competenties, energie) als eindige, omkeerbare, niet-hernieuwbare hulpbronnen (minerale grondstoffen), d.w.z. respectievelijk munteenheden van klasse A "euro" en van klasse B "carbo" voor een bepaalde tijd, voordat zij werken en de hulpbronnen die zij aan de consumptie hebben onttrokken, teruggeven (en verder).

Het feit dat iemand zijn middelen afleidt van onmiddellijke consumptie en ten behoeve van de verbetering van de efficiëntie van het transformatiesysteem in de toekomst, verdient het om beloond te worden als een bijdrage aan het algemeen welzijn.

1.1.2.1.1 Investeringsmiddelen in hernieuwbare hulpbronnen

De in het project geïnvesteerde munteenheden van klasse A "euro" worden terugbetaald met een rente die overeenkomt met de verbetering van de efficiëntie van het gebruik van hernieuwbare hulpbronnen. De terugbetaling in munteenheden van klasse A "euro" zal over het algemeen relatief hoog zijn.

1.1.2.1.2 Investeringsmiddelen in eindige, omkeerbare, niet-hernieuwbare hulpbronnen

De in het project geïnvesteerde valuta-eenheden van klasse B "carbo" worden vaak voor onbepaalde tijd geïmmobiliseerd (en nooit terugbetaald), omdat de eindige, niet-hernieuwbare hulpbronnen van een apparaat dat aan het eind van zijn levensduur komt, opnieuw worden gebruikt om de volgende generatie apparaten te betalen. De enige omstandigheid waarin valuta-eenheden van klasse B "carbo" aan investeerders kunnen worden terugbetaald, is wanneer de investering besparingen oplevert voor de immobilisatie van eindige, omkeerbare en niet-hernieuwbare hulpbronnen. De algemene regel is echter dat de terugbetaling in munteenheden van klasse B "carbo" van een investering negatief zal zijn (overeenkomend met de onomkeerbare verliezen van eindige niet-hernieuwbare hulpbronnen tijdens de levensduur van de apparatuur), of in het beste geval gematigd positief.

Wil een investeringsproject dat grote hoeveelheden eindige, omkeerbare, niet-hernieuwbare hulpbronnen (uitgedrukt in munteenheden van klasse B "carbo") immobiliseert, investeerders aantrekken, dan zal het ter compensatie grote opbrengsten moeten opleveren in munteenheden

van klasse A "euro". Dit is ecologisch zinvol.

Eindige, niet-hernieuwbare hulpbronnen kunnen niet langer onbeperkt worden toegevoegd aan de bestaande voorraad infrastructuur en apparatuur, zonder dat de ingebedde hulpbronnen kunnen worden teruggewonnen.

1.1.2.1.3 Investeringsactiviteiten

De economische voordelen van een octrooi ter bescherming van een innovatie zijn niet beperkt tot de uitvinder. Zij worden gedeeld met zijn/haar voorgangers die via hun eigen pogingen en fouten hebben bijgedragen aan de uitvinding, en die het verdienen om ook voor hun inspanningen beloond te worden (zelfs als deze inspanningen mislukten).

Het in licentie geven van octrooien geschiedt op basis van billijke contracten die zijn vastgelegd in een verplicht, vooraf bepaald model.

Octrooien zijn niet langer nietige instrumenten om concurrenten juridisch af te schrikken, zonder inventieve inhoud of zonder beschrijving van hoe de functie technisch wordt uitgevoerd.

Octrooirecht is niet langer een moordende wedstrijd om de eerste te zijn, in de hoop de enige en enige "winner that takes all" te zijn.

Licentieovereenkomsten zijn niet langer een instrument voor de machtigen om waarde te onttrekken aan de zwakken en hen te beroven van de vruchten van hun inspanningen.

1.1.2.2 **Persoonlijk initiatief van investeringsprojecten**

Elke meerderjarige burger heeft bij zijn/haar meerderjarigheid recht op een eenmalige investeringsportefeuille in munteenheden van klasse A "euro" (hernieuwbare middelen) die overeenkomt met enkele maanden gekwalificeerde arbeid. Deze toewijzing kan op twee manieren worden gebruikt:

- ofwel wordt het belegd in een fonds (met of zonder technisch risico), waarvan de activa worden beheerd door een professioneel team dat door anderen geïnitieerde projecten selecteert;
- of het wordt door de persoon gebruikt voor zijn/haar persoonlijke investeringsproject.

In dit geval moet het projectplan worden gevalideerd door een commissie met meerdere belanghebbenden, waaronder mensen die bereid zijn er hun persoonlijke middelen aan bij te dragen (de sponsors van het project), om: (1) ervoor te zorgen dat de toewijzing wordt gebruikt voor productieve investeringen (en niet voor consumptie) en (2) het realisme van het project en de verenigbaarheid ervan met regelgeving en overheidsbeleid te controleren (zoals het geval is bij grotere projecten). De sponsors van het project kunnen dan de projecteigenaar zo nodig begeleiden en ondersteunen.

Het vermogen om innovatieve activiteiten te initiëren is niet langer voorbehouden aan degenen wier "vrienden en familie" rijk genoeg zijn om hen het startkapitaal te verschaffen dat nodig is om de technische en commerciële haalbaarheid van hun project te onderzoeken en de eerste proof of concept op te zetten.

1.1.2.3 Spaargeld koppelen aan investeringsprojecten

* Link: <http://tuvalu.santafe.edu/~wbarthur/Papers/Arthur-HollandStockMarket.pdf>

Het vermogen om verstandig te investeren is ongelijk verdeeld in de samenleving. Overheden, sommige bedrijven en een beperkt aantal particulieren hebben een vermogen om verstandig te investeren dat groter is dan hun spaargeld, en vele anderen blijven achter met ongebruikte middelen (hun spaargeld) wanneer zij in hun consumptiebehoeften hebben voorzien, en hebben geen idee hoe zij dit spaargeld kunnen gebruiken. Het zou een verlies voor de samenleving zijn als degenen met een beperkte capaciteit om verstandig te investeren geen andere keuze hadden dan onmiddellijke consumptie, en degenen met ideeën en capaciteit om te investeren alleen overbleven met hun persoonlijke spaargeld, hun geaccumuleerde winst of hun onmiddellijke fiscale middelen om hun investeringsprojecten uit te voeren.

Een financieel systeem bestaat (1) om de spaargelden van velen te bundelen, (2) om ze door te sluizen naar waardevolle investeringsprojecten van overheden of van innoverende particulieren, en (3) om degenen die hun spaargelden in een investeringspool hebben gestoken (1) te belonen voor het feit dat zij aldus hebben bijgedragen aan het algemeen welzijn in plaats van hun middelen te besteden aan onmiddellijke consumptie, en (2) om hun middelen terug te krijgen voordat de onderliggende investeringsprojecten (die tientallen jaren kunnen duren) aflopen.

Aandelen van deze beleggingspools worden verhandeld op trage, saaie en zeer streng gereguleerde markten, waar schommelingen opzettelijk worden gedempt (zie link naar artikel W.B. Arthur), en waar alleen expliciete verzekeringcontracten (geen opties) zijn toegestaan ter bescherming tegen vooraf bepaalde risico's.

Financiële markten zijn niet langer gevaarlijke casino's waar...:

- De prijzen schommelen eindeloos met een hoge snelheid die niets te maken heeft met enig onderliggend verschijnsel dat van invloed is op de economische waarde van activa;
- de volumes van de handel in activa en derivaten (bv. opties) zijn ordes van grootte groter dan de volumes van de handel in de productieve economie, en creëren aldus een permanent systeemrisico voor de economie, waarmee de markten de samenleving chanteren tot onderwerping aan hun eisen van ultrakorte-termijnliquiditeit;
- Zij die de juiste connecties hebben en de snelle beslissingsalgoritmes ontdoen gewone beleggers van hun vermogen.

1.1.2.4 Selectie van investeringsprojecten

Investeringsprojecten leiden de huidige middelen af van de normale stroom die voorziet in onmiddellijke menselijke behoeften (mogelijk in grote hoeveelheden), met de belofte dat deze in de toekomst beter of efficiënter kunnen worden bevredigd. Deze verlegde middelen moeten dus verstandig en verantwoord worden gebruikt, en voor het algemeen welzijn.

Dit is waarom:

- een reeks beleidsgerelateerde criteria wordt democratisch vastgesteld (en periodiek herzien) om investeringsprojecten te selecteren, met name wat betreft hun milieu-efficiëntie en -effect, en hun sociale effect op de verdeling van goederen tussen mensen;

- elk investeringsproject wordt aan deze criteria getoetst door een onafhankelijke raad van potentieel getroffen belanghebbenden of hun vertegenwoordigers (bv. voor toekomstige generaties), met de mogelijkheid om tegen de genomen beslissing in beroep te gaan.

Investeringsbeslissingen worden niet langer uitsluitend genomen op basis van winst op korte termijn, zonder rekening te houden met sociale, maatschappelijke of milieueffecten.

1.1.2.4.1 Projecten met een technisch risico

Bij een technisch risico bestaat de mogelijkheid dat, nadat alle voor het project geplande middelen zijn besteed, het project toch mislukt. Dit geldt ook wanneer er sprake is van een commercieel risico, bijvoorbeeld voor een nieuw, niet getest product.

Voor deze investeringen bundelt een groot publiek fonds het risico en de baten op de schaal van de Europese Unie. Het verzamelt alle spaargelden die het publiek aan deze projecten wil besteden. Het beheer van dit grote fonds is verdeeld over kleine teams, die juridisch, technisch en economisch onafhankelijk van elkaar zijn, na een aanbesteding worden gekozen en als hooggekwalificeerde werknemers worden beloond. Deze beheersteams selecteren de projecten waaraan de middelen van hun aandeel in het fonds worden toegewezen. De omvang van het fonds dat zij beheren (en het feit zelf dat zij fondsen beheren), maar niet hun beloning, hangt af van hun prestaties - wat hen ertoe aanzet de middelen die zij beheren op verstandige wijze toe te wijzen, zonder buitensporige risico's te nemen. De omvang van het door één team beheerde fonds is minder dan 1‰ van het grote overheidsfonds voor investeringen in risicovolle projecten.

Elk jaar wordt 5% van het bedrag van het grote overheidsfonds voor investeringen in risicoprojecten gereserveerd voor nieuwe teams waarvan de leden jonger zijn dan 40 jaar.

1.1.2.4.2 Projecten zonder technisch risico

* Link: https://en.wikipedia.org/wiki/Project_finance

Wanneer er geen technisch risico is, is de afleiding van middelen van de normale stroom ter bevrediging van menselijke behoeften slechts tijdelijk. Energie, grondstoffen, menselijke arbeidstijd worden besteed om het werktuig te bouwen, en vervolgens werkt het werktuig en genereert het besparingen in middelen die de eerdere uitgaven terugbetalen, en meer.

In deze gevallen ligt het risico in de uitvoering: zal het project op tijd en binnen het geplande middelenbudget klaar zijn. Het verstrekken van middelen aan dergelijke projecten is het doel van een gevestigde tak van financiering die "projectfinanciering" wordt genoemd, of van standaardleningen door banken. De omvang van de uitstaande leningen van een bank (of een bankgroep bestaande uit economische, juridische of technische banden tussen haar leden) is minder dan 1‰ van het jaarlijkse BNP van de EU.

1.1.2.4.3 Ondersteuning van de economische en sociale ontwikkeling

Een aanzienlijk deel van de totale investeringen (>20%) gaat naar minder ontwikkelde regio's binnen de Europese Unie en in derde landen.

Democratische procedures in deze regio's en landen zorgen ervoor dat de plaatselijke bevolking deelneemt aan het initiatief, de wijziging en de selectie van extern gefinancierde investeringsprojecten. In dit proces wordt technische steun verleend om de plaatselijke bevolking de relevante informatie te verstrekken over de alternatieve oplossingen die worden onderzocht.

Om de corruptierisico's bij het beheer ervan te beperken, is een voorwaarde voor de toekenning van extern gefinancierde investeringen dat de ambtenaren in de regio's en landen van bestemming vaak van de ene regio naar de andere rouleren.

In de minder ontwikkelde landen waar het vruchtbaarheidscijfer boven de vernieuwing van de generaties ligt, richt deze investering zich op de emancipatie van vrouwen.

1.1.3 Kosten delen

1.1.3.1 Kosten van de gemeenschappelijke infrastructuur

De samenleving steunt op een zeer rijk en diep substraat van infrastructuren, dat in het verleden door natuurverschijnselen en door de mens is gekapitaliseerd: geologische en biologische hulpbronnen, kennis, instellingen, wetten en voorschriften, processen, handelsbetrekkingen, reputatie, competenties, netwerken (vervoer, water, energie, telecommunicatie) gebouwen, machines, software...

De meeste van deze infrastructuren zijn gemeenschappelijke goederen: het voordeel ervan kan niet worden beperkt tot degenen die ervoor hebben betaald. Dit rechtvaardigt dat de aanleg en het onderhoud ervan worden betaald door verplichte betaling: belastingen.

Belastinginkomsten bestaan uit:

- een sterk progressieve inkomstenbelasting voor natuurlijke personen, tegen hetzelfde tarief voor alle soorten inkomsten (salaris of pensioen, dividenden, vermogenswinst);
- een sterk progressieve belasting op eigendom in al zijn vormen (inclusief op het werkinstrument, kunstwerken en de hoofdwoning), over de waarde van goederen en eigendom uitgedrukt in zowel klasse A "euro" als klasse B "carbo" munteenheden;
- een sterk progressieve belasting op alle vormen van nalatenschap (ook op schenkingen vóór het overlijden), op de waarde van goederen en eigendommen, uitgedrukt zowel in munt van klasse A "euro" als in munt van klasse B "carbo";
- een belasting op de winst van ondernemingen en een aanvullende belasting op de aan aandeelhouders uitgekeerde dividenden, beide gebaseerd op de geconsolideerde wereldwijde activiteiten van de onderneming, op wereldschaal verdeeld over de rechtsgebieden naar gelang van de fysieke en digitale aanwezigheid van de onderneming in elk van deze rechtsgebieden, en naar gelang van de bevolking van deze rechtsgebieden (wereldwijde eenheidsbelasting);
- progressieve belastingen op door goederen veroorzaakte externaliteiten, bij aankoop van dat goed;
- progressieve boetes en straffen voor particulieren.

"Progressieve" belasting, boete of straf betekent dat mensen met een hoger inkomen een groter deel van hun inkomen betalen dan mensen met een lager inkomen. Het marginale tarief van progressieve belastingen op de hoogste belastingschijven bedraagt meer dan 95%.

Individueel zijn niet langer verplicht om uit hun privé-inkomen te betalen voor essentiële goederen zoals onderwijs of gezondheidszorg.

De belastingen zijn niet langer gericht op degenen die er niet aan kunnen ontkomen (werknemers en consumenten), terwijl kapitaalbezitters en ondernemingen zich aan elke fiscale of sociale bijdrage onttrekken.

Rijkdom wordt niet langer van generatie op generatie geërfd. Sociale klassen en ongelijkheden zijn niet langer verankerd in familie lijnen.

(zie: Accumulatie van activa)

1.1.3.2 Belastingen op negatieve externaliteiten

Belastingen die externaliteiten vertegenwoordigen, moeten alle burgers in gelijke mate stimuleren om de schade die aan anderen wordt toegebracht, te verminderen. Wil de stimulans voor iedereen gelijk zijn, dan moet de belasting ook in gelijke mate worden gevoeld.

Om dit te bereiken groeien belastingen ter compensatie van externaliteiten, uitgedrukt in valuta van klasse A "euro", meer dan evenredig met het netto-inkomen (zo kan de belasting voor iemand met een laag inkomen 1 munteenheid bedragen, en 10 munteenheden voor iemand met een 4-maal hoger inkomen).

Belastingen op negatieve externe effecten (bijvoorbeeld op koolstofemissies) zijn niet langer iets dat alleen de rijken zich kunnen veroorloven. Omgekeerd bevinden de rijken zich niet langer in een positie om anderen eenzijdig schade toe te brengen, doordat zij zich de boete kunnen veroorloven.

1.1.3.3 Sancties voor overtredingen

Regels zijn er om nageleefd te worden. Wanneer zij echter worden overtreden, kan het nodig zijn een sanctie toe te passen - wat ook een stimulans is voor naleving.

Wil de stimulans voor iedereen gelijk zijn, dan moet de sanctie ook gelijk worden gevoeld. Dit is reeds het geval voor gevangenisstraffen - en het moet hetzelfde zijn voor geldboetes.

Om dit te bereiken groeien de geldboetes meer dan evenredig met het netto-inkomen (zo kan de sanctie voor iemand met een laag inkomen 1% van het netto-inkomen bedragen, en 2,5% voor iemand met een hoger inkomen).

Boetes en sancties voor het overtreden van de regels zijn niet langer iets wat alleen de rijken zich kunnen veroorloven. Omgekeerd kunnen de rijken niet langer boven de wet staan door simpelweg een boete te betalen die voor hen weinig voorstelt.

1.1.4 Risico's delen

De meeste risico's worden gedeeld door personen en organisaties een verplicht verzekeringscontract te laten ondertekenen, waarvan de voorwaarden zijn vastgelegd in een verplicht model. Deze contracten laten een deel van het risico voor rekening van de persoon/organisatie, om voorzichtig gedrag te stimuleren.

Verzekeringsorganisaties opereren op de schaal van de Europese Unie, om hun risico's over een zo breed mogelijk geografisch gebied te spreiden. Zij opereren onder een bewuste en wettelijk voorgeschreven "sluier van onwetendheid": de informatie die zij over hun huidige en potentiële klanten mogen verzamelen en gebruiken is beperkt, om de bundeling van risico's over de hele samenleving af te dwingen.

De zwakken en kwetsbaren blijven niet langer zonder of met een slechte verzekeringsdekking zitten.

Verzekeringsmaatschappijen mogen niet langer de markt afromen voor de meest winstgevende klanten (= de rijke, jonge en gezonde), aan wie lage prijzen worden voorgesteld om een laag risico te dekken, terwijl de armen, de ouderen en de zieken onder elkaar worden gelaten en hoge premies betalen voor een lage dienstverlening die verband houdt met hun hoge intrinsieke risico.

1.2 Overeenkomst over het delen van de toegang tot de bestaande kapitaalvoorraad

De bestaande kapitaalvoorraad is het resultaat van de accumulatie van waardescheppende processen die door natuurverschijnselen of door mensen in het verleden zijn uitgevoerd en die vandaag en in de toekomst voorzieningen voor de mens kunnen genereren. Zij bestaat uit:

- land;
- natuurlijk kapitaal;
- cultureel kapitaal;
- institutioneel kapitaal; en
- technisch kapitaal.

1.2.1 Toegang tot het land

* Link: https://en.wikipedia.org/wiki/Spectrum_management

Grond is eigendom van de Europese Unie. De verdeling van grond tussen (1) bebouwde gebieden (voor woningbouw of commercieel/industriële/transportgebruik); (2) landbouwgebieden; (3) bossen en (4) natuurgebieden wordt door de EU bepaald, en kan zich slechts in één richting ontwikkelen: de omzetting van bebouwde gebieden in landbouwgebieden, bossen of natuurgebieden, of de omzetting van landbouwgebieden in bossen of natuurgebieden. Bouwen op een bestaande landbouwgrond is alleen toegestaan nadat een gelijkwaardige of grotere bebouwde oppervlakte is omgezet in een productieve landbouwgrond, een duurzaam bos of een natuurgebied met een ontwikkeld en duurzaam ecosysteem. Bouwen in een bestaand bos of natuurgebied is slechts toegestaan nadat een gelijkwaardige of grotere kavel bebouwde oppervlakte is omgezet in een duurzaam bos of een natuurgebied met een ontwikkeld en duurzaam ecosysteem. Het bebouwen van een bestaand bos of natuurgebied is alleen toegestaan nadat een gelijkwaardige of grotere kavel landbouwgrond is omgezet in een duurzaam bos of natuurgebied met een ontwikkeld en duurzaam ecosysteem.

Het gebruik van grond wordt voor een specifiek doel en onder gecontroleerde voorwaarden aan particuliere gebruikers toegekend, volgens het model dat momenteel voor het radiospectrum bestaat.

Deze concessie wordt verleend na een aanbesteding waarin het doel waarvoor het stuk grond moet worden gebruikt, de verplichtingen van de concessiehouder inzake goed beheer en de middelen voor de EU om de naleving van deze verplichtingen te controleren, zijn vastgelegd. Een concessie wordt verleend voor onbepaalde tijd, maar wordt periodiek getoetst op naleving. Zij

wordt verleend tegen een pachtsom, waarvan de hoogte afhangt van de infrastructuur die door de overheden in de omgeving ter beschikking wordt gesteld. Een concessie op grond kan niet worden verhandeld, noch worden overgedragen of geërfd. Wanneer een concessie om welke reden dan ook eindigt (niet-nakoming van verplichtingen, overlijden, ontslag), worden de vaste activa op het stuk grond opgenomen in de volgende aanbesteding en worden de prijzen door de inschrijvers afzonderlijk vastgesteld. De toewijzing van het terrein wordt toegekend aan de inschrijver met het beste gewogen cijfer voor twee kenmerken: (1) de kwaliteit van zijn/haar project en verbintenis betreffende het gebruik van de grond, en (2) de prijs die voor de vaste activa op de grond wordt gegeven. De geselecteerde inschrijver moet de vorige eigenaar voor deze vaste activa betalen voordat hij toegang krijgt tot het terrein.

Land is niet langer een privé goed, waar de eigenaar..:

- kunnen de bodem onherstelbaar aantasten zonder verantwoording af te leggen aan de maatschappij;
- kunnen de toegang tot essentiële hulpbronnen (bv. landbouwgrond, water) monopoliseren en personen uitsluiten van het productieve gebruik ervan;
- omvat de waarde van alle overheidsinvesteringen (bv. infrastructuur, milieusanering) in de omgeving;
- vangt een willekeurig deel van de waarde van elke particuliere economische activiteit die erop wordt verricht.

Land is niet langer een activaklasse die kapitaal bevriest dat moet worden gebruikt om de wereld te veranderen.

1.2.1.1 Land voor huisvesting

(zie: Naar huisvesting)

1.2.1.2 Grond voor commercieel/industriële gebruik

Commerciële en industriële gebouwen zijn eigendom van overheidsinstanties (Europese Unie of op nationaal/regionaal/lokaal niveau) of van particuliere organisaties die een groot aantal gebouwen beheren.

De huurprijzen voor het gebruik van een kavel in het gebouw worden bepaald door:

- de oppervlakte en het volume van de partij;
- de oppervlakte en het volume van elke gemeenschappelijke ruimte in het gebouw of de onmiddellijke omgeving waartoe de gebruikers toegang hebben;
- de apparatuur die voor exclusief gebruik door de gebruikers van de kavel of voor gezamenlijk gebruik met de anderen in hetzelfde of naburige gebouwen ter beschikking wordt gesteld;
- de onderhouds- en exploitatiekosten van het perceel en het gebouw.

Het algoritme dat de huurprijs bepaalt als functie van deze parameters is een "billijke software". De huur voor het gebruik van de grond en van de bijbehorende voorzieningen wordt aanvullend

betaald, namelijk aan de EU.

De toewijzing van een commerciële of industriële kavel aan een bepaald bedrijf gebeurt door een transparante commissie met meerdere belanghebbenden. Deze toewijzing is gebaseerd op de levensvatbaarheid en de publieke voordelen van het te ontwikkelen project. Een niet-vertrouwelijke samenvatting van alle ontvangen projecten en enkele belangrijke evaluatiegegevens worden openbaar gemaakt, evenals de beoordeling van elk project door de commissie. Tegen het besluit kan beroep worden aangetekend.

1.2.1.3 Grond voor agrarisch gebruik

De toewijzing van een perceel landbouwgrond aan een bepaalde landbouwer gebeurt door een transparante commissie met meerdere belanghebbenden. Deze toewijzing is gebaseerd op de levensvatbaarheid en het algemeen nut van het op deze kavel te ontwikkelen project. Alle aanvraagdossiers van alle kandidaten worden openbaar gemaakt, evenals de gemotiveerde beoordeling van elk element van elk dossier door de commissie en haar uiteindelijke beoordeling en besluit. Tegen dit besluit kan beroep worden aangetekend.

1.2.2 Toegang tot natuurlijk kapitaal

Toegang tot natuurlijk kapitaal (eindige, niet-hernieuwbare hulpbronnen, waardevolle natuurlijke omgevingen) is niet langer het privémonopolie van enkele rijke individuen of bedrijven.

1.2.2.1 Publieke goederen

Natuurlijke "openbare goederen" zijn goederen waarvan de toegang niet kan worden beperkt, zoals het klimaat of de lucht.

1.2.2.2 Niet-hernieuwbare, omkeerbare hulpbronnen

De toegang tot niet-hernieuwbare, omkeerbare natuurlijke hulpbronnen wordt geregeld met de munteenheden van klasse B "carbo".

Organisaties ontvangen valuta-eenheden van klasse B "carbo" als onderdeel van hun kapitaalbreng om apparatuur of infrastructuur aan te schaffen. Indien de munteenheden van klasse B "carbo" tussen de economische zones verschillen, moeten importeurs van materiële goederen in een economische zone (zoals de Europese Unie) munteenheden van klasse B "carbo" verwerven van exporteurs (dit proces is een vorm van grensaanpassingsmaatregelen). Daarbij kan geen enkele economische zone een netto-importeur van eindige, omkeerbare, niet-hernieuwbare hulpbronnen zijn.

1.2.2.3 Hoogwaardige natuurlijke milieus

Wanneer een stuk grond met een hoge natuurwaarde (b.v. bos, rivier- of meeroever, kust) aan een bepaalde persoon of organisatie is toegewezen, heeft deze persoon of organisatie de plicht ervoor te zorgen dat dit stuk grond toegankelijk is voor het grote publiek. Deze toegang kan worden beperkt in tijd en in aantal (om verenigbaar te zijn met de regeneratiecapaciteit van de plaatselijke biosfeer). De specifieke kosten ervan (bv. toezicht, afvalbeheer) kunnen worden gecompenseerd. Wanneer het aantal bezoekers moet worden beperkt, gebeurt dat met een quotum en door willekeurige toewijzing van toegangskaarten aan degenen die een aanvraag hebben ingediend.

1.2.3 Toegang tot cultureel kapitaal

1.2.3.1 Toegang tot werken van plastische kunst en architectuur

Wanneer een werk van plastische kunst of architectuur met een hoge culturele waarde eigendom is van een bepaalde persoon of organisatie, heeft deze persoon of organisatie de plicht de toegang van het publiek tot dit kunstwerk te waarborgen. Deze toegang kan worden verleend door het kunstwerk permanent uit te lenen aan een openbaar museum of door het tentoon te stellen in een voor het publiek toegankelijke privé-ruimte. Deze tentoonstelling in een privé-ruimte kan beperkt zijn in tijd en in aantal (om verenigbaar te zijn met het behoud op lange termijn van het kunstwerk en om privé-genot te garanderen). De specifieke kosten ervan (bijvoorbeeld toezicht, afvalbeheer) kunnen worden vergoed. Wanneer het aantal bezoekers moet worden beperkt, gebeurt dit met een quotum en door een willekeurige verdeling van de toegangskaarten onder degenen die een aanvraag hebben ingediend.

De toegang tot plastische kunstwerken of architectuur met een hoge culturele waarde is niet langer het privémonopolie van enkele rijke personen of bedrijven.

1.2.3.2 Toegang tot literatuur en muziek

Literatuur- en muziekwerken worden beschermd door auteursrechten. Deze rechten duren ten minste 20 jaar na de publicatie van het werk en eindigen bij de dood van de auteur (of van de laatste auteur in het geval van een collectief werk).

Film- en videowerken worden beschermd door auteursrechten, die vaak verbonden zijn aan de producerende onderneming. In dit laatste geval duren de auteursrechten 20 jaar na de publicatie van het werk.

Literatuur- en muziekwerken worden niet langer beschermd na de dood van de auteur, zodat zijn/haar erfgenamen niet langer onrechtmatig voordeel halen uit een creativiteit waaraan zij geen deel hebben.

Door bedrijven op industriële schaal geproduceerde film- en videowerken worden niet langer op hetzelfde niveau beschermd als het creatieve werk van individuen.

1.2.4 Toegang tot institutioneel kapitaal

* Link: <https://creativecommons.org/>

Referentieontwerpen voor institutionele regelingen die betrouwbaarheid, robuustheid, eerlijkheid en interne democratie garanderen, worden gepubliceerd en zijn voor iedereen beschikbaar onder open licenties (zoals Creative Commons). Dit geldt voor: statuten voor bedrijven en voor belangenorganisaties, kwaliteitsborgingssystemen, interne processen in organisaties, en vele andere institutionele regelingen.

Statuten voor bedrijven en voor belangenorganisaties, kwaliteitsborgingssystemen, interne processen in organisaties en andere institutionele regelingen worden niet langer bij elk nieuw geval opnieuw uitgevonden, uitsluitend ten behoeve van advocaten en consultants.

1.2.5 Toegang tot technisch kapitaal

Referentieontwerpen voor technische transformatieprocessen worden gepubliceerd en zijn voor

iedereen beschikbaar onder open licenties (zoals Creative Commons), en beschrijven de stand van de techniek om de hoogste efficiëntie in het gebruik van hulpbronnen te bereiken. Dit geldt voor transformatieprocessen voor informatie, energie, materie, niet-menselijke levende wezens, mensen en de samenleving.

De referentieontwerpen kunnen geöctrooieerde innovaties bevatten, die dienovereenkomstig worden gemarkeerd met toegang tot de desbetreffende licentieovereenkomst. In dat geval worden alternatieve, niet-geöctrooieerde oplossingen geboden met informatie over het daaruit voortvloeiende prestatieverlies.

Technische transformatieprocessen voor informatie, energie, materie, niet-menselijke levende wezens, mensen en de samenleving zijn niet langer gesloten "bedrijfsgeheimen" die onder controle van de insiders staan. Potentiële nieuwkomers in een economische activiteit worden niet langer afgeschrikt doordat zij de basiskenmerken ervan niet kennen.

1.2.6 Accumulatie van activa

Activa kunnen vrij worden opgebouwd tijdens iemands leven, zonder specifieke belastingheffing.

Zij worden echter zeer zwaar belast bij elke vorm van overdracht, hetzij door schenking, verkoop of bij overlijden van de eigenaar (successierechten). De verhouding tussen de hoogste 1% en de laagste 1% van het geërfde vermogen na belasting is minder dan 2:1. Het doel van deze successiebelasting is de gelijkheid van kansen bij elke generatie te herstellen.

Activa worden niet langer van generatie op generatie geërfd.

Het is niet langer nodig om privé-vermogen op te bouwen en door te geven om een fatsoenlijk bestaan voor de kinderen veilig te stellen.

2 Pan-Europese democratie: overeenstemming tussen mensen over besluiten en regels

Overeenstemming tussen mensen die in alle aspecten van hun leven verschillen (sociale positie, leeftijd, overtuigingen, voorkeuren...) is het belangrijkste probleem van menselijke samenlevingen, zowel in openbare instellingen als in particuliere organisaties.

Een overeenkomst heeft alleen zin wanneer zij door alle partijen als legitiem wordt beschouwd - of wanneer er tenminste een algemene consensus in de samenleving bestaat dat het proces dat tot de overeenkomst heeft geleid inderdaad legitiem is.

Overeenstemming tussen mensen wordt ondersteund door een vorm van morele zelfdiscipline van alle leden van de samenleving (en door de wet), zodat zij de processen volgen die tot overeenstemming leiden, en hun verplichtingen nakomen wanneer de overeenstemming eenmaal is bereikt.

De overeenkomst is gebaseerd op de beginselen van democratie en sociale rechtvaardigheid. Expliciete procedures zorgen ervoor dat alle waarden en belangen in gelijke mate in aanmerking zijn genomen, maar ook dat tijdig besluiten worden genomen en uitgevoerd - zelfs tegen het verzet van sommigen in (indien nodig). Dit houdt in dat de democratie wordt uitgeoefend op de grootst mogelijke schaal, die van de Europese Unie, om het verzet van machtige minderheden te

overwinnen.

Beslissingen worden niet langer verlamd door eindeloze conflicten tussen schijnbaar onverzoenlijke tegenpartijen, door vetorechten of door meningsverschillen over de feiten zelf waarop beslissingen moeten worden gebaseerd.

Individen of groepen betwisten niet langer de legitimiteit zelf van regels, omdat zij (vaak terecht) van mening zijn dat zij geen kans hebben gekregen om ze vorm te geven, of dat de regels uitsluitend in het voordeel zijn van een minderheid van de sociale klasse.

Individen of groepen ontlopen niet langer hun publieke verplichtingen (bv. fiscale of sociale bijdragen) of hun private verplichtingen (bv. in contracten).

2.1 Overeenstemming over de feiten

2.1.1 Permanente informatiebronnen

De volgende informatiebronnen zijn voor iedereen gratis beschikbaar:

- openbare gegevens en statistieken;
- niet-persoonlijke, door machines en sensoren gegenereerde gegevens;
- wetenschappelijke publicaties en gegevens;
- technische normen.

Informatiefeeds van persagentschappen zijn voor iedereen beschikbaar tegen een kleine abonnementsprijs.

Gegevens zijn niet langer het eigendom van particuliere organisaties of personen, die huurgeld vragen aan degenen die ze willen gebruiken.

Wetenschappelijke publicaties zijn geen lucratieve oligopolistische onderneming meer.

Normalisatie-instellingen werken niet meer vanuit de misvatting dat zij alleen industriële belangen dienen en worden niet meer beloond door hun normen te verkopen tegen prijzen die voor burgers en KMO's onbetaalbaar zijn.

(zie: Niet-persoonlijke, machinaal gegenereerde gegevens)

2.1.2 Informatie uit actief zoeken

Wanneer de bestaande gegevens ontoereikend zijn, gaan wetenschappers en onderzoeksjournalisten actief op zoek naar informatie: zij genereren die via op maat gemaakte instrumenten of enquêtes, of verwerven die via lange, diepgaande onderzoeken.

Onderzoeksjournalistiek en klokkenluiden zijn wettelijk beschermd.

Het is toegestaan dat sommige onderzoeksprojecten alleen bestaan uit het genereren van gegevens die door andere wetenschappers worden geëxploiteerd en geïnterpreteerd.

Informatie over het privé-leven van personen kan niet openbaar worden gemaakt, tenzij er een duidelijk belang van openbaar bestuur is (bv. belangenconflicten).

"People" pers die aast op de openbaarmaking van het privéleven van personen is verdwenen.

Onderzoeksjournalisten en klokkenluiders worden niet langer vervolgd.

2.1.3 Wetten van natuur, mens en maatschappij

De ontdekking van wetten van de natuur, het menselijk gedrag en de maatschappij, die uitdrukken hoe allerlei verschijnselen kunnen worden voorspeld, is het doel van wetenschappelijk onderzoek.

Al het wetenschappelijke werk is reproduceerbaar, cumulatief en wordt uitgedrukt in resultaten die kunnen worden weerlegd, d.w.z. waarvan door empirische experimenten kan worden aangetoond dat zij onjuist zijn. De geldigheid van de resultaten wordt grondig getest door vakgenoten volgens strenge methoden, zodat alleen die theorieën die bewezen hebben verschijnselen op de meest betrouwbare en nauwkeurige manier te voorspellen, behouden blijven als de best beschikbare benadering van de wetten van de natuur, de mensheid en de samenleving.

Het grote publiek en de wetenschappelijke gemeenschap nemen deel aan een democratisch proces (met open initiatief, wijziging en rangschikking in volgorde van prioriteit) om de onderzoeksagenda vast te stellen, d.w.z. de lijst van onderzoeksvragen die een hogere prioriteit hebben en waarin middelen moeten worden geïnvesteerd. Het gewicht van de wetenschappelijke gemeenschap in dit proces is groter bij fundamentele, geavanceerde vraagstukken waarvoor minder middelen nodig zijn, terwijl het grote publiek een groter gewicht heeft bij toegepaste vraagstukken waarvoor meer middelen nodig zijn.

Alle resultaten van deze activiteit worden gepubliceerd onder een vrij licentiestelsel.

Uitgevers van non-fictie teksten gebaseerd op (1) de exploitatie van bestaande gegevens; (2) het gericht verzamelen van informatie; en/of (3) wetten van de natuur, de mens of de samenleving zoals die blijken uit wetenschappelijk onderzoek, krijgen steun uit overheidsbudgetten, mits de juiste methodologieën werden gebruikt.

De wetenschap bestaat niet meer uit 3 afzonderlijke rijken:

- sociale wetenschappen en economie, die in wezen instrumenten waren van ideologische overheersing door een beperkte elite;
- fundamentele, dure wetenschap die door wetenschappers alleen in de vrije modus werd beheerd;
- technologie waarvan de agenda alleen door economische belangen werd bepaald.

Wetenschappelijke publicaties zijn niet langer het lucratieve oligopolie van een paar uitgeverijen die vrijwilligerswerk van wetenschappers uitbuiten en toch de lezers of auteurs van artikelen laten betalen.

Non-fictie editie staat niet meer op het punt te verdwijnen.

2.1.4 Meting en boekhouding

Link: https://en.wikipedia.org/wiki/Central_bank_digital_currency

Openbare en particuliere boekhoudsystemen meten en traceren:

- alle materiële en energiestromen;

- alle vormen van kapitaal en alle materiële en energievoorraden;
- alle externaliteiten (d.w.z. de schade of het voordeel die door een menselijke activiteit aan anderen wordt overgedragen).

Deze boekhouding ondersteunt het zorgvuldige beheer van de sterk beperkte voorraad hulpbronnen en zorgt ervoor dat er niets wordt verspild. Om dit toezicht op alle schalen te vergemakkelijken, krijgt elk huishouden, elke organisatie, elke lokale of regionale overheid, elke waardeketen en de Europese Unie als geheel automatisch regelmatig informatie over zijn inkomende en uitgaande stromen en over de stand van zijn voorraad. De rekeningen van huishoudens en kleinere organisaties worden geaggregeerd per soort hulpbronnen (hernieuwbaar vs. niet-hernieuwbaar), maar deze huishoudens en kleinere organisaties kunnen nog steeds een gedesaggregeerd overzicht opvragen.

Deze boekhouding wordt gevoerd in "permissioned" Distributed Ledgers (= gedistribueerde grootboeken waarvan de toegang wordt gecontroleerd, een voorbeeld daarvan is de blockchain), om de betrouwbaarheid en de publieke controle te waarborgen.

De munteenheden van klasse A "euro" en van klasse B "carbo" worden beheerd als digitale munteenheden van de centrale bank: de centrale bank stelt aan alle burgers en legale ingezetenen, en aan alle organisaties, een rekening ter beschikking waarmee betalingen kunnen worden verricht en ontvangen. De geldhoeveelheid wordt dus rechtstreeks door de centrale bank gecontroleerd. Zij kan economische cycli tegengaan ("anticyclisch" optreden) en hausses en crises temperen.

De openbare en particuliere boekhouding heeft niet langer de illusie dat geld de maat van alle dingen is, en dat geld elk verlies of elke schade in de wereld van fysieke en biologische verschijnselen kan compenseren.

Het bruto binnenlands product is niet langer de enige maatstaf voor sociale en economische vooruitgang.

Commerciële banken of particuliere betalingssystemen zijn niet langer nodig om betalingen te verrichten. De geldhoeveelheid wordt niet langer gecontroleerd door particuliere handelsbanken die met hun procyclische kudgedrag inzake kredietverstrekking (gemakkelijke kredietverstrekking in tijden van hoogconjunctuur, restrictieve kredietverstrekking in tijden van laagconjunctuur) de economische cycli versterken waarin hausses van verkwistende consumptie worden afgewisseld met crises van werkloosheid en ellende.

2.1.4.1 Meting en boekhouding van hernieuwbare hulpbronnen

Hernieuwbare bronnen omvatten:

- de stroom van hernieuwbare hulpbronnen (menselijke arbeid, water, landbouwproducten, hernieuwbare energie)
- de voorraad kapitaal die mettertijd opnieuw kan worden opgebouwd (biomassa, bodem, individuele of collectieve menselijke vermogens en competenties, menselijke cultuur, instellingen), zelfs in de gevallen waarin dit kapitaal veel sneller vernietigd dan opgebouwd kan worden, zoals bij bossen, die in enkele uren kunnen afbranden en er eeuwen over doen om weer aan te groeien.

Hernieuwbare hulpbronnen kunnen worden gekocht en tegen elkaar worden geruild met behulp van een munteenheid (de munteenheid van klasse A "euro") die in wezen een vorm van tijd is. De relatieve waarde van elke eenheid hernieuwbare hulpbronnen wordt bepaald door de totale jaarlijkse stroom van hulpbronnen van elke categorie, tegen het duurzame tempo dat verenigbaar is met het eeuwige gebruik van deze hulpbron: hoe overvloediger de stroom van een hernieuwbare hulpbron, hoe minder waardevol deze is. Dit duurzame percentage wordt elk jaar vastgesteld, op basis van wetenschappelijk bewijs en de meest recente gegevens, in een besluitvormingsproces met meerdere belanghebbenden waarin de gebruikers van de hulpbron bewust niet vertegenwoordigd zijn.

Wanneer een hernieuwbare hulpbron tijd nodig heeft om opnieuw te worden opgebouwd, wordt de waarde van toekomstige stromen geactualiseerd aan de hand van een actualiseringspercentage dat democratisch wordt vastgesteld als de mediaan van alle waarden die door de burgers worden gegeven, in een permanent en geïnformeerd openbaar debat.

De valuta van klasse A "euro" kan geen eindige, omkeerbare, niet-hernieuwbare hulpbronnen kopen (die de valuta van klasse B "carbo" nodig hebben), en kan niet worden ingewisseld tegen enige hoeveelheid valuta van klasse B "carbo".

Hernieuwbare hulpbronnen worden niet langer beschouwd als onmiddellijk vervangbaar, en als in staat om van de ene dag op de andere met een oneindige snelheid en verwerkingscapaciteit te worden geleverd.

2.1.4.2 Meting en boekhouding van eindige, omkeerbare, niet-hernieuwbare hulpbronnen

De voorraad eindige, omkeerbare, niet-hernieuwbare hulpbronnen omvat:

- het broeikaseffect gassen in de atmosfeer,
- de chemische elementen van het periodiek systeem van Mendeleiev - en specifiek de kritieke grondstoffen die zeldzaam, niet-vervangbaar en economisch belangrijk zijn
- minerale bouwmaterialen (b.v. kalksteen, graniet, grind, zand, gips, klei).

Deze eindige, niet-hernieuwbare hulpbronnen kunnen worden beheerd als een omkeerbaar reservoir: broeikasgassen kunnen omkeerbaar in de atmosfeer worden verspreid en vervolgens weer worden opgenomen (bijvoorbeeld door planten of de bodem), en goed beheerde chemische elementen of bouwmaterialen kunnen omkeerbaar worden geïmmobiliseerd in menselijke artefacten en vervolgens worden vrijgegeven voor verder gebruik.

Eindige, omkeerbare, niet-hernieuwbare hulpbronnen kunnen worden gekocht en tegen elkaar worden geruild met behulp van een munteenheid (de munteenheid van klasse B "carbo"), die in wezen een vorm van massa is (bv. kg CO₂ eq). De relatieve waarde van elke eenheid van eindige, omkeerbare, niet-hernieuwbare hulpbronnen wordt bepaald door een trage en saaie ruilmarkt.

De valuta van klasse B "carbo" kan geen hernieuwbare grondstoffen kopen (die de valuta van klasse A "euro" nodig hebben), en kan niet worden ingewisseld tegen enige hoeveelheid valuta van klasse A "euro".

Elke persoon en elke (openbare of particuliere) organisatie die apparatuur of infrastructuur

gebruikt, heeft een rekening die wordt uitgedrukt in munteenheden van klasse B "carbo". Deze rekeningen worden beheerd door een overheidsdienst waarvan de gegevens worden opgeslagen op een geautoriseerd gedistribueerd grootboek om de betrouwbaarheid en de openbare controle ervan te waarborgen.

De som van:

1. het aantal munteenheden van klasse B "carbo" op de rekening van een persoon of organisatie; en
2. het aantal dat is opgenomen in de materiële activa die hij bezit;

is constant.

Dit openbaar bestuur registreert ook de globale veranderingen in de voorraad eindige, omkeerbare, niet-hernieuwbare hulpbronnen (bijvoorbeeld door nieuwe ontdekkingen van minerale ertsen of door veranderingen in het grondgebruik), en wijzigt de toewijzingen van alle sociale actoren dienovereenkomstig.

De voorraad eindige, niet-hernieuwbare hulpbronnen wordt niet langer beschouwd als onbeperkt uitbreidbaar, mits de markt de juiste prijsprikkel geeft.

(zie: Spaargeld koppelen aan investeringsprojecten)

2.1.4.3 *Meting en boekhouding van de biodiversiteit*

Biodiversiteit is een specifieke categorie van eindige, niet-hernieuwbare hulpbronnen, omdat het gebruik ervan onomkeerbaar is. Zodra de mens een levende soort heeft vernietigd, is er geen middel meer om deze te regenereren.

Biodiversiteit wordt specifiek gecontroleerd en beheerd, met een publiek mandaat om het te behouden. Zij kan niet worden gekocht, in geen enkele muntklasse (A of B).

Biodiversiteit wordt niet langer genegeerd in onze boekhoudsystemen.

2.1.4.4 *Meting en boekhouding van externe effecten*

Alle door de productie, de consumptie, het gebruik en het einde van de levensduur van alle goederen veroorzaakte externaliteiten worden berekend en regelmatig bijgewerkt, in een volledig open proces waarbij gebruik wordt gemaakt van openbare gegevens. De kosten van deze externaliteiten worden als een belasting toegevoegd aan de prijs van elke eenheid van het goed, volgens het beginsel "de vervuiler betaalt", teneinde: (1) de consument te stimuleren om minder schadelijke goederen te kopen; (2) de Europese Unie de financiële middelen te verschaffen om deze schade aan de getroffen personen te vergoeden.

Voorbeelden van dergelijke externe effecten zijn schade aan de gezondheid of de cognitieve capaciteiten van mensen door alcohol of videospelletjes, of schade aan het milieu door vervuilende stoffen.

Negatieve externaliteiten, d.w.z. kosten die de samenleving moet dragen als gevolg van de economische activiteiten van sommigen, worden niet langer verdoezeld of geminimaliseerd om deze economische belangen te beschermen.

2.1.5 Verspreiding van informatie

De pers en de sociale media leveren de dienst van het selecteren, presenteren en analyseren van de informatiebronnen, onder een bedrijfsmodel van pay-per-use (per artikel of voor een bepaalde hoeveelheid originele inhoud) of op basis van een abonnement (bijvoorbeeld per maand of jaar), aangevuld met transparante overheidssteun.

Elke volwassen burger ontvangt een fractie van deze overheidssteun voor de pers, in de vorm van jetons, die hij/zij kan besteden aan de titel(s) van zijn/haar keuze. Alle volwassen burgers ontvangen per jaar hetzelfde aantal jetons ter ondersteuning van de pers en de sociale media. Een jeton vertegenwoordigt een bedrag in monetaire eenheden van klasse A "euro". Hoe meer de media waaraan de jeton is toegekend geloofwaardige informatie verspreiden (zie § Presentatie van informatie), hoe hoger het aantal monetaire eenheden van klasse A "euro" per token.

De pers en de sociale media werken niet langer volgens een op reclame gebaseerd bedrijfsmodel. Ze zijn dus niet meer afhankelijk van economische belangen, promoten niet langer verkwistende levensstijlen en belasteren niet langer vakbonden en milieuverenigingen.

2.1.5.1 *Criteria voor het selecteren van informatie*

De criteria voor de selectie van de door een gebruiker ontvangen informatie zijn expliciet en staan onder zijn controle. Het selectiealgoritme is "eerlijke software".

Pers en sociale media binden hun gebruikers niet langer aan hun scherm met korte, brutale video's of slogans, en polariseren niet langer debatten om het aantal bekeken pagina's (en advertenties) te verhogen.

De informatie die wordt uitgezonden of getoond op sociale media wordt niet langer geselecteerd op haar emotionele inhoud, noch om een wereldbeeld te ondersteunen dat overeenstemt met de belangen van de bedrijven die de reclame betalen.

2.1.5.2 *Verspreiding via sociale media*

De verspreiding van informatie via sociale media wordt bewust uitgesteld om reflectie over de kwaliteit en betrouwbaarheid van de ontvangen informatie af te dwingen: verspreiding is pas toegestaan ten minste 24 uur nadat de informatie is gelezen.

Bovendien valt de publicatie van inhoud op sociale media buiten een besloten kring onder de voor journalisten geldende regelgeving inzake de verspreiding van onjuist nieuws.

De virale verspreiding van nepnieuws en van emotionele inhoud is bijna verdwenen.

2.1.6 Presentatie van informatie

Alle nieuws, op traditionele of sociale media, gaat verplicht vergezeld van de volgende ondersteunende inhoud, in kleine maar voldoende hoeveelheden, en met de mogelijkheid tot verdere navraag:

- een beoordeling van de geloofwaardigheid van de nieuwsbron, op basis van de kwaliteit van de procedures die zijn gebruikt om de inhoud ervan uit te werken en te verifiëren (met name: kruisverwijzingen naar onafhankelijke bronnen, validering door vakgenoten);
- de vergelijking tussen de inhoud van het nieuws en als geloofwaardig gevalideerde

bronnen, waarbij deze als geloofwaardig gevalideerde bronnen expliciet worden geciteerd. De validatie van een bron als geloofwaardig is een openbaar en contradictoir proces, met expliciete processen betreffende het wetenschappelijke karakter (d.w.z. voorspellend en weerlegbaar), de openbaarheid van de bronnen en gegevens, en de gebruikte methoden (met name: kruisverwijzingen van onafhankelijke bronnen). Deze vergelijking met gevalideerde bronnen wordt samengevat in een synthetische beoordeling volgens een schaal die lijkt op: tegengesproken door deze gevalideerde bronnen, niet bevestigd, onderhevig aan controverse, bevestigd;

- contextinformatie (betreffende geschiedenis, precedentes, geografie, statistische gegevens);
- bestaande overheidsmaatregelen, technologieën of wetenschappelijke resultaten waarmee het in het nieuws genoemde probleem of de kwestie wordt opgelost;
- voorstellen voor overheidsbeleid, innovatieprojecten of wetenschappelijk onderzoek gericht op het oplossen van het probleem of de kwestie die in het nieuws aan de orde wordt gesteld, met de mogelijkheid voor de persoon om een van beide te steunen.

Deze ondersteunende inhoud wordt automatisch gegenereerd door een "eerlijke software" die gebruik maakt van kunstmatige intelligentie technologieën.

Daarbij gaat elke informatie die een persoon ontvangt gepaard met een beoordeling van de geloofwaardigheid ervan en met een mogelijkheid voor de persoon om concrete actie te ondernemen om de informatie aan te pakken.

De herhaalde verspreiding van nieuws dat uitdrukkelijk wordt tegengesproken door bronnen die als geloofwaardig zijn erkend, is bij wet gesanctioneerd.

De schade die aan de kwaliteit van het publieke debat wordt toegebracht door een presentatievorm van de inhoud wordt belast als een negatieve externaliteit: de vormen die emotionele reacties ondersteunen (bv. korte video's) worden zwaarder belast dan die welke de ontwikkeling van constructieve argumenten ondersteunen (bv. lange schriftelijke artikelen). De wet regelt de wijze van presentatie van informatie, zodat deze wijze van presentatie een evenwichtig, open, geïnformeerd en democratisch debat ondersteunt.

De volgende vicieuze cirkel werkt niet meer: (1) nieuws ontvangen voedt angst en een gevoel van machteloosheid, en dus stress - en (2) het enige duidelijke middel om deze stress te verlichten is meer nieuws ontvangen.

De manipulatieve hulpmiddelen voor het presenteren van informatie, ontworpen op basis van de neurowetenschappen om de aandacht te trekken (gebaseerd op angst, gevaar, stress, nieuwsgierigheid, emotie in verband met schandaal, seks) zijn verdwenen.

Nepnieuws wordt niet langer vrijelijk en zonder gevolgen voor de afzender of verspreider ervan verspreid.

2.2 Overeenstemming over regels en toekomstige acties

* Link: <http://www.kuneagi.org>

Regels en acties (meer bepaald: investeringen) hebben gevolgen in de toekomst, die voor de belanghebbenden verschillende gevolgen zullen hebben.

Besluiten over regels en over toekomstige acties in overheidsorganen en in particuliere organisaties (bedrijven, verenigingen) worden genomen na een democratisch proces tussen alle betrokken partijen, op basis van de voorspelbare gevolgen van elke optie (rekening houdend met het kennisniveau op het moment van de beslissing). Dit proces staat in elke fase open voor iedereen:

1. initiatief, zodat iedereen een onderwerp dat hij/zij belangrijk vindt aan de orde kan stellen;
2. wijziging, zodat alle betrokken partijen hun standpunten onder ogen kunnen zien en het eens kunnen worden over een voorstel, gebaseerd op solide argumenten;
3. rangschikking in volgorde van prioriteit, zodat de betrokken (openbare of particuliere) instantie haar middelen concentreert op de acties die door haar leden als het belangrijkste worden beschouwd.

Dit besluitvormingsproces wordt ondersteund door een openbare infrastructuur van platforms voor online overlegdemocratie, vergelijkbaar met de bestaande KuneAgi software.

Besluiten over regels en over toekomstige acties in overheidsorganen en in particuliere organisaties (bedrijven, verenigingen) worden niet langer genomen na ondoorzichtige discussies tussen de weinigen die toegang hebben tot de besluitvormers en hen kunnen bedreigen.

Belangrijke kwesties voor het grote publiek worden niet langer buiten de politieke agenda gehouden. Kiezers worden niet langer voor "take it or leave it" keuzes geplaatst, of het nu gaat om verkiezingen of referenda.

2.2.1 Eerlijk debatteren

* Link: <https://lernu.net/en/esperanto>

In debatten tussen mensen met verschillende moedertalen, over de analyse van feiten of de discussie over toekomstige acties in particuliere of openbare organisaties en instellingen, worden de discussies gevoerd in Esperanto, de taal die ontworpen is om eerlijk en gemakkelijk te leren te zijn.

In debatten tussen mensen met verschillende moedertalen, over de analyse van feiten of de discussie over toekomstige acties in particuliere of openbare organisaties en instellingen, is de overheersing van (1) moedertaalsprekers van het Engels, (2) moedertaalsprekers van Germaanse talen die dicht bij het Engels staan, en (3) van degenen wier ouders rijk genoeg waren om hen tijdens hun tienerjaren enkele weken per jaar naar een Engelstalige omgeving te sturen, opgehouden.

2.2.2 Overeenkomst tussen particuliere entiteiten

Contracten zijn de middelen waarmee particulieren en organisaties in het algemeen hun toekomstige relaties, hun wederzijdse rechten en verplichtingen en de wijze waarop zij toekomstige goederenstromen zullen verdelen, vastleggen. Bv. "algemene voorwaarden" in een detailhandelscontract, verzekeringscontracten, B2B verkoopcontracten, arbeidscontracten,

artistieke agentuurovereenkomsten, licenties voor het gebruik van octrooien en andere intellectuele eigendomsrechten, aandeelhoudersovereenkomsten, statuten van bedrijven en van belangenorganisaties...

Al deze zeer algemene contracten volgen een vooraf vastgesteld model dat slechts minimale ruimte voor wijzigingen laat, en zijn zo ontworpen dat zij billijk zijn voor alle partijen. Deze verplichte contractmodellen worden vastgesteld bij wet (voor de statuten van ondernemingen of belangenorganisaties) of bij collectieve onderhandelingen op het niveau van de Europese Unie, tussen de betrokken belanghebbenden of hun vertegenwoordigers, bijvoorbeeld tussen ondernemingen en consumenten voor "algemene voorwaarden" bij de verkoop van producten en diensten, tussen grote groepen en KMO's voor B2B-verkoopcontracten, tussen technologieontwikkelaars en technologiegebruikers voor octrooilicenties, tussen vakbonden en werkgeversorganisaties voor arbeidsovereenkomsten, ...

Door te voorkomen dat bij elke transactie "het wiel opnieuw moet worden uitgevonden", minimaliseren deze sjablonen de transactiekosten en zijn ze bovendien eerlijk.

Contracten zoals "algemene voorwaarden" in detailhandelsovereenkomsten, verzekeringsovereenkomsten, B2B verkoopovereenkomsten, arbeidsovereenkomsten, artistieke agentuurovereenkomsten, licenties voor het gebruik van octrooien en andere intellectuele eigendomsrechten, aandeelhoudersovereenkomsten, statuten van ondernemingen en belangenorganisaties worden niet langer bij elke nieuwe zaak opnieuw uitgevonden, uitsluitend ten behoeve van advocaten en consultants.

Contracten zijn niet langer het juridische instrument dat de overheersing van de sterkere partij over de zwakkere in een transactie vastlegt.

2.2.3 Overeenkomst over door overheidsinstanties te handhaven regels

Wet- en regelgeving die door overheidsinstanties op alle schalen wordt vastgesteld en gehandhaafd, volgt een "universaliteitsbeginsel": zij wordt vastgesteld op het grootst mogelijke niveau (doorgaans de Europese Unie), tenzij wordt aangetoond dat het efficiënter en geschikter is om regelgeving op kleinere schaal vast te stellen.

Concreet betekent dit dat er op de schaal van de Europese Unie slechts één pakket regels en één administratie bestaat om de volgende taken uit te voeren:

- belastingen en sociale premies te innen;
- burgers gratis voorzien van essentiële goederen;
- de burgers te beschermen tegen alle vormen van veiligheids- en beveiligingsrisico's;
- regels vaststellen en handhaven voor activiteiten die de wereld veranderen (in de landbouw, de verwerkende industrie, de dienstensector en het afvalbeheer);
- de middelen te meten en te boeken.

Dit universaliteitsbeginsel is bedoeld om:

- het vermijden van neerwaartse concurrentie tussen entiteiten van kleinere omvang op het

gebied van regelgeving en belastingen;

- zorgen voor een bundeling van middelen op de grootst mogelijke schaal;
- vermijden van dubbel werk bij het oplossen van een publiek probleem/vraagstuk: er wordt eenmaal gedebatteerd en gediscussieerd, alle argumenten en bewijzen worden slechts eenmaal verzameld en overal toegepast;
- toegang van burgers en bedrijven tot het recht: het is altijd eenvoudiger om één enkele wet te leren die overal van toepassing is, dan al zijn lokale varianten.

Dit "universaliteitsbeginsel" staat overheidsinstanties op kleinere schaal niettemin toe te experimenteren met overheidsbeleid, mits dit innovatief is en anderen niet schaadt. Het "universaliteitsbeginsel" staat deze entiteiten ook toe om het deel van de gemeenschappelijke begroting van de Europese Unie dat zij ontvangen vrij te verdelen. Dit deel wordt berekend in verhouding tot de bevolking die deze kleinschalige openbare entiteiten beheren, en naar gelang van de infrastructuurbehoeften van het grondgebied waarvoor zij verantwoordelijk zijn.

De definitie van wet- en regelgeving is niet langer versnipperd in micro-gemeenschappen die kwetsbaar zijn voor chantage door grote economische belangen, volgens de drogreden van de subsidiariteit. Kleinschalige polities voeren geen neerwaartse concurrentie meer met betrekking tot regelgeving, sociale bijdragen en belastingen, noch reserveren rijke kiesdistricten hun middelen egoïstisch alleen voor hun inwoners.

Bij het oplossen van een algemeen publiek probleem/vraagstuk worden de inspanningen niet langer in elke kleinschalige polity dubbel uitgevoerd.

2.2.3.1 Gewone wetgevingsprocedure

* Link: https://en.wikipedia.org/wiki/Majority_judgment

Volgens de gewone procedure worden besluiten van een overheidsinstantie (op alle schaalniveaus, van gemeente tot Europese Unie) genomen door haar regering, die democratisch gekozen is en gecontroleerd wordt door een of twee kamers van het Parlement.

Het parlement beslist over wetten en begrotingen, vaak op voorstel van de regering.

De leden van ten minste één kamer van het parlement worden democratisch gekozen door alle burgers via een meerderheidsoordeel (om strategisch stemmen te voorkomen) op lijsten die door politieke partijen worden voorgesteld (die tot de categorie "belangenorganisaties" behoren en dienovereenkomstig worden gereguleerd). Kiezers kunnen een waardering toekennen aan een volledige lijst of aan elk van de leden ervan afzonderlijk. De stemming is geheim en vindt plaats in een stembokje. Er wordt gestemd op papieren stembiljetten met het oog op de traceerbaarheid, en de resultaten worden elektronisch berekend, op basis van een scan van deze stembiljetten en een "eerlijke software".

De leden van de tweede kamer van het Parlement kunnen vertegenwoordigers zijn van politieke entiteiten op kleinere schaal. Besluiten in deze tweede kamer van het Parlement worden genomen bij (gekwalficeerde) meerderheid.

De stemmen van elk parlementslid, van beide kamers, tijdens zijn/haar ambtstermijn worden geregistreerd en zijn beschikbaar als open gegevens die door iedereen kunnen worden

gecontroleerd.

Op de schaal van de Europese Unie:

- het Europees Parlement wordt verkozen via transnationale lijsten voor ten minste 50% van zijn zetels, en via parlementsleden die elk afzonderlijk door een geografisch gebied zijn afgevaardigd, voor de overige zetels, voor zover deze geografische gebieden allemaal hetzelfde aantal inwoners hebben;
- de Raad van de Europese Unie is een echte vergadering, samengesteld uit vertegenwoordigers die worden aangewezen en gecontroleerd door de parlementen van de lidstaten, waarbij elk nationaal parlement van een EU-lidstaat hetzelfde aantal vertegenwoordigers afvaardigt.
- het bestaande raadgevende Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's worden aangevuld met een Comité van staten zonder stemrecht. Het Comité van niet-stemgerechtigde belanghebbenden bestaat uit democratisch gekozen vertegenwoordigers van:
 - burgers van niet-EU-landen die buiten de EU wonen (1 vertegenwoordiger per 100 miljoen personen);
 - jongere generaties EU-burgers onder de meerderjarigen (1 vertegenwoordiger per 10 miljoen personen);
 - burgers van niet-EU-landen die legaal in de EU verblijven (1 vertegenwoordiger per 10 miljoen personen).

De stemming bij verkiezingen op basis van meerderheid is niet langer strategisch, en wordt bepaald door de verwachtingen die mensen hebben van de uitkomst van de eerste ronde.

De identiteit van de parlementsleden bij verkiezingen met evenredige lijsten wordt niet langer bepaald door het partijbestuur dat de rangorde van de kandidaten op de lijst bepaalt.

Stemmen zijn niet langer onderhevig aan de gevaren van elektronische verkiezingen, waarbij het ontbreken van sporen van de uitgebrachte stem (en dus van primaire gegevens) het proces vatbaar maakt voor manipulatie.

Besluiten worden niet langer geblokkeerd door unanimitateitsvereisten - en dus door een vetorecht dat aan elk orgaan van een federatie als de Europese Unie wordt toegekend.

Eenmaal gekozen kunnen parlementsleden zich niet langer onttrekken aan hun verantwoordingsplicht jegens hun achterban.

De verkiezingen in het Europees Parlement zijn niet langer een optelsom van losstaande nationale verkiezingen. De vertegenwoordigers van de lidstaten in de Raad van de Europese Unie zijn niet langer leden van de regering die buiten het toezicht van hun nationale parlement handelen.

De stemmen en belangen van de belanghebbenden zonder stemrecht worden niet langer genegeerd in het besluitvormingsproces van de Europese Unie.

2.2.3.2 Inbreng van de burgers in het gewone wetgevingsproces

Alle voorstellen voor wetgevingsteksten worden aan het grote publiek bekendgemaakt zodra zij ter bespreking, wijziging en besluitvorming aan de leden van het Parlement zijn voorgelegd.

De openbare software voor online overlegdemocratie wordt binnen elke politieke partij en onder het grote publiek gebruikt om wijzigingsvoorstellen te genereren en deze in volgorde van prioriteit te rangschikken. De wijzigingsvoorstellen die meer dan een bepaald aantal steunpunten hebben gekregen, worden vervolgens elk ter overweging aan een specifiek parlementslid voorgelegd.

De behandeling van elk wijzigingsvoorstel door het parlementslid en zijn/haar argumenten daarvoor worden als open gegevens gepubliceerd voor een openbaar debat in zijn/haar eigen politieke partij en bij het grote publiek.

Externe inbreng in het wetgevingsproces is niet langer voorbehouden aan professionele lobbyisten die hun persoonlijke banden hebben met de leden van de regering of het parlement, en die buiten elke openbare controle werken.

2.2.3.3 Burgerinitiatief

De openbare software voor online overlegdemocratie wordt binnen elke politieke partij en onder het grote publiek gebruikt om wetgevingsvoorstellen te genereren en deze in volgorde van prioriteit te rangschikken. De wetgevingsvoorstellen die meer dan een eerste drempel van steunpunten hebben gekregen (ongeveer 100.000 voor de Europese Unie) worden door de EU-administratie aan een verplichte juridische evaluatie onderworpen om na te gaan of zij verenigbaar zijn met de grondwet (meer bepaald: met de verdeling van de bevoegdheden tussen de bestuursniveaus) en met de mensenrechten. De resultaten van deze evaluatie en de motivering ervan worden openbaar gemaakt en er kan beroep tegen worden aangetekend. Als de evaluatie positief is en het aantal steunbetuigingen voor dit wetgevingsvoorstel een tweede drempel overschrijdt (meestal: 1 miljoen steunbetuigingen voor de EU), is de regering verplicht dit wetgevingsvoorstel ter bespreking en eventuele goedkeuring aan het parlement voor te leggen.

[Europese burgerinitiatieven](#) kunnen niet langer om juridische redenen door de Commissie worden geblokkeerd nadat zij de tijd en moeite hebben genomen om de vereiste 1 miljoen handtekeningen te verzamelen.

2.2.4 Overeenstemming over besluiten van ondernemingen

In bedrijven (= organisaties die materiële en immateriële stromen omzetten om goederen te leveren aan klanten, of ze nu in publieke of private handen zijn), omvatten de besluitvormingsorganen (bv. de algemene vergadering en de raad van bestuur) vertegenwoordigers van alle belanghebbenden (menselijke of niet-menselijke, huidige of toekomstige) die op lange termijn worden beïnvloed door de activiteiten van de organisatie (bv. het klimaat, werknemers in het bedrijf of in zijn toeleveringsketen, het wilde leven, directe klanten of eindgebruikers aan het einde van de waardeketen, lokale gemeenschappen rond hun industriële installaties, financiële toezichthouders voor een bank, landbouwhuisdieren...).

Elke onderneming publiceert een lijst van categorieën belanghebbenden die volgens haar mogelijk invloed ondervinden van haar activiteiten, en werkt deze lijst regelmatig bij. Deze lijst omvat altijd de eigen werknemers en de eigen aandeelhouders, klanten en leveranciers op lange termijn. De

onderneming publiceert ook het aantal stemrechten dat aan elke categorie belanghebbenden wordt voorgesteld.

In ondernemingen vertegenwoordigen de besluitvormingsorganen niet langer alleen de belangen van de aandeelhouders.

Bedrijven proberen niet langer te overleven ten koste van de samenleving of het milieu, wanneer hun activiteiten als schadelijk worden erkend.

(zie: De wereld veranderen)

2.2.4.1 Beslissingen van grote ondernemingen

In een grote onderneming wordt de lijst van categorieën van belanghebbenden die naar haar oordeel invloed kunnen ondervinden van de activiteiten van de onderneming, en het aantal stemrechten dat aan elke categorie wordt toegekend, ter goedkeuring voorgelegd aan het openbaar bestuur van de Europese Unie, en elke belangenorganisatie kan daartegen in beroep gaan.

Zodra de lijst van categorieën belanghebbenden met hun respectieve stemrechten is aanvaard, verzoekt de onderneming de belangenorganisaties (d.w.z. die welke als zodanig zijn gereguleerd) die deze categorieën vertegenwoordigen, om vertegenwoordigers in haar besluitvormingsorganen aan te wijzen. De werknemers kiezen rechtstreeks hun vertegenwoordigers uit lijsten die door de vakbonden worden voorgesteld (wanneer deze vakbonden in de onderneming vertegenwoordigd zijn). Wanneer verschillende organisaties van dezelfde categorie belanghebbenden meedingen naar stemrechten, worden deze stemrechten toegewezen in verhouding tot het aantal betalende leden van elke organisatie.

Grote ondernemingen vergoeden de deelname van externe belanghebbenden aan hun besluitvormingsorganen: zij betalen hun reis- en verblijfkosten (in geval van fysieke vergaderingen), voor de tijd van de vertegenwoordiger tijdens de vergaderingen en voor de voorbereiding daarvan, en ook de belangenorganisatie zelf voor de ondersteuning van haar vertegenwoordiger.

2.2.4.2 Beslissingen van kleine en middelgrote ondernemingen

In een kleine of middelgrote onderneming hoeft de lijst van categorieën van belanghebbenden die volgens haar door de activiteiten van de onderneming kunnen worden getroffen, en het aantal stemrechten dat aan elke categorie wordt toegekend, geen externe goedkeuring, maar kan elke belangenorganisatie daartegen in beroep gaan.

Zodra de lijst van categorieën belanghebbenden met hun respectieve stemrechten is bekendgemaakt, roept de onderneming individuele leden van belangenorganisaties op om deel te nemen aan haar besluitvormingsorganen. De procedures voor werknemersvertegenwoordiging en de toewijzing van zetels in geval van concurrentie tussen verschillende belangenorganisaties voor dezelfde categorie belanghebbenden zijn dezelfde als voor grote ondernemingen.

Kleine of middelgrote ondernemingen vergoeden de deelname van externe belanghebbenden aan hun besluitvormingsorganen: zij betalen voor de tijd van de persoon tijdens de vergaderingen en voor de voorbereiding ervan.

2.2.4.3 Wanneer transformatieactiviteiten schadelijk zijn

Het kan gebeuren dat een transformatieactiviteit na wetenschappelijk onderzoek of een openbaar debat wordt erkend als schadelijk voor de mensheid, de samenleving of het milieu.

Zodra dit officieel is erkend, moeten alle ondernemingen die deze activiteit uitoefenen een proces van zelfliquidatie beginnen: hun activa worden bevroren, er mag geen winst worden uitgekeerd aan de aandeelhouders, de prijzen voor de klanten mogen niet worden verlaagd en de lonen voor de werknemers mogen niet worden verhoogd: alle middelen worden aangewend om een fatsoenlijke overgang te bieden aan de bestaande werknemers en aan de regio's waar deze ondernemingen zijn geconcentreerd, totdat de als schadelijk erkende transformatieactiviteit volledig wordt stopgezet.

2.2.5 Overeenstemming over besluiten in belangenorganisaties

Belangenorganisaties nemen niet rechtstreeks besluiten over acties die gevolgen hebben voor de buitenwereld. Hun besluiten zijn intern en hebben betrekking op de meningen die zij openbaar maken en op de acties die zij als organisatie aanbevelen aan andere organisaties, zoals overheidsinstanties en particuliere bedrijven, die zelf gevolgen hebben voor de buitenwereld. Voorbeelden van belangenorganisaties zijn: politieke partijen, denktanks, vakbonden, verenigingen die specifieke belanghebbenden vertegenwoordigen of specifieke doelen verdedigen.

Belangenorganisaties worden alleen vergoed door bijdragen van hun leden die natuurlijke personen zijn en door transparante overheidssteun. De jaarlijkse bijdrage van een individueel lid aan een belangenorganisatie is wettelijk beperkt tot maximaal 1 maandsalaris en is niet aftrekbaar van het belastbaar inkomen.

Alleen belangenorganisaties met volledig democratische interne regels en statuten mogen formeel deelnemen aan het besluitvormingsproces van overheidsorganen en particuliere ondernemingen, en mogen overheidssteun ontvangen. Elke volwassen burger krijgt een gelijk deel van deze overheidssteun voor de belangenorganisaties, dat hij kan toewijzen aan de organisatie(s) van zijn keuze.

Niet-economische belangenorganisaties (bv. politieke partijen, denktanks, vakbonden, verenigingen die belanghebbenden of zaken van algemeen belang vertegenwoordigen) kunnen niet langer financieel worden gesteund door economische belangen, en daardoor in een belangenconflict terechtkomen dat hen afleidt van het algemeen belang dat zij moeten verdedigen.

2.3 Overeenstemming over de toepassing van de regels

Er gaat niet langer menselijke tijd verloren aan de evaluatie van eenvoudige toepassingen van regels op basis van een eindige reeks vooraf gedefinieerde parameters.

Besluitvormingscommissies opereren niet langer in ondoorzichtigheid en zonder verantwoording af te leggen.

De toegang tot het recht is niet langer voorbehouden aan de rijken, en de overlast die wordt veroorzaakt door de vermenigvuldiging van procedurele vorderingen wordt beperkt.

2.3.1 Regels toepassen via menselijk oordeel

Veel regels worden uitgevoerd via menselijk oordeel, d.w.z. volgens de procedures die doorgaans in 2022 worden gebruikt:

- processen met menselijke advocaten om de belangen van alle partijen te verdedigen en onafhankelijke menselijke rechters om tussen hen te bemiddelen;
- commissies met meerdere belanghebbenden.

Elke burger heeft een gratis jaarlijks quotum van uren advocaat om zijn belangen te verdedigen. Boven dit quotum stijgt de prijs per uur advocatenwerk naargelang van het aantal uren dat reeds in het jaar is gebruikt.

Alle beslissingen en beraadslagingen zijn openbaar, worden geregistreerd en kunnen later in beroep worden getoetst. Uitzonderingen op de openbaarheid van debatten kunnen zich voordoen wanneer: de betrokkenen minderjarig zijn, er gevaar bestaat voor bedreiging van de rechter of de jury.

Menselijke besluitvorming voor de toepassing van regels vindt plaats wanneer de lijst van parameters waarmee rekening moet worden gehouden om over een zaak te beslissen, niet vooraf kan worden vastgesteld.

2.3.2 Regels toepassen via een eerlijke software

Veel regels worden automatisch uitgevoerd met een "eerlijke software".

Eerlijke software" wordt als volgt gedefinieerd:

- het onderliggende algoritme is het resultaat van een openbaar, democratisch debat en wordt periodiek herzien;
- de code die dit algoritme implementeert is vrije software, de code is openbaar en wordt regelmatig gecontroleerd door onafhankelijke deskundigen met meerdere belanghebbenden (en door het grote publiek) om na te gaan of zij aan haar doel beantwoordt, en kan worden aangevochten;
- de uitvoering ervan wordt openbaar gecontroleerd: voor elk geval worden de invoergegevens vergeleken met het resultaat, zodat iedereen kan nagaan of de software heeft geleverd wat de bedoeling was;
- indien het resultaat afwijkt van wat de bedoeling was, kan tegen dit resultaat beroep worden aangetekend.

De automatische toepassing van regels vindt plaats wanneer de lijst van parameters die voor de beslissing in aanmerking moeten worden genomen, vooraf bekend is.

3 Ecologische duurzaamheid: overeenstemming met de eisen van ons welzijn en van de biosfeer

* Link: https://en.wikipedia.org/wiki/Planetary_boundaries

Wetenschappelijke resultaten staan altijd open voor weerlegging door nieuw bewijsmateriaal. Deze openheid voor mogelijke weerlegging wordt zelfs beschouwd als een criterium om een intellectuele activiteit als wetenschappelijk te beschouwen.

Veel wetenschappelijke resultaten (in natuurwetenschappen zoals natuurkunde, scheikunde, biologie, maar ook in mens- en maatschappijwetenschappen, zoals psychologie of sociologie) hebben echter gedurende lange tijd een breed scala aan weerleggingspogingen weerstaan, en anticiperen betrouwbaar en nauwkeurig op verschijnselen. Zij vormen wat wordt omschreven als de wetenschappelijke consensus (aka state of the art), d.w.z. de best beschikbare benadering van de wetten van de natuur, de mens en de samenleving. Zij zijn het beste middel waarover de mens en de samenleving op een bepaald moment beschikken om de gevolgen van hun handelingen te voorzien.

De wetenschappelijke consensus van 2022 voorziet dat slechts enkele manieren om aan de menselijke behoeften te voldoen, de wereld te transformeren en het afval te beheren verenigbaar zijn met ons menselijk welzijn (onzelf) en met de planetaire grenzen (ons milieu).

De "Society of Agreement" beantwoordt aan deze twee vereisten, met als doel de menselijke beschaving op aarde voor onbepaalde tijd veilig te stellen.

Geplande, verzekerde zelfvernietiging

De menselijke samenleving is niet langer op weg naar zelfvernietiging. Zij negeert niet langer de wetten van natuurlijke, sociale en menselijke verschijnselen waarmee we al in 2022 kunnen voorzien dat veel consumptie- en transformatiepatronen onverenigbaar zijn met onze planetaire grenzen, met ons menselijk welzijn, en dus met ons voortbestaan als menselijke en humane beschaving.

3.1 Bevrediging van menselijke behoeften

De algemene gedachte is dat de menselijke behoeften permanent en universeel zijn, maar dat de maatschappij en het beleid zich moeten richten op de middelen om deze behoeften te bevredigen. Er kunnen heel verschillende middelen zijn om een bepaalde behoefte te bevredigen, sommige schadelijker voor de medemens, de samenleving of de biosfeer, van vandaag of van de toekomst, andere respectvoller.

Wat hier wordt getoond zijn de meest respectvolle middelen die we tot nu toe hebben geïdentificeerd om de behoeften van de mens te bevredigen. In het algemeen wordt in de bevrediging van behoeften voorzien door collectieve middelen, die efficiënter zijn dan individuele omdat zij middelen bundelen, en door het mobiliseren van een ethiek van spaarzaamheid en van authentiek, innerlijk genot.

Een specifiek middel om in behoeften te voorzien is "spaarzame innovatie", d.w.z. de technologieën en methoden van onze voorouders (ontwikkeld in tijden van schaarse energie en hulpbronnen), maar ondersteund door wetenschappelijke kennis die ze betrouwbaarder maakt en met een hoger prestatieniveau (b.v. borstvoeding, bouwen met hout of ruwe aarde, fietsen). Het gebruik van deze spaarzame middelen om in de behoeften te voorzien, impliceert de beheersing van specifieke vaardigheden (bv. thuis koken, fietsen). Deze vaardigheden worden in het onderwijssysteem aangeleerd.

Zelfvernietigende bevrediging van menselijke behoeften

De bevrediging van de menselijke behoeften is niet langer gericht op de middelen die de grootste verspilling van hulpbronnen en de schadelijkste voor de mens betekenen.

Het verbruik wordt niet langer gevoed door de cyclus: (1) schadelijk verbruik, (2) herstel van de symptomen, waardoor specifiek extra verbruik ontstaat, (3) meer verbruik.

Consumptie is niet langer gericht op de snelle, gemakkelijke en schadelijke middelen om menselijke behoeften te bevredigen, bedoeld om de productie en het monetaire inkomen (en dus het BBP) te maximaliseren.

3.1.1 Bevrediging van fysiologische behoeften

3.1.1.1 Homeostase

* Link: <https://en.wikipedia.org/wiki/Homeostasis>

De behuizing is zo gebouwd en uitgerust dat de binnentemperatuur varieert van 18°C in de winter tot 28°C in de zomer.

Woningen worden niet langer gebouwd en uitgerust met verspillende krachtige verwarming en airconditioning, zodat de binnentemperatuur varieert van 25 °C in de winter tot 18 °C in de zomer.

(zie: Huisvesting)

3.1.1.2 Voedsel

* Link: https://en.wikipedia.org/wiki/Vitamin_B12

Zuigelingen krijgen voornamelijk borstvoeding.

Kinderen, tieners en volwassenen eten voornamelijk een duurzame, gezonde en evenwichtige voeding bestaande uit:

- plantaardige eiwitten en koolhydraten (granen, aardappelen en peulvruchten);
- gevogelte, eieren en soms varkensvlees;
- plantaardige vetten;
- noten;
- fruit en groenten;
- B12 vitamine.

Voor mensen met speciale behoeften (adolescenten, zwangere vrouwen en vrouwen die borstvoeding geven) worden speciale diëten aangeboden. Voorbeelden van gerechten volgens dit model bestaan in de traditionele keuken: minestrone (Italië), couscous (Noord-Afrika), dal (India).

Competenties met betrekking tot thuis koken en het plannen van maaltijden worden op school onderwezen. Het onderhouden en bijwerken van deze competenties wordt aan volwassenen voorgesteld.

Het grootste deel van het voedsel wordt verstrekt via langetermijnabbonnementen op wekelijkse

fruit- en groentemanden, met automatische aanvulling van niet-bederfelijke goederen.

Zuigelingen worden niet langer hoofdzakelijk gevoed met kunstmatige zuigelingenmelk.

Kinderen, tieners en volwassenen worden niet langer gevoed met een ongezond en niet-duurzaam dieet op basis van vlees (voornamelijk rundvlees), zuivel, toegevoegde suiker en vet, en bereide, diepgevroren gerechten, gekocht in supermarkten.

3.1.1.3 Drink

Drank wordt hoofdzakelijk geleverd door kraanwater.

Bovendien zorgen vruchtensappen en thee voor afwisseling in smaak en voedingsstoffen.

Alcoholische dranken en dranken met toegevoegde suiker worden belast, rekening houdend met de schade die deze dranken toebrengen aan de menselijke gezondheid.

Dranken worden niet langer geleverd in wegwerpflessen of -blikjes.

Dranken met toegevoegde suiker en alcoholische dranken worden niet langer als ongevaarlijk aanbevolen. De consumptie ervan is drastisch gedaald.

3.1.1.4 Slaap

* Link: https://en.wikipedia.org/wiki/Shift_work

Tussen twee werkperiodes moet ten minste 11 uur ononderbroken rust gelaten worden. Een werknemer die op atypische werktijden of in ploegdienst werkt, blijft niet langer dan 2 jaar achtereen in deze situatie en werkt vervolgens gedurende ten minste 3 jaar in reguliere dagdienst.

Werken in ploegdienst of op atypische werktijden is niet langer een vast onderdeel van iemands beroepsleven. De gezondheidsschade als gevolg van dergelijke werktijden wordt aanzienlijk verminderd.

Het lawaai van het auto- en luchtverkeer en van buitenapparatuur is drastisch verminderd. De kwaliteit van de slaap wordt niet langer aangetast door lawaai.

3.1.1.5 Eliminatie

Ik bedoel plassen, poepen, zweten. Niets glamoureuus, maar toch noodzakelijk...

Alle gebouwen zijn uitgerust met toiletten die de menselijke uitwerpselen opvangen en vervoeren, bij voorkeur via een vacuümriool dat gescheiden is van dat voor "grijs water", naar de plaats waar ze worden gecomposteerd.

Afvalwater mag niet langer onbehandeld in het milieu terechtkomen, waar de sanitaire installatie zich ook bevindt.

Menselijke uitwerpselen worden niet langer gemengd met ander afvalwater dat giftige chemicaliën bevat waardoor het ongeschikt is om te worden gebruikt om landbouwgrond te bemesten.

(zie: Gebruikt water en menselijke uitwerpselen)

3.1.1.6 Shelter

3.1.1.6.1 Kleding

* Link: https://www.goodreads.com/book/show/236842.The_Triumph_of_Individual_Style_

Elke persoon draagt kleding die is aangepast aan zijn/haar lichaamskenmerken: kleur van haar en huid, proporties, corpulentie, (as)symmetrie... volgens universele principes van persoonlijke styling. Aangezien deze kleding zeer goed bij de persoon past, onafhankelijk van modetrends, kan ze lang meegaan en nog steeds passend zijn.

Elke persoon draagt gedurende de koude maanden van het jaar zacht, lang ondergoed van katoen, van zachte wol, van een mengsel van wol en zijde of van synthetische vezels, zodat hij zich ook bij een kamertemperatuur van 18°C comfortabel voelt.

Kleding wordt gemaakt van biologische natuurlijke vezels (wol, vlas, hennep, katoen, zijde) en van een beperkt aantal synthetische vezels die zijn geselecteerd vanwege hun technische prestaties die verder gaan dan die van natuurlijke vezels, en vanwege hun vermogen om eeuwig te worden gerecycled wanneer ze aan het eind van hun levensduur selectief worden ingezameld.

Kleding is niet langer eenmalig te gebruiken, wegwerp mode-items gemaakt van niet-hernieuwbare, niet-recycleerbare kunstvezels, die ontworpen zijn om anorexia modellen te passen en om elke andere normaal gebouwde persoon zich even zwaar en lelijk te laten voelen.

Kleren zijn niet langer goedkope artikelen die onder erbarmelijke sociale en milieuomstandigheden zijn gemaakt.

3.1.1.6.2 Huisvesting

* Link: https://en.wikipedia.org/wiki/Ernst_May#The_New_Frankfurt

Elke woning heeft de volgende kenmerken:

- zijn energieprestatieniveau bij koud weer is dat van een "passiefhuis", d.w.z. dat het zo goed geïsoleerd is dat het geen specifieke verwarmingstoestellen of energie nodig heeft en toch binnentemperaturen van meer dan 18°C bereikt;
- het energieprestatieniveau bij warm en zonnig weer is zodanig dat de binnentemperatuur niet hoger is dan 28°C, terwijl er geen andere energiebron dan de zonne-energie op het gebouw terechtkomt. Daartoe hebben alle gebouwen buitenluiken;
- in de meeste gevallen worden apparatuur (bv. wasmachines) en ruimten (bv. droogruimte, gastenkamer, beveiligde en overdekte parkeerplaatsen voor fietsen / elektrische fietsen van gasten, feest- / balzaal) gedeeld door bewoners van hetzelfde gebouw. Elektronische waarschuwingssystemen ondersteunen dit delen (signaal wanneer de was klaar is, videobewaking om diefstal / beschadiging te voorkomen),
- het aantal verdiepingen per gebouw op het platteland is niet minder dan 2. In stedelijke gebieden is het aantal verdiepingen niet minder dan 3, maar niet meer dan 6. Een interessant model is het "Nieuwe Frankfurt" van architect en stedenbouwkundige Ernst May.
- hij ligt in de zomer volledig in de schaduw van een of meer loofbomen

- het is uitgerust met een plaats om alle fietsen / elektrische fietsen van het huishouden veilig onder te brengen.

Alle recente gebouwen worden gebouwd om het milieueffect van hun materialen gedurende verschillende cycli van opeenvolgend hergebruik tot een minimum te beperken. Voorbeelden van technische oplossingen in die richting zijn de volgende:

- omkeerbare montage van onderdelen of modules en omkeerbare funderingen, zodat het gebouw tijdens zijn levensduur opnieuw kan worden gebruikt of de modules, onderdelen, materialen en de grond waarop het is gebouwd aan het eind van zijn levensduur opnieuw kunnen worden gebruikt;
- constructie met een structuur van hout, van kunstmatige houtproducten met lijm met een lage impact, van plantaardige vezels (allemaal met een brandwerende coating), van ruwe aarde of van een combinatie daarvan. Hout, kunstmatige houtproducten of plantaardige vezels bieden het bijkomende voordeel dat CO₂ gedurende de gehele levensduur van het gebouw en van alle volgende gebouwen waarin deze materialen worden hergebruikt, wordt opgevangen.

De meeste woningen bestaan niet meer uit losse eengezinswoningen van beton zonder isolatie, maar met overgedimensioneerde verwarming op fossiele brandstoffen en elektrische airconditioning, en brede ramen op het volle zuiden zonder bescherming aan de buitenkant.

3.1.1.6.3 Stedenbouw

* Link: <https://www.harpercollins.co.uk/9780008218430/the-hidden-life-of-trees-the-international-bestseller-what-they-feel-how-they-communicate/>

https://en.wikipedia.org/wiki/Urban_heat_island

De woningen bevinden zich hetzij in landelijke gebieden die gewijd zijn aan de landbouw, hetzij in dichte (zij het soms kleine) stedelijke gebieden die verzameld zijn rond spoorwegstations, binnen een straal waardoor fietsers het station in minder dan 15 minuten kunnen bereiken.

De dichte stedelijke gebieden bevatten alle stedelijke diensten (detailhandel, banken, gezondheidszorg). Alle steden zijn met elkaar verbonden door een volledig aaneengesloten netwerk van snelle fietspaden, verbonden met een dicht netwerk van lokale fietspaden. Er zijn veilige parkeerplaatsen voor fietsen in straten op minder dan 50 m afstand van elkaar.

Alle straten zijn beplant met een of meer rijen loofbomen, zodat ze in de zomer volledig in de schaduw staan. De bomen in deze rijen zijn met elkaar verbonden door een ononderbroken bodemoppervlak waar hun wortels zich ondergronds verbinden om hulpbronnen te delen, waar andere planten groeien en waar de bladeren in de herfst worden verzameld om humus te vormen.

Woningen bevinden zich niet langer in eindeloze voorsteden waar het sociale en fysieke isolement van het platteland leven samengaat met het lawaai, de congestie en de vervuiling van de stad en waar geen ander vervoermiddel dan de auto is gepland.

Ouders hoeven niet langer het grootste deel van hun dag te besteden aan het taxiën van hun kinderen en tieners van de ene activiteit naar de andere.

In dichte stedelijke gebieden zijn straten niet langer minerale woestijnen die overdag zonnearmte

opslaan en voorkomen dat de temperatuur 's nachts tot duurzame temperaturen daalt ("urban heat island").

3.1.1.7 Hygiëne

De warmte voor het sanitair warm water wordt geleverd door zonnepanelen op het dak van elk gebouw, die goed geïsoleerde reservoirs voeden, aangevuld met verwarming door elektrische energie of door de verbranding van duurzaam beheerde biomassa.

Zeep en detergentia zijn voldoende biologisch afbreekbaar om hun residuen na gebruik volledig op te vangen in waterzuiveringsinstallaties.

Warmte voor sanitair warm water wordt niet langer geleverd door fossiele brandstoffen.

3.1.1.8 Privacy

Naast de bescherming van de persoonlijke levenssfeer door huisvesting en kleding worden persoonsgegevens sterk beschermd door de wet. Persoonsgegevens die niet strikt noodzakelijk zijn voor het uitvoeren van een transactie, mogen niet worden verstrekt aan organisaties met winstoogmerk, om welke reden dan ook, zelfs niet met toestemming van de betrokkene.

Persoonlijke gegevens zijn niet langer een industrieel goed dat door digitale monopolisten wordt afgeperst van onwetende consumenten die worden gelokt om te profiteren van schijnbaar "gratis" diensten, en vervolgens worden verkocht aan inhalige adverteerders die erop gebrand zijn consumenten te manipuleren door gebruik te maken van hun meest intieme zwakheden.

(zie: Persoonlijke gegevens)

3.1.2 Bevrediging van bewegingsbehoeften

Het vervoer van personen, met name om professionele redenen, wordt tot een minimum beperkt door het uitgebreide gebruik van telecommunicatienetwerken (vergaderingen op afstand met geluidskwaliteit op CD-niveau, delen van documenten, ...).

Het vervoer van mensen berust niet langer hoofdzakelijk op de verspillende, vervuilende, gevaarlijke, lawaaierige en klimaatvernietigende privé-auto.

Professioneel vervoer van mensen naar vergaderingen of conferenties is niet langer het voorwendsel voor hogesnelheidsluxetoerisme op basis van lawaaierig en koolstofintensief luchtvervoer, en betaald door de werkgever of de belastingbetaler.

3.1.2.1 Woon-werkverkeer in plattelandsgebieden

In landelijke gebieden is het vervoerssysteem voor persoonlijk woon-werkverkeer hetzelfde als in stedelijke gebieden, gebaseerd op fietsen / ligfietsen of driewielers / elektrische fietsen die zijn aangesloten op het openbaar vervoersnet. Wanneer binnen een straal van 5 km geen spoorwegnet beschikbaar is, vervullen snelle en directe elektrische buslijnen op batterijen die 24 uur per dag en 7 dagen per week automatisch werken, dezelfde functie. Alle trein- en busstations zijn uitgerust met bewaakte en overdekte stallingen voor particuliere fietsen / elektrische fietsen, en met fietsverhuurstations, zodat men van begin tot eind kan reizen zonder de fiets in de trein of de bus mee te hoeven nemen.

Het openbaar vervoerstation (trein of bus) is ook de plaats waar openbare en particuliere diensten

zijn geconcentreerd (bijvoorbeeld bank, post, medische preventieve en curatieve zorg, apotheek, levering van goederen en teruggave van duurzame goederen aan het einde van hun levensduur).

Op het platteland is het vervoerssysteem voor persoonlijk woon-werkverkeer niet langer gebaseerd op het exclusieve gebruik van de particuliere auto, terwijl de openbare busdiensten langzaam, zeldzaam, oncomfortabel en onzeker zijn - en dus alleen gebruikt worden door de zeer armen, de zeer jongeren of de zeer ouderen die geen alternatief hebben.

3.1.2.2 Woon-werkverkeer in stedelijke gebieden

* Link: <https://en.wikipedia.org/wiki/Pedelec>

De belangrijkste vervoerstechnologie voor personen over korte afstanden (minder dan 5 km) is de fiets, eventueel met elektrische ondersteuning (elektrische fiets). Dit geldt ook voor ouderen of gehandicapten, met de nodige aanpassingen (driewieler).

Boven de 5 km is de verplaatsing verbonden met het openbaar vervoer. Alle stations van de spoorwegen en het openbaar vervoer (metro, tram, bus) zijn uitgerust met (1) bewaakte en overdekte fietsenstallingen voor particuliere fietsen en (2) fietsverhuurstations. Op die manier hebben mensen aan beide kanten van hun woon-werkverkeer toegang tot fietsen en hoeven ze hun persoonlijke fiets niet mee te nemen in de trein / metro / tram / bus.

Stedelijk woon-werkverkeer is niet langer hoofdzakelijk gebaseerd op het gebruik van de privé-auto die vastzit in eindeloze, lawaaierige en vervuilende files.

3.1.2.3 Intra-continentale reizen

Langeafstandsreizen buiten het dagelijkse woon-werkverkeer, binnen een continent (met name binnen Europa) worden uitgevoerd per hogesnelheidstrein of per boot. Hogesnelheidstreinen reizen ook 's nachts in een couchetteconfiguratie. Couchette-hogesnelheidstreinen komen 's ochtends aan in specifieke stations met douches, mogelijk enkele kilometers van het hoofdstation in het stadscentrum. Snelle en frequente shuttles verbinden deze stations met het stadscentrum en met het openbaar vervoer voor lokaal woon-werkverkeer.

Intra-continentaal toerisme kan elk jaar plaatsvinden, dankzij de ruime toekenning van betaalde vakanties, die een verblijf van meerdere weken achtereen mogelijk maken - verenigbaar met een dag of twee reizen heen en terug. De interacties tussen toeristen en de plaatselijke bevolking zijn van hoge kwaliteit, omdat allen de internationale communicatietaal Esperanto op conversatieniveau beheersen.

Reizen over lange afstanden buiten het dagelijkse woon-werkverkeer, binnen een continent (meer bepaald binnen Europa) worden niet langer uitgevoerd met goedkope luchtvaartmaatschappijen die geen belasting betalen voor hun kerosine, geen sociale bijdragen betalen voor hun personeel, en wier belangrijkste bron van inkomsten bestaat uit het feit dat zij door lokale overheden worden gesubsidieerd om hun achterban aan te sluiten op hun netwerk.

Mensen nemen niet langer een weekendje weg naar een "stedentrip" aan de andere kant van het continent om verschillen in economische ontwikkeling in hun voordeel uit te buiten, terwijl ze hun interacties met de plaatselijke bevolking beperken tot grove en ongelijke economische transacties in benaderend Engels.

3.1.2.4 Intercontinentale reizen

Intercontinentale reizen zijn uiterst zeldzaam. Als ze al worden uitgevoerd, gebeurt dat per boot.

In het algemeen onderneemt iemand één, of bij uitzondering twee, intercontinentale vakanties in zijn leven. Deze vakanties duren enkele maanden tot een jaar, zodat ze verenigbaar zijn met één of twee weken reizen enkele reis. Ze worden dus zorgvuldig voorbereid en gekozen, om zoveel mogelijk te leren.

Intercontinentale vliegereizen met de hoge uitstoot van broeikasgassen zijn niet langer gebruikelijk voor vakanties of zakenreizen.

Mensen nemen niet langer een week de tijd om naar een strand op een ander continent te gaan - wanneer er thuis soortgelijke stranden beschikbaar zijn, en zonder zelfs maar rekening te houden met de culturele of natuurlijke bijzonderheden van het land waar zij naartoe reizen.

3.1.2.5 Gevaar ontvluchten

Mensen en gezinnen die in levens- of integriteitsgevaar verkeren (bijvoorbeeld vanwege een burgeroorlog of externe oorlog, sociale onrust, natuurrampen zoals aardbevingen of door de mens veroorzaakte rampen zoals klimaatverandering) worden beschermd door het asielrecht.

Mensen en gezinnen die in levens- of integriteitsgevaar verkeren, worden niet langer weerloos achtergelaten tegenover brutale en geldverslindende smokkelaars.

3.1.2.6 Zoeken naar betere levensomstandigheden

Het verkeer van personen binnen elk rechtsgebied is vrij.

Het verkeer van personen tussen rechtsgebieden wordt geregeld door bilaterale (en bij voorkeur multilaterale) internationale overeenkomsten waarin de aantallen en de samenstelling van de migratiestromen worden vastgelegd. Inkomende mensenstromen worden in de landen van bestemming geografisch gespreid om de culturele integratie te bevorderen.

Het verkeer van personen tussen jurisdicties is niet langer een chaotische mengeling van brutale, ontoepasbare regels, het ontlopen van verantwoordelijkheden door alle betrokken regeringen (in de landen van herkomst en in de landen van bestemming) en een dramatische concentratie van problemen in bepaalde geografische gebieden.

3.1.3 Bevrediging van behoeften aan sociale binding

3.1.3.1 Liefde / vriendschappen

Liefde en vriendschappen zijn authentiek, zonder economische of patrimoniale inmenging.

Liefde en vriendschappen zijn niet langer hypocriete oefeningen waarbij de zwakke probeert economische of sociale voordelen te verkrijgen van de machtige, door in wezen zijn/haar ziel of lichaam (of beide) te verkopen.

3.1.3.2 Lidmaatschap

Burgers hebben het gevoel deel uit te maken van een lonende gemeenschap om de volgende twee redenen:

- ze zijn er trots op dat ze de overgang naar een duurzame samenleving hebben

gerealiseerd, met behoud van vrede, democratie en mensenrechten - een fantastische prestatie, vergelijkbaar met het winnen van de moeilijkste oorlog;

- zij treden gezamenlijk en coöperatief op in het bestuur van organisaties van elke omvang en doelstelling, en delen informatie die relevant is voor de besluiten in verband met deze organisaties.

Mensen hoeven niet langer naar dezelfde video-inhoud te staren (op televisie, op tablets of op smartphones) om zich verbonden te voelen met anderen, en vernietigen zo niet langer hun vermogen om zich te concentreren, te leren, empathie te voelen en met anderen te communiceren.

*Link: <http://www.mariewinn.com/plugin.htm>

Burgers hoeven zich niet langer te verbinden met brutale menigten die zijn opgebouwd volgens een "wij" versus "zij" patroon, zoals geslacht, nationale of etnische groepen, voetbalsupportersclubs of kopers van een bepaald merk, om zich sterk en veilig te voelen.

3.1.4 Bevrediging van de behoefte aan vertrouwen in de toekomst

Iedereen is ervan overtuigd dat hij/zij volledig door de maatschappij wordt gesteund en dat deze steun rotsvast is.

Mensen verkeren niet langer in een permanente staat van angst, stress en bezorgdheid, waarin zij het gevoel hebben dat zij alleen op zichzelf en op hun naaste familieleden en bondgenoten kunnen vertrouwen.

3.1.4.1 Beveiliging tegen intern geweld

Alle burgers voelen zich gewaardeerd en gerespecteerd. Zij staan economisch, educatief en sociaal op gelijke voet met alle anderen. Zij hebben een groot vertrouwen in hun medeburgers. Dit geeft een algemeen gevoel van veiligheid.

Indien een persoon de wet overtreedt, wordt het werk van de politie om hem te identificeren vergemakkelijkt door de traceerbaarheid van alle financiële transacties, door de individuele markering van alle materiële voorwerpen en door de brede steun onder de bevolking voor een rechtvaardige sociale orde.

De diepere oorzaken van sociaal geweld, namelijk ongelijkheid, angst en vernedering, zijn in wezen verdwenen.

De veiligheid wordt niet langer geregeld door een escalatie van geweld tussen steeds wanhopiger en steeds minder bedeelde armen en een steeds opdringeriger, brutaler en onberekenbaarder politiemacht.

3.1.4.2 Beveiliging tegen geweld van buitenaf

Op lange termijn is de schaal waarop de samenleving democratisch wordt bestuurd de hele wereld, zodat geen enkele menselijke gemeenschap door een andere wordt bedreigd.

In de tussentijd, zolang er verschillende onafhankelijke jurisdicties naast elkaar bestaan, wordt de internationale vrede tussen deze jurisdicties ondersteund door een multilaterale rechtsorde, waarvan de absolute prioriteiten zijn: (1) ecologische duurzaamheid en (2) rechtvaardigheid bij de toewijzing van de hulpbronnen van de aarde.

Indien dit kader niet volstaat, wordt de externe veiligheid van de Europese Unie met de volgende middelen gewaarborgd:

- sterk gedecentraliseerde en gedeeltelijk redundante netwerken van alle soorten (elektriciteit, telecommunicatie, vervoer) zonder enig enkel punt van falen;
- overvloedige voorraden niet-bederfelijke goederen en munitie, voldoende voor 6 tot 12 maanden;
- goed functionerende cyberdefensie betekent;
- lokale verdedigingstroepen gebaseerd op dienstplicht en getraind in burgerbescherming, wetshandhaving en technoguerrilla verdedigingstactieken;
- professionele strijdkrachten (land-, zee- en luchtmacht), met inbegrip van een volledig autonome en geïntegreerde commando-, controle-, communicatie- en inlichtingencapaciteit, ook vanuit de ruimte.

De internationale orde wordt niet langer gehandhaafd door de gewapende inval van expeditietroepen van rijke landen, die vaak als nekoloniaal worden beschouwd, in arme, onstabiele regio's van de wereld.

De bevolkingen in arme gebieden die worden getroffen door levensbedreigende droogte en natuurrampen die het gevolg zijn van de opwarming van de aarde, worden niet wanhopig en alleen gelaten, met geen ander middel dan geweld (aka "terrorisme") om de wereld voor hun problemen te laten zorgen.

De toewijzing van essentiële natuurlijke hulpbronnen is niet langer in het voordeel van de rijken en machtigen.

3.1.4.3 Veiligheid tegen natuurlijke of door de mens veroorzaakte rampen

Elke persoon wordt voorzien van een lichtgewicht waarschuwingsapparaat voor civiele bescherming met lange autonomie, dat hem in zijn taal en rekening houdend met zijn mogelijke handicaps onmiddellijk waarschuwt en informatie geeft over natuurrampen of door de mens veroorzaakte rampen, en over de preventieve maatregelen die hij moet nemen om zijn veiligheid te bewaren. Dit apparaat kan worden geïntegreerd in een ander huishoudelijk apparaat of een mobiel apparaat, maar het werkt gedurende ten minste 24 uur autonoom en hoeft niet op het elektriciteitsnet te worden aangesloten. De goede werking ervan wordt maandelijks gecontroleerd.

De bevolking wordt opgeleid met betrekking tot het algemene veiligheidsgedrag in geval van natuurrampen of door de mens veroorzaakte rampen.

De bevolking wordt niet langer alleen en hulpeloos achtergelaten bij natuurrampen of door de mens veroorzaakte rampen, in de hoop op een tijdige en passende interventie van een overweldigde, onderbezette en ondergefinancierde staat om voor hen te zorgen.

3.1.4.4 Veiligheid tegen ongevallen/ziekte

De prevalentie van levensstijlgerelateerde chronische ziekten (d.w.z. hart- en vaatziekten, kanker, diabetes type II, psychische aandoeningen), die in 2022 het grootste deel van de gezondheidsproblemen en van de vroegtijdige sterfgevallen in Europa uitmaken, wordt sterk

verminderd door de volgende factoren:

- een dieet voornamelijk gebaseerd op plantaardig voedsel;
- een fractie van het woon-werkverkeer wordt afgelegd met actieve vervoersmiddelen (per fiets of te voet), wat een matige maar dagelijkse lichaamsbeweging oplevert;
- goede arbeidsomstandigheden (met alleen in het leven beperkte ploegendiensten) en deelname aan het bestuur van de werkplek, wat een gevoel van doelgerichtheid en beheersing van het eigen lot geeft, waardoor chronische stress wordt beperkt;
- actieve en lonende vrijetijdsbesteding in positieve interactie met medemensen;
- een vreedzame en vriendelijke, gelijke en veilige samenleving die chronische stress verder beperkt.

Elke persoon wordt gevolgd door een huisarts, die toegang heeft tot zijn volledige gezondheidsdossier. Elke persoon ondergaat een verplichte jaarlijkse gezondheidscontrole om eventuele gezondheidsproblemen vroegtijdig op te sporen.

In geval van ziekte, ongevallen of letsel is gezondheidszorg een graduele reactie in de volgende volgorde:

1. eerste hulp door een breed opgeleide bevolking;
2. een dicht netwerk van apotheken;
3. goed uitgeruste ziekenhuizen.

Lifestyle-gerelateerde chronische ziekten (d.w.z. hart- en vaatziekten, kanker, diabetes type II, psychische stoornissen) worden niet langer bevorderd door de volgende factoren:

- een dieet voornamelijk gebaseerd op vlees, dierlijk vet en toegevoegde suiker;
- sedentaire levensstijl;
- chronische stress op het werk als gevolg van onzekerheid, atypische werktijden en een gevoel van zinloosheid;
- sociale isolatie van mensen die op "sociale" media voor hun smartphone blijven hangen;
- een gewelddadige, vijandige, ongelijke samenleving waar mensen elkaar permanent vrezen.

Een goede gezondheidszorg is niet langer een luxe die alleen de rijken zich kunnen veroorloven.

De armen worden niet langer bestraft omdat ze niet de "gezonde levensstijl" hebben die ze door alle aspecten van hun leven en hun omgeving niet kunnen uitoefenen.

Gezondheidsgegevens worden niet langer privé toegeëigend door digitale monopolisten die ze voeden aan farmaceutische bedrijven die hun innovatie-inspanningen richten op de ziekten van de rijken.

3.1.4.5 Veiligheid tegen capaciteitsverlies

De fysieke en mentale capaciteit van personen wordt gedurende lange tijd in stand gehouden door

de factoren die ook leefstijlgebonden chronische ziekten beperken.

Wanneer een persoon om welke reden dan ook (ongeval, ziekte of ouderdom) zijn vermogen verliest, wordt hij in zijn dagelijks leven thuis en op het werk eerst ondersteund door technische substituten (te beginnen met een optische bril of een geluidsprothese), en vervolgens door een menselijke of een robotassistent, naar keuze van de persoon.

Speciale tehuizen voor ouderen, gehandicapten en geesteszieken zijn de laatste oplossing.

De lichamelijke en geestelijke vermogens van personen gaan niet langer snel achteruit door dezelfde factoren die ook levensstijlgerelateerde chronische ziekten veroorzaken.

Mensen worden niet langer alleen gelaten om te sparen voor het risico van verlies van vermogen op oudere leeftijd, of in geval van invaliditeit of ziekte.

3.1.5 Voldoen aan de behoefte om te leren

3.1.5.1 *Leren over andere culturen*

Leerlingen leren de vreemde taal waarmee ze zich cultureel of emotioneel het meest verbonden voelen - want internationale communicatie gebeurt met Esperanto.

Leren over andere culturen is niet langer beperkt tot de angelsaksische wereld, de enige die we kennen omdat dat de dominante taal is voor internationale communicatie.

(zie: Eerlijk debatteren)

3.1.5.2 *Leren op alle leeftijden*

(zie: Onderwijs)

3.1.6 Bevrediging van de behoefte aan eigenwaarde en zelfrealisatie

"Zelfactualisatie" betekent het verwezenlijken van iemands volledige potentieel als mens, voor het algemeen welzijn van de mensheid en van onze natuurlijke omgeving.

Mensen zoeken niet langer zelfrespect en zelfrealisatie door dure en opzichtige luxegoederen te consumeren en uit te stallen, waarmee ze wanhopig proberen aan anderen en aan zichzelf te laten zien dat ze tot de kaste van de rijken en machtigen behoren.

3.1.6.1 *Zinvol werk*

Alle burgers hebben zinvol en lonend werk, in goede omstandigheden en met een fatsoenlijk salaris.

Mensen zijn niet langer ontkoppeld van een werk dat is:

- zinloos en gericht op de exclusieve bevrediging van verre en hebzuchtige aandeelhouders;
- uitgevoerd onder harde en wrede sociale verhoudingen tussen collega's en met de hiërarchie, onder een permanente dreiging om van de ene dag op de andere ontslagen te worden;
- onder slechte materiële arbeidsomstandigheden; en

- slecht betaald.

(zie: Verdiende toegang tot hernieuwbare hulpbronnen)

3.1.6.2 Deelname aan de democratische besluitvorming

Alle burgers worden uitgenodigd om deel te nemen aan de democratische, multistakeholder-bestuursorganen van alle soorten en maten particuliere en openbare instellingen, waar zij kunnen ervaren dat hun stem wordt gewaardeerd en gehoord en effect sorteert.

Mensen voelen zich niet langer machteloos en verwaarloosd in de besluitvorming op alle niveaus. Zij hebben niet langer het gevoel dat beslissingen boven hun hoofden worden genomen, in ondoorzichtige kringen waar alleen de rijken en machtigen toegang hebben, ten voordele van enkelen, en zonder rekening te houden met hun behoeften.

(zie: Overeenstemming over regels en toekomstige acties)

3.1.6.3 Artistieke en fysieke activiteiten

Het aantal uren dat mensen werken is voldoende laag om hen tijd te geven voor (bijvoorbeeld artistieke of fysieke) activiteiten van hun eigen keuze, waarin zij hun creativiteit, talenten en vaardigheden kunnen ontwikkelen, zonder druk voor prestaties of kwaliteit.

Artistieke activiteit is vrij (zoals in "vrije meningsuiting"). Deze vrijheid wordt door de wet beschermd. Overheidsinstanties steunen culturele en artistieke activiteiten.

Kunstenaars moeten echter betalen voor alle soorten hulpbronnen (hernieuwbare en niet-hernieuwbare) die zij gebruiken (bv. verf en verfstoffen, steenhouwwerk).

Wanneer een kunstvorm schade toebrengt aan de fysieke, neurologische of mentale gezondheid van de mens (bv. snel bewegende, gewelddadige video's), worden de desbetreffende kosten op de gebruiker afgewenteld via een belasting op negatieve externaliteiten.

Artistieke vrijheid is niet langer een voorwendsel om mensen, hun gevoeligheid, hun emoties en hun neurologische integriteit aan te tasten omwille van de winst.

Lichaamsbeweging is minder een "sport" die zich voedt met competitie, en dus niet langer een showbusiness, een propagandamiddel voor een ideologie van competitie, of een reclamemedium.

3.1.6.4 Innovatie

Het genereren, publiceren en bespreken van innovatieve ideeën is vrij (zoals in "vrije meningsuiting").

Elke burger beschikt over een startkapitaal om in zijn innovatieve ideeën te investeren, mits aan een aantal voorwaarden is voldaan.

Octrooien beschermen innovatieve ideeën, op voorwaarde dat de technische middelen om de beoogde functie te vervullen inderdaad innovatief zijn en in het octrooi voldoende gedetailleerd zijn beschreven zodat anderen ze kunnen namaken.

(zie: Investeren om aan toekomstige behoeften te voldoen)

3.2 De wereld veranderen

De maatschappij transformeert wat onze geologische, geofysische en biologische omgeving levert (b.v. respectievelijk minerale ertsen, wind, bodem) in goederen die de mens kan gebruiken om in zijn behoeften te voorzien. Deze omvorming gebeurt in overeenstemming met de wetten van de fysica, de biologie en de geologie, en volgt het aforisme van F. Bacon (1620) "de natuur kan alleen door gehoorzaamheid worden overwonnen".

De transformatie van gegevens, energie, niet-levende materie en planten is in hoge mate geautomatiseerd, die van mensen en andere dieren minder.

De transformatie wordt uitgevoerd door collectieve organisaties die allerlei soorten kapitaal (in processen, kennis, software, machines, uitrusting, gebouwen, toegang tot grond) en menselijke individuele en collectieve bekwaamheden hebben verzameld, om met een hoge mate van efficiëntie in het gebruik van middelen te werken.

Deze organisaties kunnen openbaar zijn (d.w.z. eigendom van de Europese Unie of van entiteiten op kleinere schaal) of particulier.

Het doel van deze organisaties is: (1) goederen te leveren aan solvabele klanten; (2) bij te dragen tot de doelstellingen van het overheidsbeleid.

Voor al deze organisaties is winst de voorwaarde om te kunnen functioneren (omdat permanente verliezen betekenen dat kapitaal wordt vernietigd dat beter elders kan worden gebruikt) - het is echter niet hun doel. Alle organisaties zijn dus "met winst", maar niet "met winst".

De organisaties die de technische en institutionele capaciteiten bundelen om de wereld te veranderen, zijn niet langer bedrijven die als enig doel de winst van de aandeelhouders hebben en die maar al te vaak floreren volgens het volgende bedrijfsmodel:

1. particuliere toe-eigening van een door de natuur (bv. natuurlijke hulpbronnen) of door anderen (bv. goed opgeleide arbeidskrachten die het openbare onderwijsstelsel verlaten) gecreëerd kapitaal;
2. vernietiging van dit kapitaal en uitkering van de opbrengst aan hebzuchtige aandeelhouders;
3. toe-eigening van een nieuwe, nog onaangeboorde vorm van reeds bestaand kapitaal.

(zie: Overeenstemming over besluiten van ondernemingen)

3.2.1 Informatie omzetten

* Link: <https://doi.org/10.1038%2F530144a>

De snelle exponentiële groei van de prestaties van elektronica sinds de jaren zestig (bekend als "wet van Moore") is tussen 2018 en 2020 afgelopen. Daarom zijn digitale technologieën stabiel, met zeer beperkte en trage evoluties.

De illusie is verdwenen dat de snelle exponentiële groei van de prestaties van elektronica sinds de jaren zestig (bekend als "wet van Moore") eeuwig zal duren.

Er wordt niet langer verwacht dat het tempo van de technologische veranderingen permanent

"exponentieel" of "ontwrichtend" zal zijn. De technologische veranderingen in de elektronica-sector zijn niet langer het voorwendsel om te beweren dat de toekomst intrinsiek onvoorspelbaar is en dat regelgeving dus nutteloos en schadelijk is.

3.2.1.1 Software

* Link: <https://www.gnu.org/philosophy/free-sw.en.html>

Software is gratis en eeuwig.

Omdat de snelle exponentiële groei van de prestaties van elektronica sinds de jaren zestig (bekend als "wet van Moore") tussen 2018 en 2020 ten einde zal zijn, zal er tegen 2050 geen behoefte meer zijn aan updates van software - die dus een eeuwig element van onze sociale infrastructuur zal worden.

Omdat deze infrastructuur zo essentieel voor onze samenleving is geworden, is zij voor iedereen beschikbaar onder een vrij licentiestelsel en wordt zij beheerd door een non-profitorganisatie waarin alle belanghebbenden verenigd zijn.

Software is niet langer een privé-eigendom, eigendom van bedrijven met winstoogmerk, en beschermd onder een haastig opgelapt systeem van "auteursrechten" dat in feite voorziet in een eeuwige huur voor een eenmalige innovatie (omdat het 70 jaar duurt na de dood van de laatste auteur van een collectief werk, wat, in het geval van werknemers in een bedrijf die permanent worden vernieuwd, betekent voor altijd).

3.2.1.2 Gegevens

3.2.1.2.1 Persoonlijke gegevens

* Link: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32016R0679>

Mensen hebben volledige controle over hun persoonsgegevens, analoog aan de huidige Europese Algemene Verordening Gegevensbescherming - GDPR.

De algemene voorwaarden voor het gebruik van een onlinedienst zijn vastgelegd in een verplicht model. Dit model verbiedt het verzamelen en doorverkopen van persoonsgegevens voor andere doeleinden dan het algemeen belang.

Persoonsgegevens zijn niet langer een goed dat aan personen wordt onttrokken onder algemene eenzijdige "voorwaarden", waarbij toestemming voor elk gebruik van persoonsgegevens wordt gegeven in ruil voor toegang tot een dienst die zogenaamd "gratis" is.

3.2.1.2.2 Niet-persoonlijke, machinaal gegenereerde gegevens

Toegang tot niet-persoonlijke, door machines gegenereerde gegevens is vrij beschikbaar voor iedereen, in een open formaat en onder een open licentie, zodat alle in deze gegevens vervatte informatie zo breed mogelijk kan worden gedeeld (bijvoorbeeld om het industriële proces, het onderhoud of het ontwerp van de machine te verbeteren).

De toegang tot niet-persoonlijke, door machines gegenereerde gegevens wordt niet langer privé toegeëigend door digitale monopolisten. Deze digitale monopolisten zijn niet langer de enigen die op basis van deze gegevens op kunstmatige intelligentie gebaseerde machines kunnen genereren voor het besturen, onderhouden of verbeteren van deze machines. Zij bevinden zich niet langer in

een situatie waarin zij een permanente huur uit de hele industriële sector halen.

3.2.1.2.3 Boekhouding

De boekhouding is sterk geautomatiseerd en gestandaardiseerd. Alle transacties worden automatisch geregistreerd (bv. door de bank) in een gestandaardiseerd formaat, en de toewijzing van uitgaven of inkomsten aan hun respectieve boekhoudcategorieën is geautomatiseerd (met behulp van bv. kunstmatige intelligentie).

Boekhoudregels zijn het doel van democratisch debat en besluitvorming, en worden periodiek herzien. Zij bevorderen het langetermijndenken, internaliseren externaliteiten en stemmen het gedrag van de onderneming af op sociale en duurzaamheidsdoelstellingen.

Boekhouden is niet langer een vervelende, complexe en deels willekeurige taak, die door enkelen wordt beheerst om sociale en fiscale verplichtingen van de rijken en machtigen te ontlopen.

* Link: <https://www.ifrs.org/groups/international-accounting-standards-board/>

Boekhoudregels worden niet langer vastgesteld door particuliere, democratisch onverantwoordelijke organen zoals de International Accounting Standards Board, met als enige opdracht het beschrijven van de waarde van een bedrijf als het onmiddellijk zou worden geliquideerd, voor de behoeften van snelle aandelenmarkten (en zonder rekening te houden met het langetermijnkarakter van zijn activa en passiva).

3.2.1.2.4 Administratieve formulieren

Alle interacties met de administratie zijn geautomatiseerd: formulieren worden automatisch ingevuld. De relevante toelichting bij elk onderdeel van het formulier, gebaseerd op de identiteit van de persoon of de organisatie en op de door de bank bijgehouden administratie van financiële transacties, wordt automatisch gegenereerd. De enige actie die van de persoon of de organisatie wordt gevraagd, is het formulier zo nodig te corrigeren en vervolgens het formulier en de betaling te valideren.

Interacties met de administratie zijn niet langer een last voor de verantwoordelijken van organisaties (bv. van KMO's). Deze last is voor diezelfde mensen dan ook geen excuus meer om regelgeving te weigeren.

3.2.1.3 **Telecommunicatie**

Vaste en mobiele telecommunicatienetwerken en de bijbehorende diensten (bijv. messaging, sociale netwerken, ...) zijn sterk gereguleerde overheidsmonopolies, waarbij gebruik wordt gemaakt van technologieën die bandbreedte besparen en dus zuinig omgaan met energie en hulpbronnen. De regulering omvat universele toegang en neutraliteit tussen inhoud van gelijke prioriteit.

Vaste en mobiele telecommunicatienetwerken zijn niet langer particuliere oligopolies die obscene winsten genereren en opeenvolgende generaties energie- en grondstoffenintensieve technologieën met nodeloos hoge prestaties accumuleren.

Deze netwerken worden niet langer verzadigd door enorme hoeveelheden nietszeggende videostromen, waardoor netwerken schaamteloos overgedimensioneerd moeten worden.

(zie: Verspreiding via sociale media)

3.2.1.4 Bemiddeling

Alle intermediaire digitale platforms die entiteiten met elkaar matchen (aanbieders van informatie met gebruikers, consumenten of professionele klanten met leveranciers, alleenstaanden voor liefde of relaties, partners in coöperatieve onderzoeksprojecten, ...) zijn sterk gereguleerde overheidsmonopolies. De matchingsoftware, en de manier waarop deze rekening houdt met de door de gebruikers uitgesproken voorkeuren, is een "eerlijke software".

Intermediaire digitale platforms die entiteiten aan elkaar koppelen (aanbieders van informatie aan gebruikers, consumenten of professionele klanten aan leveranciers, alleenstaanden voor liefde of relaties, ...) zijn niet langer particuliere, op winst gerichte monopolies. De matchingsoftware, en de manier waarop deze rekening houdt met de door de gebruikers uitgesproken voorkeuren, is niet langer propriëtaire, ondoorzichtige software, gericht op winstmaximalisatie voor de eigenaar van het platform, en niet op de belangen van de gebruikers.

3.2.1.5 Productontwerp

* Link: https://en.wikipedia.org/wiki/Reference_design

Voor alle duurzame goederen wordt een referentieontwerp openbaar gemaakt en voor iedereen beschikbaar gesteld onder eerlijke juridische en economische voorwaarden (gedefinieerd als een van de eerlijke contractmodellen). Dit referentieontwerp omvat:

- de meest recente eisen inzake milieuprestaties;
- de laatste technische ontwikkelingen;
- het bekendste compromis tussen ergonomie, gebruiksgemak en duurzaamheid.

Het ontwerp van industriële goederen is niet langer een proliferatie van betekenisloze en nutteloze variaties van "stijl", met als enig doel de consumenten in staat te stellen hun (geclaimde of werkelijke) sociale status in een ongelijke samenleving te markeren, zonder rekening te houden met functionaliteit, gebruiksgemak of gebruik van natuurlijke hulpbronnen.

(zie: Overeenkomst tussen particuliere entiteiten)

3.2.2 Levering van energie aan vaste locaties

3.2.2.1 Elektrisch netwerk

Het elektriciteitsnet is volledig hernieuwbaar, gebaseerd op windenergie en fotonvoltaïsche zonnecellen op daken (en, waar beschikbaar, geothermische energie, waterkracht, zeestromen). Het is volledig onderling verbonden op continentaal niveau, met voldoende opslagcapaciteit om de energievoorziening permanent af te stemmen op de behoeften.

Het elektriciteitsnet is niet langer afhankelijk van fossiele brandstoffen voor zijn basisopwekking en voor zijn capaciteit om aan de piekvraag te voldoen.

3.2.2.1.1 Elektriciteitsproductie

Elektrische stroom wordt opgewekt door:

- waterkrachtcentrales in bergachtige gebieden en langs grote rivieren;
- windmolenparken in winderige gebieden (in Europa: rond de Noordzee en aan de

Atlantische Oceaan, in sommige valleien) en offshore;

- fotovoltaïsche cellen op alle daken;
- geothermische energie in seismische/vulkanische gebieden (in Europa: in Italië, Griekenland, de Balkan).

Als de thermonucleaire fusietechnologie een industriële productiecapaciteit bereikt (wat in 2022 nog hoogst onzeker is), dan wordt zij daarnaast gebruikt. De gehanteerde hypothese is dat de samenleving op bevredigende wijze functioneert zonder thermonucleaire fusie.

3.2.2.1.2 Opslag van elektriciteit

* Link: <https://en.wikipedia.org/wiki/Power-to-gas>

Elektrische energie wordt opgeslagen in periodes waarin hernieuwbare energie de vraag overtreft, om de langst voorzienbare situaties waarin noch wind noch zonlicht beschikbaar is, d.w.z. winterse anticyclonale omstandigheden (geen wind, 16 uur duisternis/dag, op continentale schaal, gedurende weken) te overbruggen. Deze langetermijnopslag wordt gewaarborgd met de technologie voor het omzetten van energie in gas (gebaseerd op water elektrolyse) en ondergrondse opslag van waterstof of methaan (eventueel naast opslag van zuurstof om de oxyfuel-verbranding van methaan mogelijk te maken voor een gemakkelijke terugwinning van kooldioxide). Dit betekent dat alle bestaande geologische formaties (zoals zoutkoepels) die geschikt zijn voor ondergrondse opslag van waterstof of zuurstof volledig worden benut (de bestaande opslagcapaciteit van aardgas is voldoende om het benodigde methaan op te slaan).

3.2.2.2 Verwarming op zonne-energie

Alle gebouwen zijn uitgerust met thermische zonnepanelen om het sanitaire water te verwarmen. Alle gebruikte waterstromen die het gebouw verlaten wisselen hun warmte uit met de inkomende waterstromen, zodat het water wordt voorverwarmd voordat het de thermisch geïsoleerde warmwatertank binnengaat. Wanneer de zonne-energie onvoldoende is om het sanitair water op de juiste temperatuur te verwarmen, wordt deze aangevuld met hernieuwbare bronnen (duurzaam geteelde biomassa of elektrisch aangedreven warmtepompen).

Verwarming van de gebouwen is overbodig, want alle gebouwen zijn geïsoleerd op passiefhuisniveau.

Verwarming van woningen of kantoorgebouwen is niet meer nodig.

Het verwarmen van leidingwater in huizen en tertiaire gebouwen gebeurt niet langer met verwarmingselementen die op fossiele brandstoffen werken.

3.2.2.3 Zonnekoeling

* Link: https://en.wikipedia.org/wiki/Absorption_refrigerator

Alle gebouwen zijn uitgerust met absorptiekoelkasten om ze in de zomer te koelen.

Gebouwen zijn niet langer uitgerust met elektrische airconditioners die stroom verbruiken, lawaaierig zijn en krachtige broeikasgassen bevatten die bijdragen tot de opwarming van de aarde doordat ze weglekken tijdens het gebruik en bij onzorgvuldig storten aan het einde van de levensduur.

3.2.2.4 Koken op zonne-energie

* Link: https://en.wikipedia.org/wiki/Solar_cooker

Bij langzaam koken blijven de vitaminen en oligo-elementen van het voedsel behouden. Dit langzaam koken gebeurt zoveel mogelijk via zonnekokers op de daken of terrassen van huizen en gebouwen.

Koken gebeurt zelden bij hoge temperatuur (bv. frituren, barbecue) boven intense energiebronnen (gas, elektrische kachels, houtskool) in de open lucht, wat zowel een verspilling van voedingsstoffen als van energie is.

3.2.3 Materie transformeren

Alle transformatieprocessen die worden uitgevoerd op inerte, niet-levende materie zijn omkeerbaar, of komen daar dicht bij in de buurt.

Verbruiksproducten (b.v. zeep, smeermiddelen, verf, papier, inkt) en hun verpakking zijn zo ontworpen dat zij zo weinig mogelijk verbruiken, na gebruik kunnen worden teruggewonnen en gedurende ten minste 100 cycli kunnen worden gerecycleerd met behoud van hun functionaliteit, of na gebruik kunnen worden opgelost zonder schade voor het milieu.

Duurzame goederen (bijv. huishoudelijke apparaten, computers, professionele machines) en de bijbehorende onderhoudsdiensten zijn zo ontworpen dat deze goederen bij goed onderhoud ten minste 50 jaar (25 jaar voor kleding en schoeisel) meegaan (en zelfs 100 jaar voor professionele machines). Ze zijn ook ontworpen voor reparatie, verbetering, herfabricage en hergebruik van onderdelen op industriële schaal door middel van geautomatiseerde en gestandaardiseerde test-, diagnose- en demontageprocessen. Daartoe wordt elk materiaalonderdeel afzonderlijk getraceerd en de geschiedenis ervan vastgelegd.

De meeste verwerkingsprocessen worden op verzoek uitgevoerd, teneinde voorraden en afval tot een minimum te beperken. Dit brengt vertragingen met zich mee, die echter nauwkeurig voorspelbaar zijn door de kwaliteit van het vertrouwen langs de leveringsketen (dankzij eerlijke contracten) en door de betrouwbaarheid van de verwerkings- en logistieke processen.

Transformatieprocessen die worden uitgevoerd op inert, niet-levend materiaal zijn niet langer onomkeerbare veranderingen die aan het einde van de levensduur van het product geen alternatief bieden voor storting of verbranding omdat de bestanddelen ervan niet meer kunnen worden gescheiden.

Verpakkingen zijn niet langer voor eenmalig gebruik - en bedoeld om onmiddellijk daarna te worden weggegooid.

Duurzame goederen (b.v. huishoudelijke apparaten, computers, professionele machines, kleding) zijn niet langer wegwerpproducten die zijn ontworpen om niet te worden onderhouden, noch gerepareerd, hergebruikt of gerecycleerd, en om net boven de wettelijke garantietermijn mee te gaan (en in het frequente geval dat zij voor die datum stuk gaan eenvoudigweg door een nieuw artikel te worden vervangen), in een proces van geplande veroudering.

De verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid van de fabrikant kunnen niet langer worden ontdoken door zich te verschuilen achter lagen van opeenvolgende lege vennootschappen.

Vorraden van producten worden niet langer opgestapeld om de levering te bespoedigen, met het risico dat ze worden weggegooid als de verwachte vraag uitblijft.

3.2.3.1 Keuze van de materialen

3.2.3.1.1 Homogene materialen

Alle homogene materialen waarvan de materiële goederen zijn gemaakt (metalen, kunststoffen, glas, chemicaliën, kunstvezels) worden via recycling verkregen, aan het einde van de zeer lange levensduur van alle duurzame industriële producten. De recycling gebeurt eeuwig zonder kwaliteitsverlies bij elke cyclus, door de zuiverheid van elke materiaalstroom te bewaren, op de volgende manier: voor elke categorie materialen is slechts een beperkte reeks (20 tot 50) strikt gedefinieerde variëteiten toegestaan (met slechts één kleur per variëteit), en elke variëteit wordt afzonderlijk getraceerd, gesorteerd en gerecycleerd.

Sommige kunststoffen worden vervaardigd uit biomassa, bijvoorbeeld microalgen. Door ze te verwerken in duurzame producten en eeuwige recycling vangen ze CO₂ op en houden ze die gedurende zeer lange tijd (mogelijk eeuwig) uit de atmosfeer.

Homogene materialen worden niet langer gewonnen uit mijnen, oliebronnen of groeven in een lineaire stroom die leidt tot het ontstaan van afval. Ze zijn niet langer oneindig divers van samenstelling en kleur, wat bij inzameling voor recycling resulteert in een ongecontroleerde vermenging van vele niet gespecificeerde componenten die de zuiverheid (en dus de kwaliteit en prestaties) van het resulterende gerecycleerde materiaal aantasten, wat leidt tot "down-cycling" in de richting van een steeds lagere kwaliteit, in plaats van authentieke, eeuwige recycling.

3.2.3.1.2 Samengestelde materialen

* Link: https://en.wikipedia.org/wiki/Composite_material

Composietmaterialen worden alleen gebruikt als de samenstellende materialen ervan aan het eind van de levensduur kunnen worden gescheiden in een van de (20 tot 50) gestandaardiseerde homogene soorten die voor elke categorie materialen zijn toegestaan, zodat de eeuwige recyclingstroom kan worden gevoed.

Composietmaterialen zijn niet langer een onomkeerbare combinatie van onscheidbare materialen, die aan het einde van de levensduur geen andere toepassing vindt dan storting of verbranding.

3.2.3.2 Thermische verwerking van materialen

De thermische verwerking van materialen wordt bij voorkeur uitgevoerd in kleinschalige installaties die op zonne-energie werken. In deze installaties wordt de thermische verwerking van materialen gedifferentieerd per temperatuurband:

- 30% van de thermische energie die in de EU-industrie wordt gebruikt, wordt de warmte voornamelijk geleverd door vlakke plaatcollectoren (<80°C) of vacuümbuiscollectoren (<120°C), waarbij de zonne-energie eenvoudigweg over een groot oppervlak wordt geaccumuleerd;
- Bij temperaturen tussen 100 en 400°C, voornamelijk voor de verwerking van levensmiddelen, pulp & papier en andere chemicaliën, die samen ca. 25% van de thermische energie die in de EU-industrie wordt gebruikt, wordt de warmte voornamelijk

geleverd door lineaire zonneconcentrator technologieën zoals parabolische troggen en lineaire concentrerende Fresnel-collectoren, waarbij de op een oppervlak ontvangen zonne-energie langs een rechte lijn wordt geconcentreerd;

- Bij temperaturen boven 400°C en tot 3.500°C, voornamelijk voor de verwerking van glas, cement, metalen, bakstenen en keramiek, die samen ca. 45% van de in de EU gebruikte thermische energie, wordt de warmte voornamelijk geleverd door zonneovens, waarin de op een oppervlak ontvangen zonne-energie op één punt wordt geconcentreerd door vlakke of licht concentrerende spiegels die de zon volgen (heliostaten).

In deze installaties wordt de thermische zonne-energie doorgegeven door opgeslagen warmte (b.v. in keramiek of in fasewisselende zouten voor temperaturen tot 350°C), door elektrische energie of door biogas, wanneer het zonlicht wegvalt (door bewolking of nacht).

Grootschalige installaties worden aangedreven door elektriciteit of door biogas.

De thermische behandeling van materialen gebeurt niet langer uitsluitend door verbranding van fossiele brandstoffen.

3.2.3.3 Vormgeven van stukken materiaal

3.2.3.3.1 Harde materialen

Stukken van hard materiaal (bv. metaal, hout, steen of kunststof) worden gevormd door gieten, slijpen (d.w.z. het materiaal tot poeder reduceren), machinaal bewerken (d.w.z. materie uit het stuk verwijderen) of toevoegen van materie (ook wel 3D-printen genoemd). Machinaal bewerken en slijpen maken bij voorkeur gebruik van mechanische energie die rechtstreeks afkomstig is van de krachtbron (windmolen, menselijke spieren), zonder elektrische tussenkomst.

De bij de bewerking gebruikte smeermiddelen worden gefilterd en meerdere honderden cycli opnieuw gebruikt.

Alle uit een stuk verwijderde materie wordt teruggevoerd naar de recycling van het materiaal, na verwijdering van het smeermiddel.

Bij het bewerken of slijpen van materialen gaan niet langer de omzettingsverliezen van het elektriciteitsopwekkings- en distributiesysteem verloren, noch worden kostbare zeldzame aarden gebruikt voor de permanente magneten van de elektrische generator (in de windmolen) en van de elektromotor (in het bewerkings- of slijpgereedschap).

Resten van harde materialen (bv. in metaal of kunststof) die bij het gieten of bewerken (d.w.z. het verwijderen van materie uit het stuk) zijn ontstaan, worden niet langer door het smeermiddel verontreinigd en weggegooid.

3.2.3.3.2 Textiel en zachte materialen

* Link: <http://www.gemtex.fr/fields-of-research-2/human-centred-design/>

Aan de hand van de lichaamsmaten (proporties, omvang, kleuren) die in gespecialiseerde stedelijke winkels zijn gemeten, wordt de kleding die bij de individuele lichaamsstijl van elke persoon past aan haar voorgesteld met behulp van virtuele prototypes. Zodra het kledingstuk is gekozen, worden de stukken textiel die nodig zijn om het kledingstuk te maken individueel gesneden door een geautomatiseerde lasermachine tegen een prijs die gelijk is aan die van

massaproductie, in een proces dat bekend staat als "mass customisation".

Kleding wordt niet langer kant-en-klaar in massa geproduceerd, waarbij de sociale en reclamedruk van de "mode" wordt opgelegd aan de consumenten (ongeacht hun smaak en lichaamskenmerken) om de homogene, grootschalige markt te creëren die met dit productiemodel verenigbaar is.

(zie: Kleding)

3.2.3.4 Afwerking van het oppervlak

* Link: https://en.wikipedia.org/wiki/Surface_finishing

Oppervlaktebehandeling is omkeerbaar: alle op een substraat aangebrachte materiële lagen kunnen selectief worden verwijderd voor hergebruik, hetzij via een chemische bewerking (b.v. oplosmiddelen), hetzij via mechanische middelen (b.v. schuren), hetzij via verhitting.

Oppervlaktebehandeling is niet langer onomkeerbaar, waardoor het hele bulkgoed moet worden vernietigd of weggegooid, zelfs als alleen het dunne laagje coating aan het oppervlak is aangetast.

3.2.3.5 Montage van

De assemblage van de stukken is volledig omkeerbaar, zodat demontage mogelijk is zonder verlies van functionaliteit van de geassembleerde elementen.

Assemblage van stukken is niet langer onomkeerbaar (b.v. door lijmen of knippen), zodat demontage niet langer dwingt tot vernietiging van de geassembleerde stukken.

3.2.4 Transformatie van niet-menselijke levende wezens

3.2.4.1 Gecultiveerde planten

* Link: https://en.wikipedia.org/wiki/Regenerative_agriculture

Er worden planten geteeld voor menselijk en dierlijk gebruik met "regeneratieve landbouw", d.w.z. biologische landbouw (geen pesticiden, geen kunstmest), waarbij de bodem permanent bedekt is met vegetatie (om deze te regenereren en waterverdamping te voorkomen), en waarbij bomen op het veld en eromheen (in hagen) bladeren leveren die de humus voeden en bescherming bieden tegen wind en overmatige hitte.

Het algemene idee is om elk lichtdeeltje te gebruiken om planten te laten groeien, en te vertrouwen op natuurlijk bestaande fenomenen om een levende bodem in stand te houden en te regenereren. Als een belangrijk onderdeel daarvan worden voedingsstoffen aan de bodem geleverd door hergebruik van menselijke uitwerpselen, na compostering bij hoge temperatuur waardoor eventuele pathogene bacteriën worden verwijderd (zie Gebruikt water en menselijke uitwerpselen), dierlijke mest en compost van land- en bosbouwafval en van voedselresten (zie Landbouw- en bosbouwafval, voedselresten).

Deze regeneratieve landbouw wordt bedreven op alle grond, ook in de tuinen van voorsteden, die beschikbaar blijft nadat de oppervlakte is gereserveerd voor het behoud van de biodiversiteit.

Dit beginsel wordt ook gebruikt voor het duurzame beheer van bossen. Bossen zijn een gediversifieerde mix van bomen van verschillende leeftijden, om de robuustheid en wederzijdse

ondersteuning te vergroten en een rijk en complex ecosysteem te creëren.

Landbouw- of bosbouwmachines worden door paarden getrokken of met touwen voortgetrokken door motoren die aan de zijkant van het veld zijn bevestigd. Daardoor oefenen zij weinig druk uit op de bodem. Landbouw- en bosbouwmotoren zijn gebaseerd op interne verbranding, om gewicht te besparen en de mobiliteit over het land te behouden. Zij worden aangedreven door biogas, dat plaatselijk door anaërobe vergisting uit land- of bosbouwafval wordt gewonnen.

Planten voor menselijk en dierlijk gebruik worden niet langer geteeld met massaal gebruik van:

- niet-duurzame meststoffen op basis van mineralen (die worden gemaakt door verbranding van aardgas in lucht voor stikstof - waardoor broeikasgasemissies ontstaan - en van potas- en fosfaatmijnen);
- pesticiden die maar al te vaak giftig zijn voor de mens, maar vooral alle vormen van leven vernietigen, met name de insecten die aan de basis liggen van de voedselketens en van de organische afbraakprocessen;
- zware mechanische grondbewerking en ploegen waardoor een waterdichte "ploegbak" ontstaat; en
- niet-duurzame irrigatie waarbij onbeperkte wateronttrekking de grondwatervoorraden uitput.

De vaak rijke grond waarop voorsteden worden gebouwd, wordt niet langer gesteriliseerd ten behoeve van puur vermaak van de tuineigenaren.

Bossen zijn niet langer saaie en fragiele monoculturen van één enkele hoogproductieve soort, vatbaar voor epidemieën en bosbranden, die met korte tussenpozen worden gekapt over brede oppervlakten waar de bodem wordt vernietigd door blootstelling aan droogte en hitte.

3.2.4.2 Boerderijdieren

Landbouwhuisdieren zijn in overgrote meerderheid eenmagigen (pluimvee, paarden, varkens) of insecten (bijen, zijderupsen). Pluimvee wordt gefokt voor zijn eieren, veren en vlees; varkens voor hun vlees en huiden; paarden voor hun trekkracht op de velden en in de bossen; bijen voor hun honing; zijderupsen voor hun zijde.

Herkauwers worden uitsluitend gefokt voor de materialen die zij leveren: wol van schapen, leer van runderen. Hun vlees of melk wordt gebruikt als bijproduct van deze materialen.

Weilanden worden alleen behouden als ze niet geschikt zijn voor de groei van bossen.

Landbouwhuisdieren worden niet langer uitsluitend gekweekt om hun vlees te eten als onderdeel van een ongezond dieet. Ze worden niet langer gekweekt in enorme "fokkerijen" in onmenselijke omstandigheden omwille van kostenbesparing.

3.2.4.3 Het wilde leven

Stedelijke en landelijke gebieden laten voldoende onderling verbonden ruimte (in de vorm van "groene en blauwe netwerken" van bossen, heggen, weiden, wetlands, waterwegen), water en voedingsstoffen over voor wilde flora- en faunasoorten om zich te ontwikkelen en in stand te houden in rijke, volgroeide en gediversifieerde ecosystemen.

Lokale wilde flora en fauna stevenen af op massale uitsterving door een combinatie van (1) gebruik van pesticiden, (2) vernietiging en versnippering van habitat door wegen, parkeerplaatsen en stadsuitbreiding, (3) invasieve soorten van buitenaf en (4) klimaatverandering.

3.2.5 Vervoer van materiële goederen

Materiële goederen worden vervoerd met de middelen die voor elk traject het minste energie verbruiken. Bijgevolg wordt het georganiseerd als een multimodaal transport met verschillende overslagoperaties. Elke container en elk artikel wordt individueel gevolgd en de toestand van de vervoersinfrastructuur wordt permanent bewaakt, zodat de duur van het vervoer precies kan worden voorspeld.

Materiële goederen binnen een continent worden niet langer bijna uitsluitend vervoerd met vervuilende, lawaaijige, gevaarlijke, energie-inefficiënte en klimaatvernietigende vrachtwagens, zelfs niet over lange afstanden over dit continent en voor levering in stedelijke gebieden, ten behoeve van ononderbroken, directe, punt-tot-punt, just-in-time logistiek. Vrachtwagenchauffeurs zijn niet langer de slaven van de moderne tijd, onderworpen aan een grenzeloze neerwaartse loonconcurrentie en eindeloze werktijden, ten koste van hun gezondheid en de veiligheid van anderen.

Intercontinentaal vervoer vindt niet meer plaats met door olie aangedreven schepen.

3.2.5.1 Vervoer in stedelijke gebieden

* Link: https://en.wikipedia.org/wiki/Freight_bicycle

Kleine door batterijen aangedreven elektrische vrachtwagens (minder dan 3,5 ton) en elektrisch ondersteunde bakfietsen vervoeren goederen over de korte afstand (enkele km) tussen het spoor-, kabelbaan- of waterwegennet en de stedelijke locaties waar materiële goederen aan de consument worden geleverd (in winkels of afhaalstations voor e-handel) en na gebruik bij hem/haar worden opgehaald (voor onderhoud, reparatie, hergebruik, herfabricage of recycling).

3.2.5.2 Vervoer in plattelandsgebieden

De bus- of treinstations die het woon-werkverkeer per fiets / elektrische fiets verbinden met het openbaar personenvervoer is ook de plaats waar materiële goederen aan de consument worden geleverd (in winkels of afhaalstations voor e-commerce) en na gebruik bij hem/haar worden opgehaald (voor onderhoud, reparatie, hergebruik, herfabricage of recycling).

Zij bieden verhuurstations voor transportkarren die aan fietsen / elektrische fietsen worden gekoppeld, die voor dit vervoer van materiële goederen moeten worden gebruikt.

Het vervoer van goederen van het spoor-, kabelbaan- of waterwegennet naar de busstations waar mensen ze kunnen ophalen met hun persoonlijke fiets / elektrische fiets wordt uitgevoerd over korte afstanden (<25 km) met door batterijen aangedreven elektrische vrachtwagens (eventueel met automatische besturing) die maximaal 50 km/u rijden.

3.2.5.3 Transport tussen fabrieken in een toeleveringsketen

Het korte vervoerstraject (<25 km) tussen een fabriek, een logistiek verzendingscentrum (of meer in het algemeen elke plaats waar materiële goederen in grote hoeveelheden worden verwerkt) en het spoor-, kabelbaan- of waterwegennet wordt uitgevoerd in standaardcontainers, op elektrische,

eventueel geautomatiseerde, vrachtwagens die met een snelheid van minder dan 50 km per uur rijden.

3.2.5.4 Intra-continentaal vervoer

* Link: https://en.wikipedia.org/wiki/Classification_yard

Het lange-afstandsvervoer van materiële goederen vindt plaats via het spoor of het waterwegennet, of via lange-afstandstouwbanen. Het spoorwegennet van 2022 wordt aangevuld door de omvorming van autowegen tot spoorwegen of tot langeafstandstouwbanen voor het vervoer van containers. Op deze netwerken bevindt zich om de ca. 20 km een multimodaal verbindingstation, waar materiële goederen worden overgeladen tussen elektrische vrachtwagens / bakfietsen en de trein / het binnenschip / de kabelbaan. Deze stations bevatten een expeditie-eenheid waar de inhoud van een container wordt verdeeld in kleinere ladingen bakfietsen / stadsvrachtwagens en waar omgekeerd de inhoud van meerdere bakfietsen / stadsvrachtwagens in één enkele container wordt verzameld.

Op het spoorwegennet vindt de verzending van containers van een bepaalde herkomst naar verschillende bestemmingen plaats op gerenoveerde rangeerterreinen, waar bovengrondse kranen de containers van de ene trein naar de andere verplaatsen. Op het kabelbaannet wordt elke individuele hangende container op het rangeerterrein losgemaakt van de kabel, blijft hij hangen terwijl hij over de mechanische wissel in de lucht reist en wordt hij, afhankelijk van zijn bestemming, weer aan de volgende kabel gehangen.

Treinen en binnenvaartschepen zijn elektrisch, gevoed door bovenleidingen.

3.2.5.5 In het intercontinentaal vervoer

Intercontinentale vrachtschepen reizen met lage snelheid, worden aangedreven door elektromotoren die worden gevoed door brandstofcellen en een grote container waterstof om autonomie over lange afstanden te garanderen, met behulp van windvoortstuwingstechnologieën (zoals harde zeilen, Flettner-rotors of vliegers) wanneer de weersomstandigheden dat toelaten.

3.2.6 Mensen opvoeden en verzorgen

De opvoeding en verzorging van mensen volgt het algemene ethische beginsel van vertrouwen op hun instemming, en op de volgende hoogwaardige kenmerken die zij delen:

- empathie,
- wil samenwerken en handelen in het algemeen belang,
- vermogen om een vreedzame en respectvolle discussie te voeren,
- morele zin en
- rationaliteit.

Mensen zijn niet langer onderworpen aan manipulatie door reclame of "nudging", die aast op cognitieve vooroordelen (bv. afkeer van verlies) en op het reptielenbrein en zijn primitieve reflexen van angst, honger, dorst en seksueel verlangen.

3.2.6.1 Onderwijs

* Link: <http://www.hup.harvard.edu/catalog.php?isbn=9780674729018>

Onderwijs is een van de goederen die gratis door de overheid worden verstrekt. Het wordt verstrekt vanaf de geboorte tot de leeftijd van 18 jaar, en vervolgens gedurende 5 jaar die op elk moment van het leven kunnen worden gevolgd. Het is het goed dat mensen voorziet van de kennis en vaardigheden die zij nodig hebben om de wereld te veranderen, om efficiënt samen te werken in de maatschappij, en om deze kennis en vaardigheden hun hele leven lang te blijven verwerven. Onderwijs maakt de levering van alle andere goederen mogelijk. Het is dus het goed met de hoogste prioriteit in de overheidsbegrotingen.

Het onderwijs is gebaseerd op de volgende beginselen:

- ondersteuning van de bestaande capaciteiten van de lerende persoon, en de maximale ontwikkeling daarvan;
- respect voor de persoonlijkheid en de creativiteit van de lerende;
- toenemende autonomie van de lerende persoon, tot de volledige autonomie van de volwassenheid;
- overdracht van de waarheid en van het vermogen om de waarheid en de betrouwbaarheid autonoom te beoordelen.

De voor onderwijs bestemde middelen zijn overvloedig en worden efficiënt gebruikt, waarbij optimaal gebruik wordt gemaakt van de beschikbare kennis betreffende de overdracht van capaciteiten en kennis over de generaties heen.

Onderwijs is niet langer een goed voorbehouden aan een rijke sociale klasse, die het vervolgens gebruikt als instrument om de erfenis van haar overheersing van de ene generatie op de andere te rechtvaardigen.

Het onderwijs is niet langer belast met de volgende plagen:

- onderdrukking van de bestaande capaciteiten van de lerende persoon, ten behoeve van sociale conformiteit;
- bevordering van gehoorzaamheid, onderdanigheid en kritiekloze aanvaarding van het argument van het gezag;
- gebrek aan middelen, overvolle klassen en overweldigde leraren;
- vernietiging van de hersenen en capaciteiten (cognitief en emotioneel) van jongeren door onbeperkte blootstelling aan video-inhoud op alle vormen van schermen (televisie, tablets, smartphones);
- onkritische toepassing van ongegronde en inefficiënte pedagogische theorieën.

3.2.6.1.1 Vroege jeugd (0-5 jaar)

* Link: <https://heckmanequation.org/resource/early-childhood-education/>

De vroege kindertijd is het moment in het leven waarop essentiële vaardigheden worden aangeleerd: motoriek, taal, sociale interacties, urine- en anale continence... Gezien de

langetermijnevolgen van voor- en vroegschoolse educatie en opvang, wordt deze aangeboden in een omgeving van hoge kwaliteit: goed opgeleid en fatsoenlijk betaald personeel; hoge verhouding volwassenen/kinderen; ruime, veilige en beveiligde bewegingsruimte voor kinderen; sterke interactie met en betrokkenheid van de ouders.

De vroege kindertijd is niet langer een verwaarloosd moment in het leven waar de behoeften van het kind uitsluitend biologisch worden geacht, en waar wordt aangenomen dat elke vrouw, omdat zij een vrouw is, van nature over de nodige vaardigheden beschikt om zorg te verlenen.

De vroege kindertijd is niet langer een moment waarop ouders ofwel gedwongen worden thuis te blijven om voor hun kind te zorgen, bij gebrek aan beschikbare onderwijs- en opvanginstellingen, ofwel onevenredig hoge bedragen betalen om hun kind onder te brengen in een particulier beheerd kinderdagverblijf dat ontworpen is als een verlaten bagagekantoor voor baby's, met overweldigd, onderbetaald en ondergekwalificeerd personeel.

3.2.6.1.2 Kindertijd (6-11 jaar)

De kindertijd is de tijd waarin de cognitieve fundamenteën voor de verdere verwerving van competenties worden gelegd. Een brede reeks vaardigheden, zoals die welke nodig zijn om op een zuinige manier in behoeften te voorzien, wordt expliciet overgedragen, naast lezen, schrijven en rekenen. Deze vaardigheden omvatten manuele vaardigheden (bv. timmeren, breien, koken), artistieke vaardigheden (bv. tekenen, schilderen, muziek) en lichaamsvaardigheden (bv. hardlopen, zwemmen, fietsen). Daarnaast worden sociale vaardigheden ontwikkeld via expliciete samenwerkingsprojecten tussen kinderen onderling, en door kinderen voldoende tijd en ruimte te geven om volgens hun eigen regels in meerjarige groepen te spelen.

De kindertijd is niet langer het moment in het leven waarop het onderwijs zich uitsluitend concentreert op moedertaal en wiskunde, ten koste van al het andere.

3.2.6.1.3 Tienerleeftijd (12-18 jaar)

Het leren in de tienertijd is gericht op het verwerven van kennis en competenties op lange termijn, in een web van goed verbonden concepten en begrippen.

Interdisciplinair leren geniet de voorkeur, waarbij eenzelfde onderwerp of artefact vanuit verschillende gezichtspunten wordt bekeken: bijvoorbeeld een produktiemachine als een mechanisch object, een software, de ondersteuning van een chemisch of mechanisch proces, een economisch goed, een aan het lichaam van de werknemer aangepaste werkplek, maar ook een potentiële bron van schade, een plaats van energieverbruik, het resultaat van een historische evolutie en van een geografisch gesitueerd productieproces... Abstracte kennis (bv. in de geschiedenis, de wiskunde, de fysica) wordt gebruikt om argumenten te ondersteunen in gefundeerde discussies.

Onderwijs op die leeftijd heeft ook betrekking op de competenties voor integratie in de samenleving: actieve en constructieve deelname aan democratische processen met meerdere belanghebbenden, medische eerste hulp, procedures voor civiele bescherming...

Leren in de tienertijd is niet langer gericht op het op korte termijn verwerven en herstellen (en vergetelheid) van ongelijksoortige en niet met elkaar verbonden abstracte concepten en begrippen, die in afzonderlijke disciplinaire silo's worden onderwezen aan geïsoleerde individuen zonder enige productieve interactie onderling tijdens de les.

3.2.6.1.4 Jonge volwassenen (19-25 jaar)

Het hoger onderwijs is georganiseerd rond homogene beroepscategorieën. Voor elke homogene beroepscategorie vormen de aangeboden opleidingen een samenhangend multidisciplinair geheel, gestructureerd rond de vaardigheden die nodig zijn voor de uitoefening van deze beroepen, bij het begin van het beroepsleven en vooral om gedurende het hele leven te blijven leren.

Specialisatie in wetenschappelijke disciplines gebeurt pas laat, op het niveau van de doctorale opleiding, voor onderzoek en door onderzoek.

Het universitair onderwijs is niet langer georganiseerd in disciplinaire silo's, zonder rekening te houden met de beroepsbehoeften van de studenten op lange termijn, en waar het onderwijs gericht is op het opleiden van verdere docenten en onderzoekers in een steriele modus van zelfreproductie.

3.2.6.1.5 Volwassenen

* Link: https://en.wikipedia.org/wiki/Folk_high_school

Volwassenen hebben toegang tot permanente educatie op elk gebied, verzorgd door (bij voorkeur openbare) organisaties op lokaal niveau, tegen een bescheiden vergoeding, naar het model van de Scandinavische en Germaanse "volkshogeschool".

Volwassenen worden niet langer geacht niet te kunnen leren wanneer zij het initiële onderwijs hebben afgerond, en worden niet langer voor hun hele beroepsleven bepaald door het diploma (of het ontbreken daarvan) dat zij op dat moment hebben behaald.

3.2.6.1.6 Werknemers

Alle werknemers hebben recht op permanente educatie en opleiding, voor een periode die toeneemt met hun anciënniteit en die maximaal een jaar kan duren. Een werknemer die bijscholing volgt, behoudt zijn arbeidsovereenkomst en laat een deel van zijn salaris door de overheid betalen. De respectieve bijdragen van de werknemer en de werkgever in de kosten van de opleiding (directe kosten en loonderving) worden als volgt vastgesteld: degene die de aard en het tijdstip van de opleiding kiest, betaalt meer.

Werknemers worden niet langer gesorteerd tussen de weinigen met "groot potentieel", aan wie door het bedrijf royaal voor bijscholing wordt betaald, in een zichzelf vervullende profetie van toename van bekwaamheid en assertiviteit die de toegang tot management- en leiderschapsposities legitimeert, en de velen die voor zichzelf moeten zorgen en hun vakantie en hun eigen (vaak karige) salaris moeten gebruiken om de opleiding te betalen die zij nodig hebben om hun (interne en externe) inzetbaarheid op peil te houden.

3.2.6.2 Zorg

3.2.6.2.1 Gezondheidszorg

Het doel van de gezondheidszorg is de mens in een goede mentale, emotionele en fysieke conditie te houden. Gezondheidszorg behoort tot de goederen die gratis door de overheid worden verstrekt.

Zoals bij elke vorm van onderhoud is preventie het meest efficiënte middel. De sociale en economische arbeids- en levensomstandigheden in de samenleving zijn erop gericht schade aan

de menselijke gezondheid te voorkomen. Vroegtijdige opsporing van ziekten vindt plaats indien (en alleen indien) doeltreffende preventieve maatregelen beschikbaar zijn.

De diagnose en het voorschrijven van behandelingen zijn hoofdzakelijk geautomatiseerd, met behulp van de meest recente resultaten van medisch onderzoek en de interpretatie door kunstmatige intelligentie-algoritmen van geanonimiseerde patiëntengegevens. De software voor vroegtijdige opsporing, diagnose en voorschrijven is een "eerlijke software". De behandeling van patiënten wanneer er sprake is van emotionele interactie (diagnose van ernstige ziekten, verpleging, fysiotherapie, verloskunde, tandheelkunde) wordt uitgevoerd door mensen. Technische handelingen zonder emotionele interactie met patiënten (chirurgie) worden uitgevoerd door robots of door mensen.

Gezondheidszorg is niet langer een luxegoed dat alleen betaalbaar is voor de rijken (die gedekt zijn door een gesloten, laag geprijsd zorgverzekeringsstelsel dat overeenstemt met hun goede levens- en gezondheidsomstandigheden), terwijl de armen opgescheept zitten met een hoog geprijsd zorgverzekeringsstelsel met een laag rendement (omdat zij zich in de omgekeerde situatie bevinden), en dus een groter deel van hun hogere zorgkosten moeten betalen.

Gezondheidszorg is niet langer uitsluitend een curatief proces, waarbij zeer laat en vaak in wanhopige noodsituaties wordt ingegrepen, omdat mensen uit kostenoverwegingen elke medische behandeling zoveel mogelijk uitstellen.

3.2.6.2.2 Verzorging van zuigelingen en kinderen

In een huishouden hebben zowel mannen als vrouwen tijd vrij van hun beroepsverplichtingen om voor kinderen en zuigelingen te zorgen wanneer het onderwijssysteem zijn werkzaamheden beëindigt (avonden, weekenden, vakanties). Ook tijdens de normale kantooruren hebben zij tijd om hun plicht te vervullen om bij te dragen aan de opvoeding van de kinderen, naast de opvoeders.

De zorg voor kinderen en zuigelingen is niet langer een last die hoofdzakelijk op vrouwen rust, waardoor zij hun beroepsloopbaan moeten onderbreken of verwaarlozen, waardoor een onoverbrugbare loon- en carrièrekloof met mannen ontstaat.

Mannen en vrouwen zien hun kinderen niet meer pas 's avonds laat, na lange dagen van werk en pendelen voor hen, en een fragiele keten van school en voogdij voor hun kinderen.

3.2.6.2.3 Zorg voor ouderen

Senioren blijven tot op hoge leeftijd werken - in een lager tempo en met minder eisen, en voor een kortere duur per week, afhankelijk van hun leeftijd en lichamelijke en geestelijke conditie. Deze activiteit houdt hen in contact met de maatschappij en verbetert hun conditie.

Wanneer ouderen echter hun autonomie hebben verloren, worden zij gratis verzorgd. Deze zorg wordt uitgevoerd door mensen of door robots (naargelang de voorkeur van de bejaarde), in de eerste plaats thuis, en vervolgens in speciale tehuizen.

Senioren worden bij hun pensionering niet langer van de ene op de andere dag uit hun intensieve werk gegooid, en hoeven niet langer vele jaren van lichte depressie te doorlopen om vervangende activiteiten te vinden die voor hen zinvol zijn.

Wanneer ouderen hun autonomie hebben verloren, zijn zij niet langer verplicht al hun spaargeld te besteden aan een onderbezet tehuis waar zij worden misbruikt door onderbetaalde en

ondergekwalificeerde verzorgers.

3.2.7 De maatschappij transformeren

Overheidsbeleid, en meer in het algemeen maatschappelijke veranderingen, worden ontworpen en getest met behulp van methoden die geïnspireerd zijn op de techniek:

1. het op te lossen probleem wordt vastgesteld;
2. op basis van bestaande kennis worden hypothesen ontwikkeld over de mogelijke oorzaak of oorzaken van het probleem;
3. vergelijkende experimenten worden uitgevoerd om beide hypothesen te valideren;
4. zodra de oorzaak (orzaken) is (zijn) vastgesteld, wordt beleid ontworpen om de oorzaak (orzaken) van het probleem / de kwestie aan te pakken;
5. het geplande beleid wordt digitaal gesimuleerd en bij wijze van proef getest;
6. zodra het beleid is gevalideerd door simulatie en proefprojecten, wordt het op grote schaal toegepast.

Overheidsbeleid, en meer in het algemeen maatschappelijke veranderingen, zijn niet langer het domein van ideologische conflicten tussen even irrelevante en even simplistische opvattingen over de mens en de samenleving. Overheidsbeleid is niet langer het terrein waar politici hun lievelingsprojecten toepassen, zonder rekening te houden met empirische validatie.

3.2.8 Controle op naleving

Materiële en immateriële goederen en de transformatieprocessen die deze voortbrengen, moeten voldoen aan gedetailleerde voorschriften om ervoor te zorgen dat zij geen schade toebrengen aan mens, maatschappij of milieu en dat zij de hulpbronnen in stand houden.

Een goed uitgeruste en goed bemande markttoezicht- en douaneautoriteit, verenigd op de schaal van de Europese Unie, controleert of goederen aan de wettelijke voorschriften voldoen. Zij kan worden ondersteund bij het verzamelen van bewijsmateriaal door belangenorganisaties en door klokkenluiders in bedrijven of organisaties.

De controle op de naleving van de wettelijke voorschriften in de interne markt van de Europese Unie (inzake gezondheid en veiligheid, milieubescherming) wordt niet langer verricht door een versnipperd geheel van meer dan 500 onderbemande, onvoldoende uitgeruste, onsamenvangende en tegenstrijdige overheidsinstanties, die er alle belang bij hebben dat hun eigen lokale/nationale bedrijven (die dan de plaatselijke bevolking hun baan zouden laten verliezen) niet worden bestraft, zelfs indien dit schade toebrengt aan mens en milieu, en oneerlijke concurrentie (en dus werkloosheid) veroorzaakt voor gezagsgetrouwe bedrijven in andere rechtsgebieden.

3.3 Beheer van afval

Elke activiteit van levende wezens genereert afval - een samenleving zonder afval bestaat niet. We kunnen er echter wel voor zorgen dat de afvalstroom minimaal is, dat het hergebruik van de materialen in het afval maximaal is, en dat de verwijdering van dit afval, wanneer dat gebeurt,

gebeurt op een manier die het regeneratievermogen van onze natuurlijke omgeving respecteert.

De afvalstromen van onze consumptie (met inbegrip van al het tussenliggende afval dat in de toeleveringsketen ontstaat) overstijgen niet langer het regeneratievermogen van ons milieu, en accumuleren niet langer op stortplaatsen of in de oceanen.

Chemische residuen hopen zich niet langer op in ons milieu en in dieren langs de voedselketen.

De biologische waarde van afval van levende wezens gaat niet langer verloren voor de regeneratie van de bodem door verbranding of storting op stortplaatsen. Warmte van lage temperatuur gaat niet langer verloren door eenvoudige verspreiding in de lucht of in water.

3.3.1 Gebruikt water en menselijke uitwerpselen

* Link: https://en.wikipedia.org/wiki/Vacuum_sewer

Gebruikt water van het wassen van personen, kookgerei, kleding en woningen ("grijs water") wordt afgevoerd via het rioolstelsel, verwerkt in afvalwaterzuiveringsinstallaties en opnieuw in de zoetwatercyclus gebracht zodra het chemisch en bacteriologisch veilig is.

Menselijke uitwerpselen (fecaliën, urine) worden bij voorkeur gescheiden opgevangen en onverdund bewaard via vacuümriolen naar het voorbeeld van die in vliegtuigen en in de Duitse hogesnelheidstreinen ICE. Of ze nu afzonderlijk worden opgevangen (in dat geval worden ook de latere compostering en de verwerking van het resterende "grijze water" vergemakkelijkt) of samen met het "grijze water", de menselijke uitwerpselen worden bij hoge temperatuur gecomposteerd om ziekteverwekkende bacteriën te elimineren en worden hergebruikt als hoogwaardige meststof voor de landbouw.

Industrieel afvalwater wordt apart behandeld, hoofdzakelijk in eigen installaties.

Drinkwater wordt niet langer verspild om toiletten door te spoelen. De verwerking van "grijs water" wordt niet langer bemoeilijkt, duur en stinkend door de aanwezigheid van menselijke uitwerpselen. De compostering van menselijke uitwerpselen wordt niet langer belemmerd door hun verdunning in water. De waardevolle voedingsstoffen in menselijke uitwerpselen gaan niet langer verloren voor de landbouw.

3.3.2 Landbouw- en bosbouwafval, voedselresten

* Link: <https://en.wikipedia.org/wiki/Compost>

Landbouw- en bosbouwafval, alsook plantaardige en minerale voedselresten (bv. fruitpitten en -pitten, wortelloof, eierschalen) van huishoudens, restaurants en voedselverwerkende bedrijven worden gecomposteerd om als natuurlijke meststof te worden gebruikt.

Een fractie van het land- of bosbouwafval wordt plaatselijk anaëroob vergist tot biogas, om land- of bosbouwmotoren te voeden. Het residu van deze anaërobe vergisting (het "digestaat"), dat de minerale nutriënten van land- of bosbouwafval bevat, wordt gebruikt als meststof.

De resten van het slachten van dieren (vet, huid, botten) worden gebruikt om biogebaseerde materialen te maken (bv. leer, gelatine).

Residuen van dierlijke oorsprong (bv. karkassen van besmette dieren, vet, huid, beenderen die niet geschikt zijn voor de vervaardiging van materialen op biobasis) worden verbrand voor

warmteterugwinning. De resulterende as wordt gebruikt als natuurlijke meststof.

3.3.3 Verontreinigd biologisch afval

Verontreinigd biologisch afval, bijvoorbeeld van ziekenhuizen of medische behandelingen, wordt verbrand.

3.3.4 Niet langer bruikbare materiële objecten

Materiaalvoorwerpen die buiten het normale, eeuwige recyclingproces vallen, bijvoorbeeld als gevolg van toevallige verontreiniging of vernietiging, worden definitief uit elkaar gehaald en de bestanddelen ervan worden gebruikt in een laagwaardiger cyclus, of gewoon als laagwaardig bouw materiaal.

3.3.5 Warmte

Restwarmte bij lage temperatuur van woningen, netwerkinfrastructuur en industriële installaties wordt lokaal gebruikt in kassen voor stedelijke landbouw of in gesloten reactoren voor algen om kooldioxide op te vangen en biobased materialen op te bouwen.